
שבועספורט
מעריב
הגביע
חוברת מיוחדת למשחקי גביע העולם במכסיקו 86
MEXICO86
FIFA WORLD CUP
★ ה־22 של 24
הנבחרות במונדיאל
★ לוח המשחקים
והמשדרים בטלוויזיה
★ אנזו בירזוט
בראיון מיוחד
ל„שבועספורט"
בעמודים המרכזיים:
★ כל משחקי הגמר
ממונטווידאו 30'
עד מדריד 82'
מה הסוד שלי?
„זה שהפסקתי לשחק כדורסל לא אומר
שהפסקתי לשמור על עצמי. נכון היום אין
כבר „התקשות מתמדת" אבל יש משהו אחר
דנונה שטראוס — זה הסוד שלי.
אין כמו דנונה שטראוס לשמירה
על כושר גופני והרגשה צעירה.
לדעתי, מי שלא אוכל דנונה שטראוס
זה ה„פאול" שלו".
טל ברודי
דנונה שטראוס 100% בריאות.

טור ראשון

שגעון הכדורגל

במשחקים האחרונים בשלב הגמר של גביע העולם, שהתקיימו במכסיקו בשנת 1970, היתה נהירה ישראלית גדולה ל...לונדון. רשתות הטלוויזיה בבריטניה העבירו, בשידור חי, משחקים רבים. מחירי כרטיסי הטיסה היו סבירים, יחסית לאותה תקופה, ולונדון שימשה סלון לחברה הישראלית שרצתה לצפות במתרחש ביבשת אחרת.

חלפו שנים. גם הטלוויזיה שלנו – התבגרה, אם כי עדיין ניכרים בה סימנים של מחלות ילדות. הוכן לוח משדרים (ומי שלא יסתפק בו – יוכל תמיד להעיף מבט לעבר הגדה המזרחית של הירדן) וכך יוכלו המכורים למשחק לשקוע בכורסה מול המסך למשך חודש ימים.

אחת לארבע שנים חוזר על עצמו הפזמון המוכר: מדוע כל־כך הרבה כדורגל? משמיעות אותו, בדרך כלל, נשים, אלו שאינן מגלות להיטות כה רבה למשחק. „לוקחים לנו שלוש־ארבע שעות בערב ומה נשאר?" – הן באות בטרוניה. ודי בצדק.

במדינה שהכל נעולים בה על ערוץ אחד – זה המחיר שעל חלק מהציבור לשלם. ככלות הכל – ברירות רבות אין לציבור המשלם אגרה. רוצה – יראה את המשחקים; אינו רוצה – יש תחנות אחרות באיזור, יש בתי־קולנוע (תקופה מצויינת לביקורים שם, כדאי לבעלי בתי־הקולנוע לצאת במבצע), יש ספרים, אפשר לטייל בארץ.

אלא שכל הנאות החיים האחרות – אינן שקולות בעיניו של חובב הכדורגל, המכור ל„שגעון גביע העולם" שיחל כבר במוצ"ש ויימשך עד למשחק הגמר ב־29 ביוני.

התופעה מוכרת וחוזרת על עצמה. ויש לשער שזה יהיה המצב גם השנה.

כל האחרים ימשיכו לקטר, ואולי אף יציצו לרגע קט אל עבר המסך ו...ייפגעו.

שבוע ספורט

עורכים:
אלכס דורון
משה לדר

צלם: עדי אבישי

עיצוב גרפי: שפי דגן

מודעות: גילה שניידר
טלפון: (03)439442

ISSN 0334-7877

„ברזיל, ארגנטינה, גרמניה וצרפת הן הפייבוריטיות שלי לזכות בגביע העולם בכדורגל, במכסיקו. אבל גם צרפת

כל העולם נגדנו

יכולה להפתיע שם, ואולי גם הונגריה ודנמרק", אמר אנזו בירזוט, מאמנה הנודע של נבחרת איטליה, אלופת העולם, בראיון מיוחד עם יוסי אקלר ל„מעריב"

„כל נבחרת שתשחק מולנו במכסיקו – יהיה לה אתגר: לנצח את אלופת העולם ולכן תהיה המשימה שלנו קשה פי כמה ■ אני חושש שאיטליה תחסר במכסיקו מנהיג מסוגו של דינו זוף ושחקנים כמו אנטוניוני, ג'נטילה וגרציאני ■ יש לנו שלד צעיר ואם נגזר עלינו להעביר את הגביע לידיים אחרות – נעשה זאת בכבוד", אמר המאמן האיטלקי, שנבחרתו תופיע מחרתיים בבעיטת הפתיחה של המשחקים מול בולגריה ■

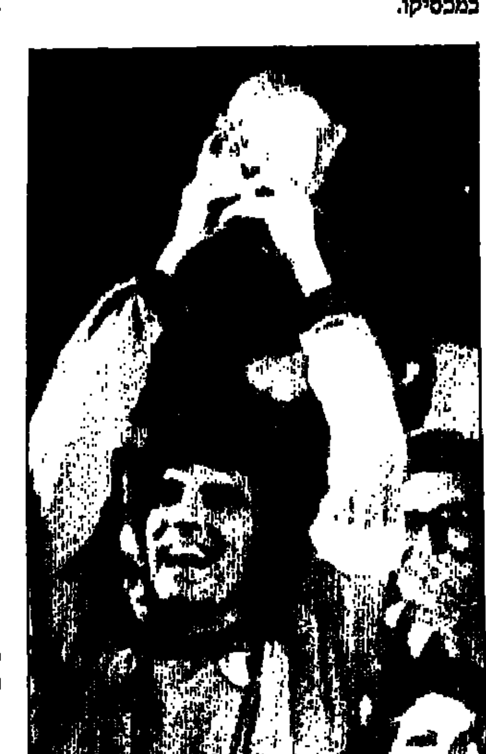
יוסי אקלר (מילאנו)

טילפנתי לביתו שבמילאנו, ממש לפני שיצא עם שחקניו להתאמן בעיירת הנופש רוקארסו במחוז קאלאבריה שבדרום איטליה, כדי להתאקלם שם בתנאי גובה של 2200 מטר. אלופי העולם עזבו את המקום הזה לאחר תשעה ימים, שיחק אחר כך עם סין והמריאו למכסיקו, שם הם עושים כבר שבועיים.

„או, אתה מישראל?" – ענה בירזוט לפנייתי. „לצערי הגדול אני יודע מעט מאוד על הכדורגל שלכם. אבל אני יודע שיש לכם שופט מצויין, אברהם קליין. ויותר מזה: אולי אין לישראל נבחרת מזהירה אבל יש לה כמה גנראלים שידעו להכריע מלחמות. אני, למשל, מעריץ גדול של גנרל דיין, אבל גם יודע את המלה 'שלום' ואת פירושה. אתם באמת זקוקים שם לשלום – ואם זה יהיה, לאורך זמן, יהיה לכם בוודאי גם כדורגל מצויין", אמר בירזוט.

אז זכינו – עכשיו נגן...

הכל טוב ויפה, אבל בירזוט יודע שלא לזאת היתה הכוונה שבשיחת הטלפון. תודה על הקומפלימנטים, ואמנם – מיד אחר ההצהרות המדיניות – התפנה לשעה קלה כדי לענות לשאלותי הנוגעות למונדיאל שיחל במוצ"ש במכסיקו.

דינו זוף. יחסר לאיטליה.

שאלה: במה שונה איטליה של '86 מאיטליה הגדולה שזכתה בגביע העולם 82'?

בירזוט: „לפני ארבע שנים נסענו לספרד כדי לזכות ואילו עתה עלינו לנסות ולהגן על הפרס. יש לנו בעייה: מחצית משחקני הסגל שכיכבו והצטיינו בספרד אינם עמנו עתה. במקומם באו כמה צעירים".

שאלה: מה יותר קשה: לזכות בפרס או להגן עליו?

תשובה: „אתם בישראל בוודאי זוכרים כי לפני שעלינו לשלב הגמר לא הימר עלינו איש. ראו אותנו כחולשתנו בשלב הראשון של הטורניר. אבל אחרי שניצחנו את ברזיל ואת ארגנטינה („איך היתה ארגנטינה שניצחה את ישראל 7–2?"...) איש כבר לא יכול היה לעצור בעדנו עד שזכינו בגביע. אחרי ברזיל היינו בתנופה ושעטנו, ממש כך, קדימה. אבל היום, ארבע שנים אחרי ספרד רואה כל נבחרת מאלו שיבואו למכסיקו אתגר מיוחד לנצח את אלופת העולם. לכן יהיה לנו שם קשה במיוחד. המטרה שלנו איפוא לא להסתחרר מאוויר הפסגות ולא להידרדר כתוצאה מכך... אם נגזר עלינו להיפרד מהגביע, לפחות שנעביר אותו בכבוד לידיים אחרות. אני רואה חשיבות גדולה בכך שעלינו לשחק היטב ולייצג בכבוד הראוי את איטליה ועולם הכדורגל – מול מיליוני עיניים שיעקבו אחרינו מכל קצות תבל".

אולי אחת מאסיה?...

שאלה: מי, לדעתך, תהיה הנבחרת המהפכנית במכסיקו?

בירזוט: „אני בטוח שבין ה־24 תהיה איזו סינדרלה מאפריקה או מאסיה. אבל אני בטוח כי להונגריה ודנמרק יהיה מה להגיד".

שאלה: האם אתה מרוצה מהסגל שלך, או שיש שחקן זה או אחר שהיית מעדיף אותו למשימת גביע העולם ואיננו בנמצא, כרגע?

תשובה: „אין ספק כי ריעננו את הנבחרת תודות לחבורת הצעירים הכוללת את וולטר זנגה (שוער אינטר), סבסטיאן נלה (רומא), פרנגדו דה־נאפולי (אוולינו, יעבור לנאפולי), סרנה (יובנטוס) וג'יאנלוקה ויאלי (סמפדוריה). הם יתרמו לא מעט לנבחרת בעתיד. זה השלד לבאות. אבל איטליה תחסר, כנראה, במכסיקו מנהיג כמו שהיה דינו זוף הגדול. לפנינו דרך רבה ופרק זמן לשם עבודה קשה שעיקרה: שילוב הצעירים עם הוותיקים, התאמת הסגנון שלא יהיה שונה בהרבה מזה שהציגה נבחרת איטליה במונדיאל של 82'. בעיקרו, הסגנון שלנו מבוסס על רוח לחימה. אני בטוח שגם ארגיש במכסיקו בחסרונם של אנטוניוני, ג'נטילה וגראציאני. ללא ספק – אילו הם במכסיקו, היה לנו שם מה להגיד והיה להם מה לתרום. אבל מה שאיטליה משגרת עתה למונדיאל הוא למעשה פסיפס, מין מוזאיקה שיש לשבצה כהלכה. המטרה: מכל החלקיקים לבנות משפחה מלוכדת".

איחלתי לבירזוט הצלחה, סיפרתי לו כי לאחר שנבחרתו זכתה במונדיאל בספרד ציינו אותו פרשני הכדורגל בישראל לשבח. ניכר מתגובתו שהוא נהנה מהשבחים. זה נשמע טבעי מאוד, אנושי מאוד – גם מצד מקצוען משופשף, בעל נסיון של יותר מעשר שנים כ„בוס" של „הסקאדרה אזורה".

אנזו בירזוט; כרטיס ביקור

- נולד ביואניס, ליד גוריציה, ב־1927.
- גובה: 1.80 מ'. משקל: 75 ק"ג.
- נשוי ללואיזה, אב לבן ובת.
- קריירה: החל לשחק כדורגל במקצוען ב־1946, בגוריציה (ליגה ב'). ב־1948 עבר לאינטר. עד 1964, כאשר סיים את הקריירה שלו כשחקן, הספיק להופיע גם במדי קאטאניה וטורינו בתפקיד רץ ימני או מגן.
- הופעות בליגה: 540 משחקים. 11 שערים.
- בנבחרת: 7 משחקים. הופעה ראשונה ב־1954 במדי איטליה ב' נגד תורכיה (1-1). בנבחרת הראשונה, ב־1955, נגד הונגריה (2-1).
- מאמן: מ־1968 – תחילה בגוריציה (ליגה ב'). ב־1970 מונה מאמן נבחרת איטליה עד גיל 23. מאז יוני 75' מאמן הנבחרת הלאומית. מאז החל בתפקיד עברו בסגל שלו 54 שחקנים.
- הישג השיא: הזכייה בגביע, 1982.
- מאזן כמאמן נבחרת: 82 משחקים, 37 נצחונות, 25 תיקו ו־19 הפסדים.
- אופי: ידוע כקר־רוח, עומד היטב מול לחצי הביקורת של התקשורת, במיוחד במהלך המשחקים בגביע העולם.
- תחביב: עישון מקטרות. לאחר זכיית איטליה ב־82' קיבל שי אישי מהנשיא סאנדרו פרטיני – מקטרת.

מכסיקו '86 • כל המשחקים • כל השידורים

בית	קבוצות	תאריך	שעה ומקום	משחק	תאריך	שעה ומקום	משחק
בית א'	1. איטליה	31.5	21.00 מכסיקו־סיטי	איטליה – בולגריה	5.6	01.00 מכסיקו־סיטי	ד"קוריאה – בולגריה
	2. בולגריה	2.6	21.00 מכסיקו־סיטי	ארגנטינה – ד"קוריאה	10.6	21.00 פואבלה	ד"קוריאה – איטליה
	3. ארגנטינה	5.6	21.00 פואבלה	איטליה – ארגנטינה	10.6	21.00 מכסיקו־סיטי	ארגנטינה – בולגריה
	4. ד"קוריאה						
בית ב'	1. מכסיקו	3.6	21.00 מכסיקו־סיטי	בלגיה – מכסיקו	8.6	21.00 טולוקה	עיראק – בלגיה
	2. בלגיה	4.6	21.00 טולוקה	פאראגוואי – עיראק	11.6	21.00 מכסיקו־סיטי	עיראק – מכסיקו
	3. פאראגוואי	7.6	21.00 מכסיקו־סיטי	מכסיקו – פאראגוואי	11.6	01.00 טולוקה	פאראגוואי – בלגיה
	4. עיראק						
בית ג'	1. צרפת	1.6	01.00 ליאון	קנדה – צרפת	6.6	21.00 איראפואטו	הונגריה – קנדה
	2. קנדה	2.6	21.00 איראפואטו	בריה"מ – הונגריה	9.6	21.00 ליאון	הונגריה – צרפת
	3. בריה"מ	5.6	21.00 ליאון	צרפת – בריה"מ	9.6	21.00 איראפואטו	בריה"מ – קנדה
	4. הונגריה						
בית ד'	1. ברזיל	1.6	21.00 גוואדלחארה	ספרד – ברזיל	7.6	21.00 גוואדלחארה	צ'אירלנד – ספרד
	2. ספרד	3.6	21.00 גוואדלחארה	אלג'יריה – צ'אירלנד	12.6	21.00 גוואדלחארה	צ'אירלנד – ברזיל
	3. אלג'יריה	6.6	21.00 גוואדלחארה	ברזיל – אלג'יריה	12.6	21.00 מונטריי	אלג'יריה – ספרד
	4. צפון־אירלנד						
בית ה'	1. מע'־גרמניה	4.6	21.00 קוורטארו	אורוגוואי – מע'־גרמניה	8.6	01.00 נזה	דנמרק – אורוגוואי
	2. אורוגוואי	4.6	01.00 נזה	סקוטלנד – דנמרק	13.6	21.00 קוורטארו	דנמרק – מע'־גרמניה
	3. סקוטלנד	8.6	21.00 קוורטארו	מע'־גרמניה – סקוטלנד	13.6	21.00 נזה	סקוטלנד – אורוגוואי
	4. דנמרק						
בית ו'	1. פולין	2.6	01.00 מונטריי	מארוקו – פולין	7.6	01.00 מונטריי	פולין – פורטוגל
	2. מארוקו	3.6	01.00 מונטריי	פורטוגל – אנגליה	11.6	01.00 גוואדלחארה	פורטוגל – מארוקו
	3. פורטוגל	6.6	01.00 מונטריי	אנגליה – מארוקו	11.6	01.00 מונטריי	אנגליה – פולין
	4. אנגליה						

שמינית הגמר

משחק	תאריך	שעה	מקום			
משחק מס' 8	15.6	21.00	מכסיקו־סיטי	מנצחת בית ב'	–	שלישית בית א/ג/ד
משחק מס' 4	15.6	01.00	ליאון	מנצחת בית ג'	–	שלישית בית א/ב/ו
משחק מס' 1	16.6	01.00	פואבלה	מנצחת בית א'	–	שלישית בית ב/ה/ו
משחק מס' 5	16.6	21.00	גוואדלחארה	מנצחת בית ד'	–	שלישית בית ב/ה/ו
משחק מס' 6	17.6	21.00	מכסיקו־סיטי	שניה בית א'	–	שניה בית ג'
משחק מס' 7	17.6	01.00	מונטריי	מנצחת בית ו'	–	שניה בית ה'
משחק מס' 2	18.6	21.00	מכסיקו־סיטי	שניה בית א'	–	שניה בית ב'
משחק מס' 3	18.6	01.00	קוורטארו	שניה בית ו'	–	שניה בית ב'

החל משלב שמינית הגמר – כל המשחקים בשידור ישיר

רבע הגמר

תאריך	שעה	מקום	משחק	
21.6	21.00	גוואדלחארה	מנצחת 5 – מנצחת 6	(C)
21.6	01.00	מונטריי	מנצחת 3 – מנצחת 8	(D)
22.6	01.00	פואבלה	מנצחת 3 – מנצחת 4	(B)
22.6	21.00	מכסיקו־סיטי	מנצחת 1 – מנצחת 2	(A)

חצי גמר

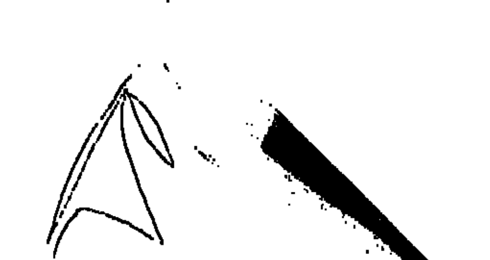
תאריך	שעה	מקום	משחק
25.6	01.00	מכסיקו־סיטי	מנצחת A – מנצחת B
25.6	21.00	גוואדלחארה	מנצחת C – מנצחת D

על המקום ה־3
28.6 פואבלה
21.00

גמר

29.6 21.00 מכסיקו־סיטי

טוטו האלופה – התבלין האמיתי

על ניחושים והימורים במונדיאל ★ על תחזיות של כלי התקשורת ★ איך קברו את איטליה אחרי 1–1 עם קאמרון ב־'82 ★ איך העתונאים ירדו על אנזו בירזוט ★ „אין לו שיטה" ★ האיש בלי השיטה ניצח את ארגנטינה, בראזיל, פולין ובגמר את גרמניה ★ הסיפורים הגדולים והקטנים של המונדיאלים ★ רצוי לגזור את קטעי העתונות, לשמור אותם עד סוף יוני ולראות מי כתב מה...

צבי קופמן

זה מתקרב במהירות. עוד קצת. עוד כמה עשרות שעות. טיפטוף אחרון של גרגירי חול משעון־המונדיאל המתקתק ומגביר פעימות לבו של עולם כדורגל מטורף – וזהו־זה. הכורסות מוכנות מול המסך. גם קנקני קפה תומכי עפעפים. כי זה מתחיל. הבעיטה הראשונה – בכדור – ועוד בעיטונת קטנה בכמה תחזיות שמרניות, שכמו תמיד העשירו שוקי־הימורים בעולם כולו, ניפחו חזות אלילים וסוגריהם, עד שנגעצו, פה ושם, בשמינית הגמר, ברבע או בחצי הגמר, כמה סיכות קטנות בגוליברים.

החבר'ה שלנו לא יהיו שם. הם לא יעשו את הראכל במכסיקו, מפני שקורקעו באוקיאניה. אבל עם ישראל יהיה שם, כמובן, בפסטיבל הכדורגל שאין שני לו, באמצעות קופסת האינצ'ים הצבעונית. וכבר בבעיטה הפותחת תתחיל הסגידה – כל ישראלי לאלילו, ל„נבחרתו". פעם היתה זו אנגליה. אחר־כך הולנד. אולי עכשיו יוזכר שמה של דנמרק. אבל כמעט תמיד, מאז שוודיה '58 – היתה ועודנה הסמבה הבראזילית שהטריפה גם אצלנו. פלה שם אותה על המפה הקטנה שלנו. יש לה מעמד מועדף אצלנו.

כמובן, גם הפעם ישתעשעו מאות מיליונים בטוטו־האלופה. אין זה משנה אם שווקי ההימורים קצת מבולבלים הפעם. אולי אין להם פייבוריטית. כבר היו דברים מעולם. וזה התבלין האמיתי. לכן, כדאי לכולם, ביחוד לקהל הרומם שאין לו ייצוג במכסיקו, לא לשים את כספו על קרנות ההימורים והתחזיות. גם לא את ליבו. גביע העולם גדוש סיפורים מרתקים ופיקנטיים על דרמות, מהפכים וסנסציות שניפצו מיתוסים וניתוחים מוקדמים של מומחים – מאמנים, כוכבי עבר וכמובן גם פרשני תקשורת. וזה, לא אחת, לווה בתופעות די מוזרות, שעשו כותרות.

תזכורת קטנה מאנגליה

לכמה מהן הייתי עד, והן כמו מתעוררות לחיים מחודשים לפני עוד מונדיאל. הן – מסיפוריו הגדולים והדומיננטיים של גביע העולם בעשורים האחרונים, שנפתחו למעשה ב־1954, כאשר נבחרת הפלא ההונגרית הוכתה בגמר סנסאציוני בידי מערב־גרמניה שעלתה אז לפיסגת הכדורגל ולא ירדה ממנה עד היום הזה.

נושא זה – ניפוץ תחזיות מקצועיות וכוטות, עם נפילת אלילים ונסיקת סינדרלות – צובע את הצד המקצועי והחווייתי בצבע שאי אפשר בלעדיו, כוודאי לא במונדיאל. לכן ראוי לשנן ולאזכר אותו, כי הוא ישוב אלינו במשך חודש ימים.

תזכורת קטנה קיבלנו כאשר היתה כאן נבחרת אנגליה, ידידת הקהל שלנו, בפברואר השנה. היא באה אלינו לחמם את שריריה לקראת מכסיקו. עימה באה סוללה נכבדה של עתונאים. והם דיברו, כתבו, קטלו וגם לעגו לנבחרתם ולמאמנה.

ראוי היה לגזור את אסופת הביקורת הזאת ולהצפינה עד סוף יוני, ואולי קודם־לכן, כדי להיווכח אם הביקורת הקשה וגם הארסית היתה תחזית שבמקומה, או סתם נימוסים אנגלים קלוקלים שאין להם קשר מנומק לתחום המקצועי. לא שאני מהמר על נבחרת אנגליה, 20 שנה לאחר שהתיישבה על גג־העולם (וסולקה ממנו). אבל הקטילה הטוטאלית של נבחרת מאוזנת וטובה יותר מכמה מקודמותיה (עד להרמת המסך, לפחות), אינה יכולה להשאיר דבים אדישים. אולי הפרשנים האנגלים חדי הביקורת לא יאכלו ביוני את הסומברֶרו שלהם. ובכל זאת, אנו מחכים...

כוונתי לציטוטים השמורים הללו, שיש להם תקדימים ואחים־ורעים בתקשורת של ארצות רבות: „נבחרת אנגליה היא גל אשפה"... כדברי הקפטן שלה לשעבר, אמלין יוז. או, "היא הולכת למכסיקו עם מנהל, בובי רובסון, שטומן ראשו בחול"... ועוד: „הוא רק משטה בעצמו"... „יש לנו רובוטים"... „4 שנים לקח לנו לבנות נבחרת כה מביישת"... „יש מקום לדאגה רבה לקראת מכסיקו".

כל אלה ועוד נאמרו־נכתבו לאחר הביקור בישראל ולפני סידרת הישגיה של אנגליה במבחניה הבאים. עכשיו חסר שאנגליה תרוץ קדימה במונדיאל – עם הרובוטים ועם גל האשפה... זה, ההפתעה, הוא כל הקוסם והמרתק באירועים כאלה. וזה מה שישגע שוב מאות מיליונים, ביחוד בדרום־אמריקה האמוציונלית, אחרי שהכל ילמדו את שמות גיבורי מכסיקו וייזכרו בהיסטוריה של גביעי העולם (ראה בעמודים הבאים).

רבים כבר ניכוו. אפילו פרשנים אנגלים ותיקים שחזו, למשל, בביטחה הצלחה לנבחרתם באליפות אירופה '80 באיטליה. אכלו אותה, כזכור. וזה עלול לקרות, פחות או יותר, גם הפעם, אפילו ששוק ההימורים וגדודי הפרשנים אינם מצביעים על אלופה־בדרך.

לקח לכלי התקשורת

יש הרואים עדיין את תבוסתה של אנגליה לארה"ב ב־1950 לגדולה שבהפתעות. ככר נשכח מה שקרה לאיטליה, בביתה, באליפות אירופה '80, כאשר עם 7־6 של יובנטוס (אבל בלי פאולו רוסי המוענש), כשלה בחצי הגמר מול בלגיה, וגם במשחק על המקום ה־3 (מול צ'כיה) לא ניצחה. אנזו בירזוט היה כבר אז מאמנה. עוד אגיע אליו באחד הסיפורים המופלאים ומלמדי הלקח לכלי־התקשורת. הסיפור הזה הוא מוטו לכל חשיבה וכתבה על כדורגל, וביחוד על מונדיאל. כי, דומני, לא היה שכמותו. ואין הכוונה רק לכשלון המדהים, של הטובה מכולן, ברזיל.

אליפות אירופה הבאה (1984) נתנה גם לי עוד חומר למחשבה. צרפת המארחת (עם פלאטיני המהולל), גרמניה והכח העולה דנמרק – הן, ברוב רעות, הפייבוריטיות. ספרד? מי דיבר עליה, בעבר והפעם?! אחרי 1–1 עם רומניה ופורטוגל, בשני משחקים ראשונים ומשעממים, ניבאו לה תבוסה מול גרמניה בדרך לחצי־הגמר. מי שראה אותה אמר שאין מה לראות אצלה. והנה, ספרד נתנה בהמשך שיעור בלחימה ובתבונה לאלופה גרמניה והדיחה אותה. גם את דנמרק המרשימה. ובגמר הדאיגה מאד את הטובה באירופה, צרפת, ונוצחה רק לאחר קרב קשה מאד 0–2.

אבל, כל אלה מהווים רק יומן לתופעה הדרמאטית והסנסאציונית שהיתה במונדיאל האחרון בספרד. והיא תשונן בשלב כלשהו במכסיקו. זהו סיפור גדול שמקופלים בתוכו תחזיות, פרשנים, ביקורת ארסית על שחקנים ומאמנם ופעולת־העונשין שלהם לאחר שהרסו עד היסוד את שוק ההימורים ואת מחנות הפרשנים, כאשר חוללו את הלא ייאמן בברצלונה ובמדריד. כדאי לזכור זאת תמיד. כי הסיפור הזה, שהיה כולו חוויה, גם צריך ללמד הרבה. נזכור זאת גם בבואנו לגמד נבחרות בטרם עת וגם לפני שנניח כתרי שבחים על ראשה של נבחרת כלשהי.

סיפור טרי, אבל גדול. בואו ניזכר בו לפני הרמת המסך.

בזכות שער עודף...

איטליה הרעשנית, התקשתה לשאת את תוצאות משחקיה של נבחרתה בשלב הראשון של המונדיאל בספרד '82. 0–0 עלוב עם פולין. 1–1 עם פרו והצהרה אמיצה של בירזוט: „הגיע לפרו לנצח". אחר־כך, אוי למגף שכך ראה: 1–1 עם קאמרון. ואיטליה בעלת הפוטנציאל, אך הנלעגת, עלתה לשלב השני בזכות שער־זכות עודף על־פני... קאמרון.

הכאסת גבר. העתונאים האיטלקים רתחו: „כך לא תוכל איטליה להמשיך". בירזוט המותקף: „לא אשנה דבר. נמשיך כפי שהתחלנו". זו היתה רק ההתחלה. העתונאים הנרגזים חדי הלשון והעט, כתבו־אמרו: „חזרי הביתה, איטליה, את לא יודעת לשחק". ועל בירזוט: „אין לו בכלל שיטה". אבל חניכיו עמדו לימינו: „הכלבים ינבחו והשיירה שלנו תעבור"...

המריבות האלה היו לשיחות היום בברצלונה. למען האמת, העתונות באיטליה, שלעגה לאנזו ותבעה את ראשו כבר אחרי מפלת 1980, התחילה במסעה הבוטה העקשני עוד לפני משחקי ספרד. טענו שהוא סומך על מזל, שאין לו שיטה (!!!) וביקרו כמה משחקניו, ביחוד את (שימו לב) זוף, רוסי וקונטי. אבל הם, העתונאים, לא יכלו שלא להודות שבירזוט הוא כמו אבא לשחקניו ואדם הוגן.

הדו־קרב התחיל, למעשה, כאשר פאולו רוסי הוחזר לנבחרת אחרי עונש השעייה לשנתיים (פרשת השוחד הנודעת) ולאחר 3 משחקי ליגה בלבד. בירזוט הסביר: „הימרתי עליו לאחר שתי שנות העדרות כי לא מצאתי טוב ממנו". ורוסי: „אל תצפו ממני שאושיע את איטליה". העתונאים לא הבינו וגם כעסו על צרופו של פאולו, לאחר 3 משחקי ליגה בלבד.

ברצלונה. מתחיל השלב השני. איטליה – כמה כבר שמים לבם אליה... ואז, תדהמה: היא ניצחה את אלופת העולם, ארגנטינה, 2–1. מי ידע אז שזו רק ההתחלה. העתונות שלה קצת נרגעה. אבל כבר נוצר קרע עמוק, נדיר, בין הנבחרת לבין העתונאים האיטלקים. כמעט לא דיברו ביניהם. מעין נתק תקשורתי. מי שהיה עד למחזה הזה, חייך. גם לא הבין.

ברזיל מחכה, וזו כבר אופרה אחרת. סאמבה־של־כדורגל. על הנבחרת הנפלאה והמלהיבה הזאת כבר הניחו מרבית המומחים את הכתר. בצדק. כי זו היתה הנבחרת הטובה והיפה, כמו ברוב טורנירי הגמר מאז מלחמת העולם השניה. הכל העריצוה, כמו את עשרות אלפי אוהדיה המרקדים ברחובות ברצלונה.

שלושער פאולו

אתם זוכרים מה קרה, בחום של 34 מעלות, לברזיל הגדולה מכולן, ומה קרה לנבחרת שכיתות עתונאיה שילחוה בטרם זמן הביתה וגם את מאמנה אנזו „שסומך על מזל". ברזיל היתה זקוקה לתיקו, ואיטליה רק לנצחון כדי לעלות לחצי־הגמר. היה 2–2, וגם 3–2 לאיטליה במשחק יוצא מן הכלל שלה, ופאולו רוסי, שכמעט הרגו את אנזו לאחר שלקח אותו – הבקיע שלושער.

אחרי חוויית הכדורגל הנדירה הזאת – פולין. 5 שנים לא ניצחה אותה איטליה. מתכוננים לחצי הגמר. עתונאי איטלקי מגלה לנו שלאחר הנצחון על ברזיל הדפיס עתונו במולדת 50 אחוז יותר מבכל יום. בזכות מי?– בזכות אנזו וחניכיו „שלא יודעים לשחק"... ביקשתי מהעתונאי פרטים על הכנות נבחרתו למשחק. הוא חייך: „אולי אתה יכול לתת לי?..." הסביר: „לנו העתונאים האיטלקים עדיין אין מגע עם השחקנים. הם נורא כועסים". מדהים. הוא לא הגזים.

0–2 על פולין מצמד של פאולו. איטליה בגמר. בירזוט: „זה הרגע המאושר בקריירה שלי". והברוגז לאט־לאט הופשר, עוד לפני הנסיעה לגמר במאדריד מול גרמניה הגדולה. מתי בדיוק עשו שלום־בית – איננו יודעים.

הגמר. רוסי (מלך השערים – 6), טארדלי ואלטובלי ניצחו 3–1 וזכו בגביע. כל אותו לילה וגם ימים רבים אחר־כך נזכרו רבים וציטטו את הביקורות הקטלניות של העתונאים האיטלקים על הנבחרת שאין לה שיטה ועל צרופם של זוף, רוסי וקונטי – שלושת גיבורי המונדיאל...

כוכבי־על נולדו

אם מסיפור אמיתי מתומצת זה אין מפיקים לקחים, גם העתונאים: אם מהפך כה מרהים – משחקים רעים ומיד הצגות הראויות להילמד בבתי־ספר – לא ישונן תמיד, וגם לפני הרמת המסך במכסיקו־סיטי, ממה כן אפשר להפיק לקחים, ביחוד עוד מעט, כאשר מכסיקו תהיה חודש ימים במוקד ההתעניינות והתקשורת.

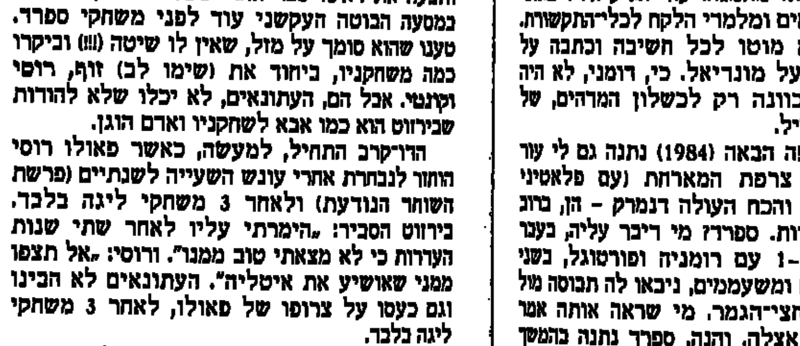
ולא נשכח שבמעמד השיא הזה, פעמים רבות נולדו כוכבי־על ולעומתם הנחילו אלילים מפח־נפש. ראה תולדות גביע העולם. צפה שזה יתרחש ביוני הבא על הכדורגל לטובה, עם סיפוריו המאלפים, אכזבותיו והתרגשויותיו.

בחוויות האלה נזכרתי לפני השריקה, גם בזכות האנגלים, כי הן שצובעות את ההצגה האמיתית. ותמיד ידענו שסיפורים בלי צבע אינם סיפורים, ביחוד כשהם מלווים חודש של כדורגל טוב מהעולם הזה. ויש בו כידוע אולי יותר מ„בעולם אחר". כמו למשל סיפורה המופלא של איטליה. הוא יהיה נר לרגלי כל הנבחרות, מרגע הבעיטה הראשונה.

הנה היא מתקרבת.

עבור לעמוד 30...

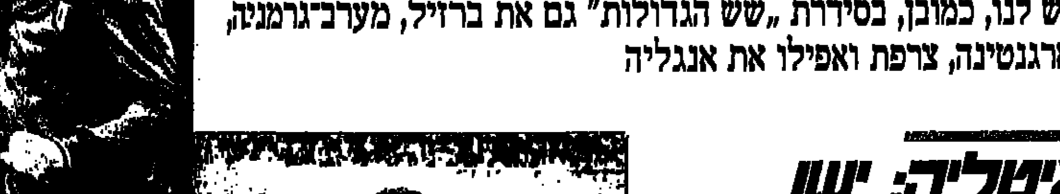

אבי מלר

בעוד חודש ימים בלבד תהיה לנו אלופת עולם חדשה בכדורגל. ב־29 ביוני 1986 יונף הגביע העולמי בפעם ה־13 ★ מי יהיה הקפטן המאושר שיזכה לרגע הגדול הזה באצטדיון ה„אצטקה" במכסיקו־סיטי ? ★ התשובה : אם הייתי כותב רשימה זו לפני ארבע שנים ומספר לכם מעל דפי הנייר, שכבר הצהיב, כי ה„סקוואדרה אזורה" היא שתשוב לאיטליה עם הגביע העולמי של ספרד 82', ספק אם הייתי מחזיק מעמד במשרתי עד לאותו רגע מרגש ובלתי־צפוי במדריד בו לפת דינו זוף את גביע העולם כשדמעות בעיניו ★ כן, עד כדי כך מפותלות הן הדרכים לזכייה בגביע, נעים ונדים הם הסיכויים, עגול הוא הכדור. זהו, אם תרצו, סוד הקסם ה„מונדיאלי" ★ הנבחרת שכן תחזור ממכסיקו עם משקל עודף של זהב במטענה – תבוא מתוך 24 השייכות לארגון ה„מעפילות". ★ ב־48 השעות שנותרו עד שאיטליה ובולגריה יבעטו את כדור הפתיחה וטורניר גביע העולם 86' ייצא לדרך – אנו מציעים לכם לצאת עמנו למסע היכרות עם הנבחרות, האנשים, הנופים והמקומות שעוד ימלאו את ימין ולילותינו (השידורים החיים ממכסיקו צפויים גם בשעות הקטנות) בעולם ומלואו של פרטים, סיפורים וספקולציות, וגם, יש לקוות, כדורגל ראוי לשמו.

הגדולות

שתי שאלות טורדניות מציקות למי שמנסה כוחו בציור דיוקן הנבחרות ה„גדולות" – המועמדות הבכירות להצלחה – בגביע העולם. הראשונה: את מי לכלול במגדל השן הזה? השניה: במי מהן לפתוח? לפתרון שלפניכם הגעתי על־סמך המפתח הבא: בקטגוריית „הגדולות" נכללות שש נבחרות שזכיית אחת מהן בגביע העולם 86' לא תהיה בגדר הפתעה. (עם סייג קטן באשר לאנגליה, אך על כך בהמשך). באשר לנבחרת הפותחת: מה יותר קל מאשר להתחמק מהימור על הגדולה מכולן, בשביל בריחה מוסכם: זכות ראשונים למחזיקת גביע העולם. אך יש לנו, כמובן, בסידרת „שש הגדולות" גם את ברזיל, מערב־גרמניה, ארגנטינה, צרפת ואפילו את אנגליה

איטליה: ישן לצד חדש

זכייתה של איטליה בגביע העולם בספרד 82' – הרהימה את עולם הכדורגל בכלל ואת חובבי הספורט האיטלקיים בפרט. יש איפוא פאראדוקס מסויים בעובדה כי גם השנה, אם תצליח האלופה להגן על תוארה, יתקבל הדבר, בעיני רבים, ביניהם המאמן אנזו בירזוט (ראה ראיון), כבלתי צפוי.

לפני ארבע שנים לא יכולנו להתאושש לא רק מהציפיות המוקדמות המועטות מה„סקוואדרה אזורה, אלא בעיקר מתפקיד ד"ר ג'קיל ומיסטר הייד שהיא גילמה בכשרון כה רב במהלך המונדיאל עצמו. להעפיל בקושי לשלב השני של הטורניר, לאחר שלוש תוצאות תיקו (ביניהן אחת עם קמרון !) ומיד באותה נשימה להתעורר ולהעיף לכל הרוחות את ברזיל, ארגנטינה, פולין וגרמניה – זהו תסריט שאפילו פליני היה מתקשה לכתוב ולהעניק לו אמינות.

ובכל זאת, זה קרה. לכן מוטב ללמוד הפעם לקח, ולצפות שאיטליה תתכחש שוב לסממנים שאינם מצביעים על דרך סוגה בשושנים. והסממנים רבים:

בראש ובראשונה, כפי שמסביר בצדק בירזוט, נעלם גורם ההפתעה. בתור אלופת עולם תמצא איטליה מולה, בכל משחק, יריב שאפתן שאתגר ההישג מול נושאת הכתר יהיה אור לרגליו. לזאת מתווספת התקופה שבין המונדיאל האחרון וזה שלפנינו, בה ספגה איטליה מפחי־נפש שאלופת עולם אינה מורגלת בהם: כשלונות מול נבחרות טובות וחלשות כאחת (השיא: הפסד ביתי לנורווגיה 1–2), כשלון צורב בנסיון ההעפלה לאליפות אירופה 84' ובעקבות אלו ביקורת פנימית צולבת.

התוצאות השתפרו לאחרונה (1–2 נגד אוסטריה), אך הן אינן מחפות על מה שהיא, מבחינה מקצועית, הבעייה הגדולה ביותר של איטליה: עידן של חילופי משמרות בנבחרת. בירזוט מהמר איפוא על שילוב בין הנסיון הגדול של 10 מהשחקנים שהביאו לו את הגביע במדריד ובין הכשרונות הצעירים שעלו בשמי הליגה האיטלקית בשנתיים־שלוש האחרונות. אבל שלא כמו ב־82' וב־78', הפעם דומה כי בירזוט שם דגש על חיזוק הקישור וההתקפה, ע"ח המערך העורפי, אחר הנכסים הגדולים של איטליה שלפחות למראית עין אינו קשיח ומבוצר כבקדם.

בארגנטינה 78' (מקום 4) היו פאולו רוסי כחור ואנטוניו קבריני בהגנה שחקני המפתח. בספרד התעורר רוסי לחיים חדשים (לאחר שהושעה בעקבות שערורית מכירות) בעזרת הקשר מרקו טארדלי, הקיצוני ברונו קונטי והבכורה המצויינת של המגן ג'וזפה ברגומי. למכסיקו הזמין בירזוט את הארבעה, אך יש לו אופציות חדשות: במקום טארדלי הוא עשוי לשלב את סלבטורה באגני המחונן מנאפולי, או הכשרון העולה והמוזמן האחרון לסגל (בלחץ העתונות), פרננדו דה־נאפולי (21, אוולינו) במרכז השדה לצד קרלו אנצ'לוטי (בן 25, רומא) ו„המוח" של הקישור, אנטוניו דיי־נארו (27, ורונה). במקום קונטי יכול להשתבץ ג'יאנלוקה ויאלי, בן 21, הקיצוני של סמפדוריה, לצד רוסי ואלסנדרו אלטובלי הותיק (30, אינטר). במקרה של פציעה או כושר ירוד של רוסי – יכולים להשתלב ולהצליח החלוצים המיומנים והחזקים של יובנטוס, אלדו סרנה, ו־ורונה, ג'וזפה גלדריזי.

הנסיון והמנהיגות, קל וחומר היכולת, של השוער והקפטן דינו זוף, יחסרו לאיטלקים. אך כאמור, אין לזלזל בפוטנציאל של ישן לצד חדש ובמרץ, התלהבות ומוטיווציה של נבחרת – בעלת טמפרמנט תוסס ממילא – המנסה להגן על „כס השלטון" היקר והמכובד ביותר בעולם הכדורגל.

ה־22 של איטליה:

● גמר גביע העולם: 1934 (אלופה), 1938 (אלופה), 1950, 1954, 1962, 1966, 1970 (סגנית), 1974, 1978 (מקום 4), 1982 (אלופה).
● מאמן: אנזו בירזוט.
● שוערים: ג'ובאני גאלי (מילאן), פרנקו טאנקרדי (רומא), וולטר זנגה (אינטר).
● מגינים: ג'וזפה ברגומי (אינטר), אנטוניו קאבריני (יובנטוס), פולביו קולובאטי (אינטר), סבסטיאנו נלה (רומא), ג'טאנו שיראה (יובנטוס), רוברטו טריצ'לה (ורונה), פייטרו וירצ'ווד (סמפדוריה).
● קשרים: קרלו אנצ'לוטי (רומא), סלבטורה באגני (נאפולי), ג'וזפה בארסי (אינטר), פרננדו דה נאפולי (אוולינו), אנטוניו דייגנארו (ורונה), מרקו טארדלי (אינטר).
● חלוצים: ברונו קונטי (רומא), ג'יאנלוקה ויאלי (סמפדוריה), אלסנדרו אלטובלי (אינטר), ג'וזפה גלדריסי (ורונה), פאולו רוסי (מילאן), אלדו סרנה (יובנטוס).

איטליה. פאולו רוסי. שלושער נגד בראזיל במונדיאל 82' בספרד. הדרך לגמר ולנצחון על גרמניה היתה סלולה.

ברזיל: ויזה לאיטליה

המרחק הכדורגלני בין איטליה וברזיל הוא קצר בהרבה מאלפי המילין הגיאוגרפיים המפרידים בין המדינות. ההצלחה המסחררת של ברזיל – המחזיקה ברקורד המשובח ביותר של המונדיאל: שלוש זכיות והיחידה שהופיעה בכל גמר עולמי – הביאה לאחר ספרד 82' לנדידה מאסיווית של כשרונות שגדלו בחופי ריו אל התהילה והממון שהציעה להם הליגה האיטלקית. זיקו, פלקאו, סוקרטס, סרזו, ג'וניור, אדיניו ודירסאו החליפו כתובת ומטבע. חלקם שבו לאחרונה לכור מחצבתם, אך בשנים האחרונות יותר מאשר הם עסקו בשימור שמה הנפלא של של ברזיל, הם תרמו לעליית המניות, העניין והצופים בליגה של איטליה.

ברם, הקשר האיטלקי של ברזיל – חזק בהרבה מלגיון הזרים שגילה כי כל הדרכים מובילות לרומא. לפני ארבע שנים סיימה ברזיל את הופעותיה הסוחפות בגמר בהפסד סנסציוני 2–3 לאיטליה. אומה ברזילית שלמה היתה בהלם, אשר רבים מהפרשנים בברזיל טוענים כי ההשתחררות ממנו ומהשלכותיו המרות יכולה לבוא רק עתה, 4 שנים אחרי, אם ברזיל תוכיח – מעשית – כי היא הגדולה מכולן.

לפני כל מונדיאל עולה שמה של ברזיל כפייבוריטית לזכייה בגביע. מבחינה זו אין כל חריג השנה. אך הפעם יש בכל זאת הבדל: הברזילאים עצמם מסופקים ביכולתם להניף את גביע העולם 86'. הם יהיו הראשונים שיזכירו לעולם המעריץ כי ברזיל אמנם זכתה שלוש פעמים בפרס הגדול, אך לא עשתה זאת כבר 16 שנה, מאז מכסיקו 70'.

הבעייה הפעם חריפה מהרגיל: סגל ברזילי לא מגובש שהתכנס מפזורות אירופה ודרום־אמריקה: מאמן (טלה סנטנה) שקיבל את המינוי רק לפני חמישה חודשים; פציעות לשחקני מפתח (סרזו שנכלל בסגל והחלוץ המחונן והצעיר יחסית רנאטו שנאלץ להישאר בבית); הפסדים שכירסמו במוראל ובבטחון; עתונות יומרנית חסרת אמונה, ששולחת חיצי ביקורת ארסיים חרשות לבקרים, ומשקפת למעשה את תחושת הציבור, ועוד.

את שעוכר כרגע על נבחרת הכדורגל של ברזיל אפשר להגדיר כ„תסמונת הסאמבה". בהר הסוכר מצפים מהנבחרת כי היא תרקוד ותרקיד כל הדרך לנצחון בגמר. לרקוד פירושו לשחק את הכדורגל

ה־22 של ברזיל:

● גמר גביע העולם: השתתפה בכל הטורנירים עד היום. אלופת עולם 1958, 1962, 1970. מקום 2 (1950), מקום 3 (1938, 1978), מקום 4 (1974).
● מאמן: טלה סנטנה.
● שוערים: ליאו (פאלמראס), פאולו ויקטור (פלומיננזה), קרלוס (קורינטיאנס).
● מגינים: אדסון (קורינטיאנס), ג'וזי מאר (בוטאפוגו), אוסקר (סאו־פאולו), ג'וליו סזאר (גוארני), מזור (פלמנגו), אדיניו (אוריגנזה), ג'וניור (טורינו), בראנקו (פלומיננזה).
● קשרים: סרזו (רומא), אלזו (אתלטיקו מינייריו), אלמאו (בוטאפוגו), סילאס (סאו־פאולו), סוקרטס (פלמנגו), פאלקאו (סאו־פאולו).
● חלוצים: מילר (סאו־פאולו), זיקו (פלמנגו), קסה־גרנדה (קורינטיאנס), קארקה (סאו־פאולו), דירסאו (קומו), אדיוואלדו (אתלטיקו מינייריו).

ברזיל. זיקו: ינסה להעניק לנבחרתו הזדמנות לזכות בגביע רביעי.

הטכני המבריק, הסוחף, בנוסח מכסיקו 70' (1-4 בגמר נגד...איטליה) שאיש לא מסוגל לעמוד בפניו. אבל המלעיזים טוענים כי הברזילים יצאו לתרבות רעה. לא עוד שליטה אשפית בכדור, תעתועי גוף ומגנטים הדבוקים לרגל, כי אם הידבקות בחיידק הכוח והכושר הגופני.

הסיבה ? לא רק משום שהאירופאים של ברזיל התאימו את עצמם לכדורגל המשוחק בקבוצותיהם החדשות, אלא גם המחסור הגדול בכשרונות מקומיים רעננים. וזהו, לדעת הרחוב הברזילי, העוקץ. ה„חטא" של גולי איטליה הוא כפול: גם מכורים לטאקטיקות ואסטרטגיות וגם „זקנים" (כמעט כולם מעל 30) שעברו את שיאם.קשה לאופטימיסטים הגדולים ביותר לחזות בעיני רוחם בזיקו, סוקרטס, פלקאו ודירסאו מצליחים עכשיו היכן שנכשלו לפני ארבע שנים. ומכיוון שהשלד הברזילי בנוי עליהם – המצב בכי רע. הכוחות החדשים – החלוצים מילר וקארקה (סאו־פאולו) וקסה־גרנדה (קורינטיאנס) – מוכשרים ויכולים לפרוח, אך רק אם המכונה הותיקה תתעורר ותחזור למלוא תפוקתה.

סנטנה יעדיף להופיע במערך 4–4–2, עם דגש על קישור שיכול לסייע להגנה – התוליה הרופפת, מסורתית, של ברזיל. ההפסדים במסע האירופי (0–2 לגרמניה ו־0–3 להונגריה), הוכיחו, חרף העדרם של כמה מהכוכבים, כי החששות מוצדקים, וגרמו לענן הפסימיות בברזיל להשחיר. אבל בסוף אפריל בא הנצחון הביתי על יוגוסלוויה (4–2), עם שלושער של זיקו, שהחזיר לפתע את הצבע והתקווה לפנים הברזיליות („נבחרת נולדת מחדש" – הכתיר עתון הספורט של ברזיל את הכתבה על המשחק). כי זה מה שברזיל צריכה: את זיקו קשישא (33) וחבריו בכושר שעשה אותם לסופרסטארים. אז אולי יחזור הקסם הברזילי לפעולה, העטרת ליושנה, וב־29 ביוני נוכל לומר כי ממכסיקו ועד מכסיקו לא היתה כ...ברזיל.

גרמניה: הקיסר מושל

מבחינות מסויימות אופף גם את סיכוייה של מערב־גרמניה במכסיקו מעטה מסתורין כבד. אעפ"י שהקיסר, פרנץ בקנבאואר, ירש את יופ דרוואל במטרה מוצהרת להכין דור גרמני חדש, הרי שבשבועות הקרובים הוא עומד להשליך את יהבו על הוותיקים שבצוות, אלו שנכשלו באופן כה חרוץ באליפות אירופה לפני שנתיים, תחת שרביטו של קודמו. (גרמניה נוצחה בבית ע"י צפון אירלנד 0–1 והעפילה לאליפות רק בזכות הפרש שערים עדיף. בצרפת היא נוצחה בשלב הראשון 0–1 בידי ספרד – וחזרה הביתה בידים ריקות ובכושת פנים).

מסתבר איפוא כי הנבחרת הגרמנית סובלת מפיצול אישיות מסויים. אבל מי שראה אותה חג בגביע העולם ב־1954 וב־74' ומגיעה לגמר בספרד ב־82', יזכור כי אחד המאפיינים הידועים של הגרמנים הוא התחלה איטית, שלווה, בהילוך ראשון ומעבר הדרגתי ליכולת של צוות מיומן ומגובש. הכל טוב ויפה, אולם במכסיקו עלולה להיות לגרמנים בעיה רצינית עם ה„מתכון" הנ"ל: הם הוגרלו לבית עם אורוגואי, דנמרק וסקוטלנד. מול יריבות כאלו אין הרבה מקום ל„חימום מנוע". כדי לזכות בשלטון ייצטרך הקיסר להוכיח את כוחו גם בבחירות המוקדמות.

השוער טוני שומאכר (קלן), המגן קרל־היינץ פורסטר (שטוטגרט), ה„דינמו" העורפי (בקישור לעת צורך) הנס פטר בריגל (ורונה), והמשולש ההתקפי קרל היינץ רומניגה (אינטר), רודי פלר (וורדר ברמן) ופייר ליטברסקי (קלן) – הם חוט שידרה ותיק, מנוסה ומוכר של גרמניה. בקנבאואר היה אף מוסיף אליהם את ברנד שוסטר (ברצלונה), אלא שבשל מערכת יחסים מוזרה ולא ברורה דייה החליט ה„גולה" הגרמני לוותר על הכבוד.

טווח השינוי והזרמת הדם הצעיר שנותר איפוא בידי בקנבאואר בשעה שכל כוכביו כשירים למשחק – הוא צר ביותר. ובכל זאת, הקיסר הוכיח כי הוא מוכן לתת הזדמנות לכוחות העולים והעניק אשראי לתומאס ברטולד (מגן איינטראכט פרנקפורט בן 22), לותר מתיאוס (קשר ביירן מינכן, בן 25), אובה ראן (קשר מנשנגלאדבך, 24) ואולף טון, הכשרון של שאלקה במרכז השדה (בן 20). בחור שולטת דווקא הגווארדיה הזקנה כאשר דיטר הנס (בן 33) וקלאוס אלופס (30) קיבלו אשראי מחודש והשמות הפחות מוכרים גם הם אינם ינוקות: היינץ גרונדל מהמבורג, בן 29 ופרנק מיל (מנשנגלדבך) בן 28.

על אף כל מאמציו, לא מצא עדיין בקנבאואר את הנוסחה האופטימלית של שילוב יין ישן משובח עם ענבי ביכורים תוססים. בבית המוקדם למונדיאל 86', סיימה אמנם גרמניה במקום הראשון, אך לא לפני שניכפו עליה תוצאות תיקו בחוץ ע"י שוודיה ובבית ע"י צ'כיה. אבל זה היה כאין ואפס לעמת המכה הגדולה: הפסד ביתי, במשחק שעבור גרמניה כבר לא קבע דבר, 0–1 לפורטוגל – הפעם הראשונה בהיסטוריה שגרמניה מנוצחת במשחק כלשהו בקדם גביע העולם.

המהלומה היתה שירות חשוב: היא טילטלה את בקנבאואר ואנשיו טלטלה עזה, הוציאה אותם משאננות ושלווה מדומים, וסללה את דרכם להישגים גאים במשחקי המבחן לגביע העולם – נצחונות על איטליה (2–1 בחוץ), וברזיל (2–0). המשחק הבא הניב נצחון על שוייץ (1–0), אבל בקנבאואר השתולל. היכולת הרלה של חניכיו ב־90 הדקות הללו כה איכזבה אותו עד שהוא הצהיר קבל עם ועולם כי „שיחקנו כמו באפריקה".

גרמניה. קרל־היינץ רומיניגה, שיוביל את נבחרת מערב־גרמניה במונדיאל.

ה־22 של מע.גרמניה:

- גמר גביע העולם: 1934 (מקום 3), 38, 54 (אלופה), 58 (מקום 4), 62, 66 (מקום 2), 70 (מקום 3), 74 (אלופה), 78, 82 (מקום 2).
- מאמן: פרנץ בקנבאואר.
- שוערים: אייק אימל (בורוסיה דורטמונד), הרלד שומאכר (קלן), אולי סטיין (המבורג).
- מגינים: קלאוס אאוגנטלר (ביירן מינכן), תומס ברטולד (איינטרכט פרנקפורט), אנדרס ברהם (קייזרסלאוטרן), נורברט אדר (ביירן מינכן), הנס־פטר בריגל (ורונה), קרל היינץ פורסטר (שטוטגרט), מתיאוס הרגט (באייר אורדינגן), דיטמר ג'ייקובס (המבורג).
- קשרים: לותר מתיאוס (ביירן מינכן), פליקס מאגאת (המבורג), אובה ראן (מנשנגלדבך), וולפגנג רולף (המבורג), אולף טון (שאלקה 04).
- חלוצים: קלאוס אלופס (קלן), היינץ גרונדל (המבורג), דיטר הנס (ביירן מינכן), פייר ליטברסקי (קלן), קרל־היינץ רומניגה (אינטר מילאן), רודי פלר (וורדר ברמן).

ארגנטינה: שאנס לדייגו

ארגנטינה היתה הנבחרת הראשונה שנחתה, כבר בתחילת חורש מאי ומיד לאחר משחקה בישראל, במכסיקו־סיטי. ארגנטינה היא גם, לדעת מומחים, פרשנים ומה שחשוב יותר – סוכנויות ההימורים המגלגלות מיליונים – המועמדת מספר 2 (אחרי ברזיל) לזכייה בגביע.

במבט ראשון קשה, אפילו קשה מאוד, לפענח מאין נובעת האופטימיות הגדולה הזו. הזכירו לאוהד כדורגל בבואנוס־איירס או עתונאי המטייל עם הכחולים־לבנים שלו בכל רחבי תבל את התחזית המעודדת הזו – ותיתקלו בגיחוך או במקרה הטוב סתם תדהמה. מאז הזכייה המרגשת והסוחפת של המקומיים ב„ריבר־פלייט" ב־1978 – לא הצליחה אלופת העולם בדימוס לשחזר הרבה רגעים גדולים.

אדרבא, אפילו למונדיאל הנוכחי חרקו, התנשמו ואיימו להתפוצץ כל ברגיה של ארגנטינה לפני שהמקום בבית 1, עם בולגריה, איטליה ודרום־קוריאה – הובטח. ארגנטינה הקדימה את פרו בנקודה אחת, ובמשחק ההכרעה בבואנוס־איירס עמדה בפני הפסד סנסציוני וכפתה תיקו 2–2 (שהספיק כדי לתפוס את הראשות) רק בסיום ורמטי ותוך הפגנת יכולת לא משכנעת.

אח"כ באו משחקי המבחן באירופה והבהירו כי אין חדש תחת השמש. הפסד 0–2 בצרפת, נצחונות דלים – 1–2 על נאפולי ו־1–0 על ציריך – והמביש מכל: הפסד לנורווגיה הצנועה, בלשון המעטה, שהוכיח כי גם ל־0–1 יכולה להיות משמעות של תבוסה. ה־7–2 בר"ג היה אולי מעודד מבחינת המוראל הארגנטיני, אך איש בעולם לא התפתה להאמין כי הוא היה בעל ערך גדול מ„שואו" וכי טמון בו איזה מסר מכסיקני.

מהו איפוא סוד הקסם הארגנטיני ההופך את הנבחרת הזו לפייבוריטית למרות התוצאות בשטח? התשובה הפשוטה היא דייגו ארמנדו מאראדונה. התשובה המתוחכמת יותר היא מאראדונה ועוד מספר מרכיבים. בואו ונבחן את השתיים:

מאראדונה כבר זכה לכל הסופרלטיבים האפשריים ואין ספק כי הוא נכס לא יסולא בפז שקורץ מן החומר הנדיר של פלה, קרויף, בקנבאואר – שחקנים המסוגלים להכריע את הכף במו רגליהם. אבל זה בדיוק מה שדייגו עדיין לא עשה כראוי: כשרונו המופלא והברקותיו תרמו, בינתיים, לנבחרתו וקבוצותיו השונות רק הישגים זמניים ובני־חלוף. נצחון ליגה פה, משחק בין־ארצי מוצלח שם, ותו לא. באמתחתו של מאראדונה מיליוני דולרים, חוזים שמנים וקטעי עתונות היוצאים מעורם, אך לא תואר אחד ויחיד. לא עם ארגנטינה, לא עם ברצלונה ולא עם נאפולי.

מכסיקו 86' היא איפוא מכירת חיסול ככל שדייגו ארמנדו קשור בה. המבחן האמיתי השני שלו (בספרד הוא היה אכזבת הטורניר ואף הורחק) ואולי ההזדמנות האחרונה (בן 25, 45 הופעות בינלאומיות) להטביע את חותמו לא על 90 או 180 דקות כי אם על דברי ימי התארים. אבל אפילו דייגו ארמנדו מאראדונה זקוק לעזור כנגדו כדי להשלים את המשימה, וכאן עשויים להכנס לפעולה ה„מרכיבים" האחרים.

ארגנטינה. הדון הגדול שלה, דייגו ארמאנדו.

נקודות האור המרצדות סביב מאראדונה הן הקפטן המנוסה והבלם האחורי המצויין דניאל פאסארלה, ולידו הצעיר (23) התוסס סרג'יו בטיסטה. בחור משחקים שניים עם פוטנציאל לגנוב את הזוהר והכותרות במכסיקו: החלוץ המרכזי – חכם, בעל שליטה ובעיטה ורק בן 21 – קלאודיו בורגי והקיצוני סרג'יו אלמירון (27) שיקבל הזדמנות ע"ח חורחה ואלדנו הותיק (31) המופיע בריאל מדריד. בטיסטה ובורגי נמנים על אלופת ארגנטינה, ג'וניורס, ומי שזוכר כי זו נוצחה בגמר הבין־יבשתי ע"י יובנטוס רק בבעיטות 11 יכול להקיש לגבי איכות החומר.

הספקות הארגנטינים נובעים מהגניף שרבק, פחות או יותר, בכל הפייבוריטיות: חוסר יציבות. לארגנטינים יש מאמן שהוא רופא: קרלוס בילארדו, והם מקווים שמי אם לא הוא יוכל למצוא את התרופה ההולמת.

ה־22 של ארגנטינה:

- גמר גביע העולם: 1930, 34, 58, 62, 66, 74, 78 (אלופה), 82.
- מאמן: קרלוס בילרדו.
- שוערים: נרי פומפידו (ריבר פלייט), לואי איסלאס (אסטודיאנטס), הקטור זלאדה (אמריקה, מכסיקו).
- מגינים: דניאל פאסארלה (אינטר מילאן), נסטור קלאוסן (אינדפנדיינטה), אוסקר גארה (פרו־קאריל), אוסקר רוגרי (ריבר פלייט), חוזה־לואיז בראון (נשיונל).
- קשרים: סרג'יו בטיסטה (ארגנטינוס ג'וניורס), ג'וליו אולרטיקוצ'אה (בוקה ג'וניורס), ריקרדו בוצ'יני (אינדפנדיינטה), ריקרדו ג'וסטי (אינדפנדיינטה), הקטור אנריק (ריבר פלייט), חורחה בורוצ'גה (נאנט), מרצ'לו טרוביאני (אלצ'ה, ספרד), דניאל טאפיה (בוקה ג'וניורס).
- חלוצים: דייגו מאראדונה (נאפולי), חורחה ואלדאנו (ריאל מדריד), פדרו פאסקולי (לצ'ה), קלאודיו בורגי (ארגנטינוס ג'וניורס), סרג'יו אלמירון (ניואל אולד בויס).

צרפת: מבט מהאייפל

אחרי שצרפת זכתה בביתה באליפות אירופה לפני שנתיים, תוך תצוגת הכדורגל נפלאה למרות

הגמר הפושר משהו מול ספרד, היו לה מספיק סיבות טובות להאמין כי התנופה תימשך והיא תגיע בשערי מכסיקו 86' מוכנה לקרב ורווית אופטימיות. אבל ככל שהתקרב המונדיאל כך גם רבו בעיותיה של צרפת.

זה התחיל בקשיים בלתי מובנים של צרפת להעפיל למכסיקו. בסופו של דבר היתה ההכרעה (ראשות הבית) ברורה, אך היא הושגה רק בשני המשחקים האחרונים נגד לוכסמבורג ויוגוסלאוויה, בהם היו הצרפתים חייבים לנצח, בשל הפסדים מרים ובלתי־צפויים קודם לכן בבולגריה ובמזרח־גרמניה. בשני המשחקים הללו לא נותר ספק באשר לסיבת המעידה: ההגנה הרעועה. בסופיה נספגו שני שערים לאחר בעיטות קרן, ובלייפציג הולידה ההופעה ביקורת נוקבת כלפי הליברו בוסיס מפיו של... מישל פלאטיני. בוסיס נלחם על תפקיד הבלם האחורי עם באטיסטון, אבל שניהם לא הביאו לתפקיד את היכולת והסמכות של קודמם, מריוס טרזור, מכוכבי ספרד 82'.

גם חילופי המאמנים הותירו רישומם על שלוות הנבחרת. מישל הידלגו העזוב, היה ירוע במערכת היחסים המצויינת ששררה בינו לבין המנהיגים שבשחקניו – פלאטיני, ג'ירס ודומיהם. לעומתו גילה המאמן הנוכחי, אנרי מישל, כי דרוש זמן רב כדי להגיע לאותה כימיה עם כוכביו.

ברם, נקודת התורפה הגדולה – ויוצאת־דופן אם מביאים בחשבון את עושר הכשרונות בסגל הלאומי – היתה ונותרה המחסור המוחלט בחלוצים טובים ויעילים. המצב מומחש בצורה הצלולה ביותר ע"י סיפורו של חוזה טורה, הכשרון החדש (בן 25) העולה בשמי התוך הצרפתי במדי נאנט. רבים ראו בטורה את משיח ההתקפה הלאומי, בעוד הכדורגלן עצמו קם והכריז כי אין הוא רוצה לשחק בחוד ההתקפה ומעדיף תפקיד בונה יותר ב...קישור. לכן נשאר, שוב, דומיניק רושטו המחונן (עונה טובה בסן־ז'רמן, האלופה הטריה), שיכולתו סובלת מעליות וירידות, כתקווה הצרפתית הכמעט יחידה בחוד. חלוץ טולון, יאניק סטופירה, עדיין לא הוכיח עצמו במישור הבין־לאומי.

וכך, בפעם המי יודע כמה, יפול הנטל העיקרי והכבד של צרפת במכסיקו על מרכז השדה המבריק שלה. פלאטיני מתחרה עם מאראדונה על תואר הכדורגלן הטוב בתבל, אבל בניגוד לארגנטיני הוא כבר זכה בכל התארים וגביע העולם הנו האתגר

ה־22 של צרפת:

- גמר גביע העולם: 1930, 34, 38, 54, 58 (מקום 4), 66, 78, 82 (מקום 4).
- מאמן: אנרי מישל.
- שוערים: ג'ואל באטס (סן־ז'רמן), פיליפ ברגרו (טולוז), אלבר רוסט (סושו).
- מגינים: פטריק בטיסטון (בורדו), טיירי טוסו (בורדו), ויליאם אייאש (נאנט), איבון לחירו (נאנט), מנואל אמורוס (מונקו), מקסים בוסיס (ראסינג פאריס), מישל ביבאר (סן־ז'רמן).
- קשרים: אלן ז'ירס (בורדו), ז'אן מרק פרארי (אוקזר), מישל פלאטיני (יובנטוס), פיליפ ורקריז (לנס), לואי פרננדז (סן־ז'רמן), ברנאר ג'נג'יני (מונקו), ז'אן טיגנה (בורדו).
- חלוצים: ברונו בלון (מונקו), ז'אן־פייר פאפאן (פ.צ. בריז'), דומיניק רושטו (סן־ז'רמן), יאניק סטופירה (טולוז), דניאל זורב (לנס).

האחרון שלו, ולא הראשון. יש משחקים בהם פלאטיני הוא אכן, כל־יכול, אך כפי שראינו בגמר האירופי ב־84', העול יכול להיות גם ככר מנשוא עבורו, והוא „נעלם" ומאבד את מרותו. אלן ג'ירס מסוגל לתפוס מנהיגות ומומנטום במצבים כאלה, וגם כשרונותיו הרב־גוניים של ז'אן טיגאנה אינם עניין של מה בכך, למרות שורה של פציעות שבעטיין הוא נעדר פרקי זמן ארוכים וגילו המתקדם (31).

העורף הצרפתי ייאלץ לשפר את כושר הנגיחה וקרבות האוויר שלו, אך באוויר הדליל של מכסיקו, כאשר הכדור יכול לבצע סאלטות בכל הכיוונים, יש באמתחתה של צרפת „שק טריקים" מרכזי בחשיבותו: בעיטות עונשין הנבעטות במיומנות מרהיבה בידי מספר כדורגלנים, ולא רק „הגאון מיובנטוס".

צרפת. מישל פלאטיני. כדורגלן השנה באירופה. ובעולם !

אנגליה: בלי קבלות

הכללת אנגליה בקטגוריית ה„גדולות" – שנוייה במחלוקת מהסיבה הפשוטה: אין לה קבלות בשטח. במכסיקו 70' באו האנגלים להגן על גביע העולם בו זכו בביתם ב־66', הורחו ברבע הגמר ברגלי גרמניה (3–2), ומאז חלה אצלם נסיגה איכותית קיצונית והם מגמגמים, מדדים ומשתנקים בכל פעם שמשימה לשמה עומדת לפניהם. בשעה שהליגה האנגלית המשיכה להדליק את העולם ולצבור לה מעריצים ומאמינים חדשות לבקרים, נגררה הנבחרת הלאומית בכיוון ההפוך: דלות כשרונות ורעיונות, משחק שאבלוני, עייף, חסר־מעוף ותוצאות.

אלף ראמזי (אחרי 66), דון ראווי ורון גרינווד, ניסו לבטל את רוע הגזירה על ידי נסיונות טאקטיים ואסטרטגיים שונים. אך בדיעבד הפכו את נבחרת אנגליה למשהו דמוי תחנת הרכבת „ויקטוריה" בלונדון, בה נכנסים ויוצאים מיליונים מידי יום ביומו. גרינווד היה „הגדול" מכולם: 51 שחקנים הוזמנו לסגל בארבע שנות כהונתו... אבל השמרנות לא השתנתה כהוא זה: דגש על הלחימה, הכושר הכוח והמהירות במקום שילובם של אלו עם הטכניקה והביטוי האינדיבידואלי למי שמסוגל.

המנהלים השמרנים אכלו, איפוא, את הסעודה שהם בישלו: לגרמניה 74' ולארגנטינה 78' לא העפילה אנגליה. בספרד 82' הגיעו אמנם בתורי גרינווד לשלב השני, ולא נוצחו במשך כל הטורניר, אך הם עפו מהתחרויות בשל חוסר דמיון ומחץ שמנעו מהם לגבור על גרמניה וספרד (0–0) בשעה שנצחון היה מבטיח להם הופעה בחצי הגמר.

המשימה המהותית הראשונה של המנהל הנוכחי, בובי רובסון, נכשלה אף היא כאשר אנגליה נותרה מחוץ לאליפות אירופה 84'. כל הסימנים מצביעים, איפוא, על נבחרת הנשענת על שם ומסורת הרבה יותר מאשר יכולת ופוטנציאל, ולכן ההתלבטויות והספקות באשר לסיווגה המועדף.

אבל, ראה זה פלא: בכל הרשימה המכובדת של הגדולות יש כיום דווקא לאנגליה את הרקורד הטרום־ גביע־ עולמי הטוב ביותר. לא זו בלבד שאנגליה זכתה בראשות הבית המוקדם שלה והעפילה למכסיקו ללא הפסד בו, הרי שגם משחקי המבחן שלה מאז ועד היום הוכתרו כהצלחה כמעט סנסציונית: נצחונות על מצרים, ישראל, ובריה"מ בחוץ (!) ועל סקוטלנד בבית. ובסה"כ: 12 משחקים אחרונים ללא הפסד, כאשר הפעם האחרונה בה ירדה אנגליה מנוצחת מכר הדשא היתה ב־3 ביוני 84' בוומבלי, 0–2 מול בריה"מ.

ההישגים הללו אולי לא מוציאים משלוותם את אלו שחזו בנצחונה הפושר וכר־המזל של אנגליה בר"ג בפברואר (2–1), אבל הם ללא ספק מציינים תפנית בדרך החשיבה של מנהל אנגליה ובבטחון שהוא היקנה לחניכיו. האנגלים, על־אף המשאבים הלכאורה לא מלהיבים העומדים לרשותם, מאמינים באמת ובתמים ביכולתם להניף השנה את גביע העולם. „זהו הטורניר הפתוח ביותר. יש לנו סיכויים כמו לתשע נבחרות אחרות" –הצהיר מנג'ר רובסון בישראל.

פריצת הדרך של רובסון היתה בהענקת משקל יתר, סוף־סוף, לכשרונות הטבעיים שצמחו במולדתו. גלן הודל וטרבור סטיבן בקישור, כריס וודל או ג'ון בארנס באגפים ופיטר בירדסלי בחוד – הם דוגמאות לנצחון הטכניקה והברק על אפרוריות „שחקני הנשמה". הבעיה הגדולה שלו ושל אנגליה: המשקל המכריע שיש לשיתופם ויכולתם של שני ה„אסים", פיטר שילטון בשער וסופרסטאר בריאן רובסון בקישור ובכל מקום אחר שרגלו מגעת, ומספר הפעמים, עדיין מועט יחסית, שהצוות כולו זוכה להשראה אמיתית ומשחק כנבחרת גדולה.

קפטן בריאן רובסון כשיר – ימצא על כתפיו במכסיקו משא בסדר גודל של זה שיונח על פלאטיני ומאראדונה. בובי רובסון יצטרך להחליט כיצד למצוא את שביל הזהב בין האוויר הדליל המקשה את התנועה, והמהירות האנגלית הטבעית, שבימים כתיקונם משמשת בסיס לכל משימה. רובסון מקווה שהבעייה תיפתר גם ע"י קלף נוסף שלו: מלך השערים האנגלי החדש, גארי לינקר מאברטון, שהוא כיום הנכס הלוהט ביותר בשוק החלוצים הבריטי.

מכל מקום, אנגליה היא אולי הנבחרת היחידה הבאה למונטריי לא רק כדי להציג אדרת מקצועית חרשה כי אם גם לשקם תדמית חברתית – ציבורית מכורסמת, בעקבות אירועי בריסל והשם הרע שיצא לאוהדים האנגליים, למרות שהתנהגות הכדורגלנים היא, לרוב, מופתית.

זכייה של אנגליה בגביע העולם עדיין אינה נראית באור סביר במיוחד. אך אם תתרחש – היא עשוייה להיות פועל־יוצא של חוסר היציבות של הנבחרות האחרות, ושל דבריו של המנג'ר רובסון על „הטורניר השקול מכולם".

אנגליה. בריאן רובסון. 20 שנה אחרי הזכייה בוומבלי. עוד נסיון.

הה־22 של אנגליה:

- גמר גביע העולם: 1950, 54, 58, 62, 66 (אלופה), 70, 82.
- מאמן: בובי רובסון.
- שוערים: פיטר שילטון (סאותהמפטון), גארי ביילי (מנצ'סטר יונייטד), כריס וודס (נוריץ').
- מגינים: גארי סטיבנס (אברטון), ויו אנדרסון (ארסנל), קני סאנסום (ארסנל), טרי בוצ'ר (איפסוויץ'), אלווין מרטין (ווסטהאם), טרי פנוויק (ק.פ.ר), גארי סטיבנס (טוטנהאם)
- קשרים: טרבור סטיבן (אברטון), פיטר ריד (אברטון), גלן הודל (טוטנהאם), בריאן רובסון (מנצ'סטר יונייטד), סטיב הודג' (אסטון וילה),ריי וילקינס (מילאן).
- חלוצים: גארי לינקר (אברטון), מרק הייטלי (מילאן), קרי דיקסון (צ'לסי), פיטר בירדסלי (ניוקאסל), ג'ון בארנס (ווטפורד), כריס וודל (טוטנהאם).

גביע עולמי

אלכס דורון

כיצד נולד רעיון גביע העולם ? – מאחורי ההיסטוריה עומדת אגדה ומציאות. האגדה: במהלכה של מסיבת יין שנערכה בבוקר שטוף שמש, ב־1920, ליד אחד השולחנות של „קפה שאנטאן" בפאריס, הצטופפה חבורה של גברים מטורזנים ללא דאגות של פרנסה וקיום – מעין „פרלמנט" – וגילגלה שיחה ערה על העתיד. אחד מהם, שנאמר עליו כי הצטיין בדמיון עשיר וכוח שכנוע, היסה את חבריו והכריז בפאתוס: „הגיע הזמן שנממש את החלום ! צרפת צריכה לארגן את אליפות העולם בכדורגל ולשתף בה מקצוענים, לא רק חובבים כמו באולימפיאדה, כדי להלהיב את חובבי המשחק היפה ביותר. אני מוכן לדאוג לכך שלנבחרת המנצחת – ואני מקווה שזו תהיה צרפת – יוענק גביע ענק, עשוי כולו זהב טהור, והוא ייחשב לפרס השיא בתולדות הספורט". החבורה „נדלקה" וליוותה את דברי הנואם בהשקת כוסות יין חמצמץ, נסחפה בהתלהבות וביקשה שהדובר ימשיך לפרט את תכניותיו.

בעל ההצעה היה אחד הפקידים הבכירים של משרד החינוך הצרפתי, נודע כחובב כדורגל מושבע ועסקן נמרץ בהתאחדות הצרפתית בכדורגל. 30 שנה היה נשיאה ו־34 שנה היה נשיא פיפ"א. גביע הזהב שהבטיח להעניק למנצחת, נוצק בידי אמן מיוחד, שהטביע בה את דמות „אלת המזל" על־פי המיתולוגיה היוונית. זה היה גביע העולם הראשון, ע"ש בעל היוזמה, ז'יל רימא.

אבל שמונה שנים נדרשו מאז אותו בוקר אביב פאריסאי, בו גורק הרעיון לחלל העולם – ועד שהחלו הגלגלים לנוע, כדי לממשו ועוד שנתיים עד שנערך טורניר הגמר הראשון, ב־1930 באורוגוואי, לציון 100 שנות עצמאות ולרגל שתי זכיותיה הרצופות הקודמות בתואר האולימפי (בפאריס 24' ובאמסטרדאם 28').

אגדה ומציאות

המציאות, קצת שונה, יותר אפורה ופחות דמיונית: רימא וצרפתי נוסף ושמו הנרי דלוניי, שהיה מזכיר ההתאחדות לכדורגל בפאריס, הגו את הרעיון עוד ב־1900, מיד אחר האולימפיאדה השניה, הם טענו, כי מדינות רבות אינן משתתפות בטורניר הכדורגל האולימפי כיוון שאצלן יש מקצוענות בכדורגל – ולכן חובה ליצור עבורן מסגרת חדשה.

ב־1904 בפאריס נערכה הפגישה הראשונה בנושא הזה. הצרפתים תבעו לעצמם את הזכות לארח את הטורניר העולמי הראשון וניסו גם להכתיב כל מיני תנאים מוקדמים. הויכוח נמשך 24 שנים – ורק באולימפיאדת אמסטרדם ב־1928 הושג ההסכם שהעניק דווקא לאורוגוואי את זכות הבכורה. חמש מדינות התחרו על האירוח – ואורוגוואי זכתה מאחר שהציעה תנאים מפליגים: כל הנבחרות, הבטיחה, יזכו באירוח מלא חינם ויוחזרו להן כל הוצאות המסע למונטווידאו. כן הבטיחה לבנות איצטדיון ענק מפואר וחדיש - בקיצור: אלו היו הצעות שאי־אפשר היה לסרב להן. אבל רק 13 נבחרות הגיעו למונטווידיאו, ארבע בלבד מאירופה: רומניה, יוגוסלאוויה, צרפת ובלגיה – שבאו באניה אחת. רבות שהבטיחו להשתתף, ביטלו נסיעת נבחרותיהן כיוון שהכדורגלנים לא אבו להימצא יותר משלושה חודשים רצופים הרחק מבתיהם.

תחילה נשמעה בכל רחבי אירופה הסיסמא: „מונטווידאו, הנה אנו באים", אבל אח"כ החלו מעצמות הכדורגל שלה להסתלק מהאירוע בזו אחר זו, בכל מיני תירוצים. באוסטריה, הונגריה, איטליה וספרד, שנחשבו לאריות הכדורגל של אירופה – החלו לדבר על „הרעיון המטורף". אנגליה היתה מסוכסכת עם פיפ"א עקב אי־תשלום דמי־חבר לארגון העולמי – וכלל לא התכוונה להשתתף.

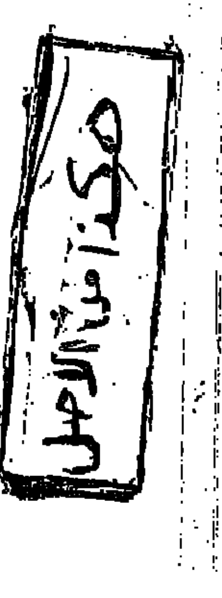
כדורגל/סל...

את נבחרת רומניה קבע המלך קארול, שנחשב למבין גדול ולעתים קרובות התערב בכל נושא מקצועי – לרבות תכנית האימונים. מיד לאחר שעלה על כס מלכותו – חנן את כל שחקני הכדורגל שספגו עונשי־תרחקה עקב עבירות משמעת שונות, ובכך הבהיר המלך מה הוא חושב על עסקני ההתאחדות שלו בבוקרשט. ארה"ב היתה בין הראשונות להשתתף ב„מונדריאל" הראשון. ששה בריטים נכללו בהרכב האמריקאני ולצורך ההשתתפות במונטיוודיאו הם קיבלו אזרחות של ארה"ב בהליך בהול שלא היה מזורז כמותו בהסטוריה. אבל כל כדורגלני ארה"ב ידעו יותר כדורסל מכדורגל.

שחקני אורוגוואי – המארחת הראשונה – שהו כמשטר אימונים קפדני בבית מלון מפואר, אבל במחנה סגור כמשך חודשיים. נאסר עליהם לבקר את משפחותיהם. שוערה של אורוגוואי דאז, מאולי – הטוב בשוערי דרום אמריקה באותם ימים – לא עמד בנטל, חמק לילה אחד כדי לפגוש את רעייתו וכאשר חזר בחצות, המתין לו כמסדרון המלון מאמן הנבחרת שהחליט בו במקום לגרש את מאולי הגדול מהמונדיאל.

המשטרה הפעילה במהלך טורניר אורוגוואי את נשקה ולא חסכה גם בגז מדמיע. במשחק בין ארגנטינה לצרפת (0–1) טעה השופט הברזילי ושרק לסיום שש דקות מהמועד. הקהל הנזעם פרץ לשדה. המשטרה ירתה באוויר ואחר־כך בהמון, היו עשרות פצועים. השופט שתפס מאוחר מדי מה קרה, נועץ בקווניו והורה להחזיר את השחקנים למגרש כדי לשחק עוד שש דקות. בסיום נישאו שחקני צרפת על כתפי הקהל המקומי. ארגנטינה יריבתה המושבעת של אורוגוואי ראתה בכך פגיעה קשה במעמדה ויחס של איפה ואיפה – איימה לעזוב את הטורניר.

הגמר הפגיש את שתי השכנות היריבות וספינות מעבורות נעו יומם ולילה על נהר הלה־פלאטה, כדי להביא המוני חובבי כדורגל מבואנוס־איירס למונטווידאו. שלטונות המכס של אורוגוואי נדהמו מ„הפלישה". האיצטדיון שבו נערך המשחק נפתח כבר בשעות הבוקר המוקדמות. שלוש שעות לפני בעיטת הפתיחה כבר היה מלא עד אפס מקום. אורוגוואי ניצחה 4–2 ובבואנוס־איירס השתוללו הארגנטינים מזעם והעלו באש את בניין שגרירות אורוגוואי. באותו גמר גם הופיע כדורגלן גידם שגם הבקיע את אחד השערים למארחת. כאשר שבו שחקני ארגנטינה לבירתם ביקש המון פרוע לעשות בהם לינץ'.

דנמרק: מיכאל לאודרופ, הכוכב הדני של יובנטוס האיטלקית, ינהיג את הויקינגים הגולים באירופה תחת הדגל הדני.

17 מבין 22 הכדורגלנים של דנמרק ב„מונדיאל" מופיעים בקבוצות צמרת אירופיות: בהולנד (4), בבלגיה (3), באנגליה (3), באיטליה (3), בגרמניה, ספרד, פורטוגל ושוויץ (1 בכ"א) ▩ המאמן, סֶפּ פיונטק, יציג במכסיקו את הנבחרת היחידה שתשחק עם חמישה קשרים ▩

דנמרק: מליליפוט לגוליבר

אבי מלר

לדנמרק מגיע פרק מיוחד – ולו רק בגלל שנבחרת המופיעה לראשונה בגמר העולמי וכבר מוזכרת כמועמדת רצינית להגיע לשלבים הגבוהים – הנה מקרה נדיר ויוצא־דופן.

אבל הדנים לא זכו כאשראי המיוחד הזה כן־לילה. אדרבא, הם עמלו קשה מאוד עד שהרוויחו את הסטאטוס היוקרתי ממנו הם נהנים עם הגיעם למכסיקו 86'. ב־1964 הופיעה דנמרק בשלב הגמר של אליפות אירופה לאומות. מאז ועד לאותו מפעל ב־1984 – יוק: דנמרק היתה עוד נבחרת סקנדינבית אפורה ותסרת יומרות ממשיות. שיא השיאים עבור חובבי הכדורגל בדנמרק היה במשך שנים המשחק נגד השכנה שוודיה. עובדה: גונאר האנסן, שדר הספורט הוותיק של הטלוויזיה הדנית, התייפח כתינוק, בשידור חי, כאשר דנמרק גברה סוף־סוף על שוודיה לאחר 20 שנה...

השינוי הגדול חל ב־1979, עם מינויו של הגרמני סֶפּ פיונטק כמאמן הנבחרת. המינוי הצטלב גם עם תחילת הפלישה של הכשרונות הדניים הגדולים למועדונים באירופה, והיסוד לנבחרת טכנית, מבריקה ויעילה – הושם. שלושה גורמים עיקריים הפכו תוך שש שנים את דנמרק מליליפוט לגוליבר. בראש ובראשונה, פיונטק האיש ותפיסתו.

סֶפּ פיונטק, בן 46, ידע היטב כי הוא מגיע לנהל נבחרת במדינה שחייה בעידן ובאווירה של חובבנות. המנהל, ששם דגש על מקצוענות ומשמעת לעילא, לא המתין שנייה מיותרת כדי להטביע את חותמו. קופנהגן עמדה משתאה כאשר בירגר ינסן, השוער הלאומי המעולה שכיכב בשורות כריז' הבלגית, החליט כי משחק בין־ארצי ב־79' אינו חשוב דיו עבורו, וביכר לא להופיע לנבחרת. התגובה של פיונטק: ינסן נופה מהסגל לצמיתות הכתובת על הקיר הובנה: למרות שבסגל של דנמרק כוכבים כה רבים והמשמשים שחקני מפתח בקבוצות אירופאיות בעלות שם – פרימדונות בפוטנציה – לא היו מאותו רגע ואילך לפיונטק מרדנים.

ה„קונטרה" של פיונטק

השלב הבא של המאמן, שנולד בברסלב הגרמנית (כיום וורוצלאב הפולנית), היה הטיפול בצד המקצועי. גם כאן הוא מצא פתרון נפלא לכמות המרשימה של עילויים אינדיווידואלים המרכיבים את הנבחרת כשלצידם שחקנים פחות זוהרים אך יעילים. פיונטק הימר פשוט על שיטה ישנה וטובה אותה הוא כינה „קונטרה": 3–5–2.

דנמרק תהיה הנבחרת היחידה במונדיאל, שתופיע עם חמישה קשרים מצויינים, שיחלקו את זמנם שווה בשווה בין עזרה לחוד הפורח של אלקייאר ולאודרופ, וסיוע להגנה מצויינת בראשות הליברו מורטן אולסן שלידו סורן בוסק ואיוואן נילסן. פרט לקלאוס ברגרין, שלפעמים מקבל משימת שמירה אישית, משחקים הקשרים האחרים בתפקיד חופשי: כאשר הכדור ברגלי דנמרק הם תוקפים במהירות הסילון. כאשר היריב לוחץ, מתרכזים הקשרים במשימות חילוץ.

ה„קונטרה" של פיונטק הוכיחה את עצמה באליפות אירופה בצרפת 84', כאשר הדנים הגיעו לחצי הגמר ונוצחו רק בבעיטות 11 ע"י ספרד. אבל פריצת הדרך שלה החלה עוד במשחקים המוקדמים לאליפות. מבחינה זו ניתן לראות אולי באותו יום בהיר בלונדון, בספטמבר 83', את נקודת המפנה בתדמית של דנמרק ובעיקר באמונת הדנים ואוהדיהם, בעצמם.

היתה לי הזכות הגדולה להיות נוכח באותו יום בוומבלי, כאשר דנמרק הקטנה, 5 מיליון תושבים ורקורד כדורגל אפסי, ניצחה את אנגליה במבצרה, 0–1, וגרמה בדיעבד להדחתה מגמר אליפות אירופה. אלן סימונסן הנפלא כבש את שער הנצחון בבעיטת 11 בדקה ה־9, אבל זה היה פרט קטן ומשני בלבד בנצחון ההיסטורי. דנמרק עזבה את וומבלי, לראשונה בהיסטוריה שלה, עם קבלות של מעצמת כדורגל. לא עוד „עולם שלישי". מבחינה פסיכולוגית חצו שחקניה רוביקון. מעברו השני נשקפה הדרך למכסיקו 86'.

דור חדש ומצויין

הגורם השני שהביא למהפכת הכדורגל בדנמרק היה ללא ספק דור חדש של כדורגלנים, שקם וצמח לפתע לא במנות קצובות, כוכב פה גאון שם, כי אם ביחד ובבת־אחת. משהו בנוסח הצוות ההולנדי של שנות השבעים ונבחרת הפאר של שוודיה בשנות ה־50'. שימו לב: לגיון הזרים הויקינגי, המהווה את השלד המוצק של דנמרק, בצוותא עם עוד 10–12 עמיתים מקומיים ה„תומכים" בהם, יצר סגל לאומי שכמעט ולא השתנה כלל במשך 4 השנים החולפות! יתירה מזאת: בין הקבועים בהרכב הראשון אין מי שהופיע פחות מ־20 פעם. ליותר ממחציתם – בסביבות 50 הופעות או יותר.

מבט חטוף על התופעה המדהימה הזו של היצוא הדני לאירופה הופכת את תמונת ההצלחה לבהירה עוד יותר.

★ בעורף: הבלם האחורי מורטן אולסן, הביא את אנדרלכט הבלגית לאליפות ולחצי גמר גביע אירופה. המגן איוואן נילסן מכוון את מחלכי פיינורד בצמרת ההולנדית. סורן בוסק מגן על הרחבה של מאסטריכט מהולנד. המגן ג'ון סיווּבק נרכש העונה ע"י מנצ'סטר־יונייטד. סיפור דומה למגן הצעיר (20) הנריק אנדרסן, שהתקבל לבית האולפנא המיומן של אנדרלכט.

★ בקישור: הכספית יספר אולסן, יכול גם לשחק כקיצוני, התחיל באיאקס , עבר למנצ'סטר־יונייטד והסגנון הסוחף שלו עשוי להפיל חללים רבים במכסיקו. פרנק ארנסן, בעל חינוך וחישול מעולים באנדרלכט, יבוא למונדיאל עם כתר אליפות הולנדי תחת כנפיו, בשורות פ.ס.וו. איינדהובן. סורן לרבי מגיע עם דאבל היסטורי – אליפות וגביע – במדי ביירן מינכן. יאן מולבי הלך בדרכיו עם ליברפול. פר פרימן – עוד אחד מהכרגים המשומנים והחשובים של אנדרלכט, וקלאוס ברגרן – איש פיזה האיטלקית.

★ בחוד ההתקפה: ג'ון אריקסן בפיינורד. פרבן אלקייאר היה אחראי כמעט בלעדי אשתקד לאליפות המפתיעה של וורונה באיטליה. מיכאל לאודרופ החרה־החזיק אחריו העונה, במדי יובנטוס.

בין המחליפים הקבועים יש לדנים נציג גם באספניול הספרדית, ג'ון לורידסן, קשר דפנסיבי בעל תפוקה לא רעה כמבקיע שערים. יאנס ברטלסן משחק בקישור של אראו משווייץ ומאניינ' בבנפיקה ליסבון.

לכל המלכים האירופיים הללו הוסיפו את הנציגות הביתית הטהורה – קנט נילסן, סימונסן, לארסן, ראסמוסן וברטראם – והנה לכם סיבה טובה קודם כל לשפשף את העיניים בתדהמה ואח"כ לקלוט אט־אט כיצד מגיע דנמרק למכסיקו עם קרדיט שכזה ועם 35 נצחונות, 15 תיקו ו־24 הפסדים (יחס שערים 116–84) מאז כניסתו של פיונטק לתפקיד.

זינוק ממבשלת השיכר

אין ספק כי הנקודה השלישית שסללה את מסלול ההמראה הפנטסטי של דנמרק היתה התמיכה הפיננסית שבאה ממבשלות השיכר „קרלסברג". הכדורגל הדני הזדקק למימון כאוויר לנשימה. מפעל הבירה נענה לאתגר עם בואו של פיונטק, וגילה כי ההימור היה כדאי, שכן הוא הביא לתפנית הגדולה שספק אם היתה מתרחשת בלעדיו.

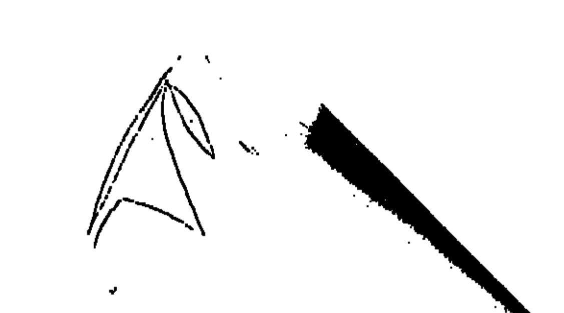
דנמרק מגיעה למכסיקו כשהיא נושאת במזוודותיה גם את מה שהוכתר כמשחק הטוב ביותר בבתים המוקדמים: נצחונה הביתי 2–4 על בריה"מ, כשלאודרופ ואלקייאר כובשים צמד שערים כ"א. אבל בגוב האריות החדש אליו היא מתחברת – כבר לא יועילו הפרטים הסטטיסטיים, החיוביים והמרשימים ככל שיהיו. דנמרק ספגה „מהלומה" בלתי־הוגנת ראשונה כאשר לצורך ההגרלה נחשבה, בגלל הבכורה שלה בטורניר, לנבחרת נחותה, ולכן הוגרלה לבית הקשה ביותר, עם גרמניה, אורוגוואי וסקוטלנד.

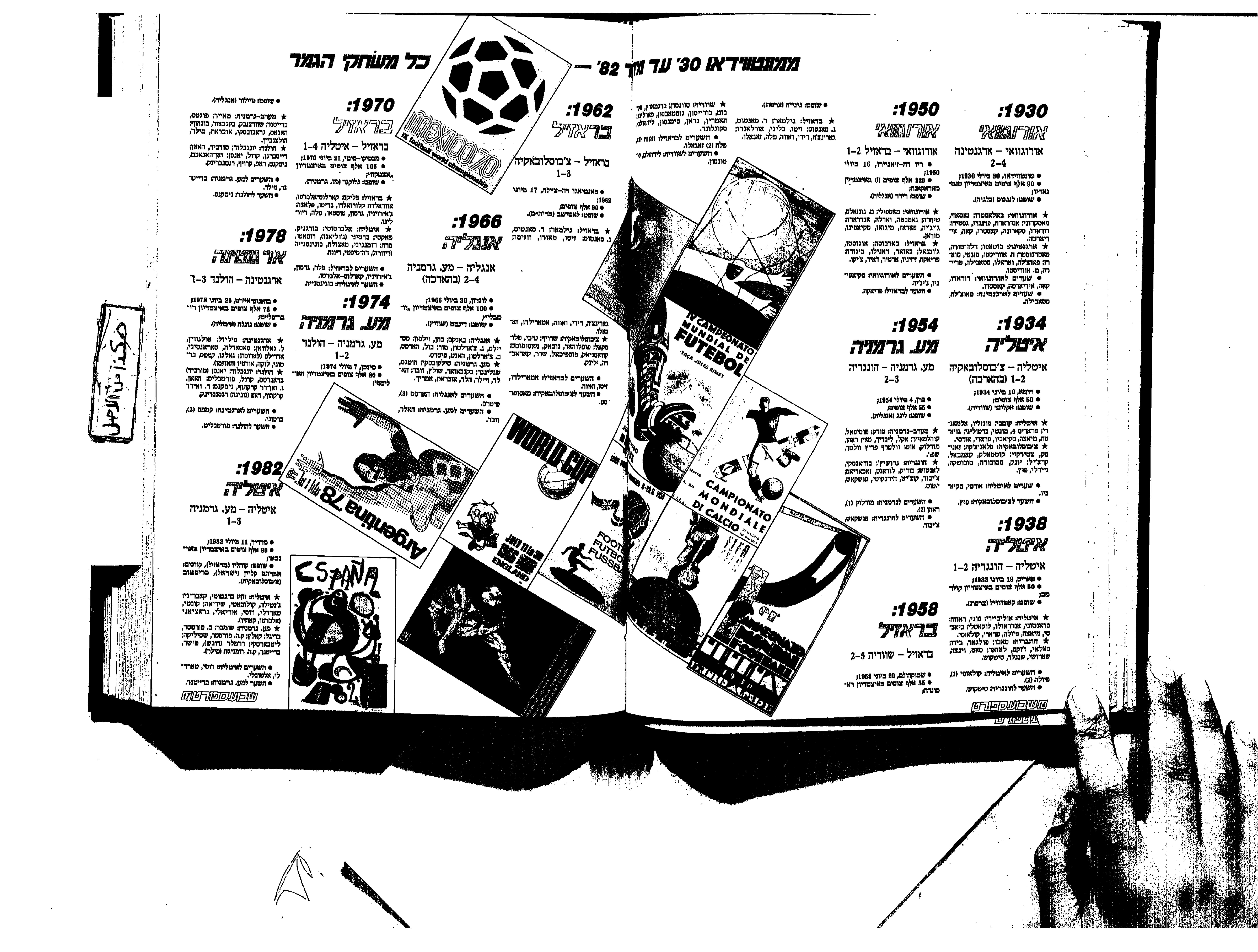
יש האומרים שזה בדיוק מה שסֶפּ פיונטק וחניכיו זקוקים לו: טבילת אש מפרכת, על מנת שהאש הבוערת בעצמות הויקינגים תחרוך את משטחי הדשא מלכתחילה, ולא תגלה שאננות מול משימות המסווגות כקלות יותר. אם ההנחה הזו תתגלה כתקפה, עשויה דנמרק לענות על כל הציפיות ממנה. ואלו הן, ככר, המחמאה הגדולה ביותר לנציגה הסקנדינבית היחידה במונדיאל 86'.

ה־22 של דנמרק:

- גמר גביע העולם: לא השתתפה עד היום.
- מאמן: סֶפּ פיונטק.
- שוערים: טרולס ראסמוסן (אורהוס), אולה קויסט (קופנהגן), לארס הוג (ק.ב).
- מגינים: מורטן אולסן אנדרלכט), איוואן נילסן (פיינורד), ג'ון סיווּבק (מנצ'סטר־יונייטד), סורן בוסק (מאסטריכט), הנריק אנדרסן (אנדרלכט), יאן בארטראם (אורהוס), קנט נילסן (ברונסהוי).
- קשרים: יספר אולסן (מנצ'סטר־יונייטד), פרנק ארנסן (איינדהובן), סורן לרבי (ביירן מינכן), אלן סימונסן (ויילה), קלאוס ברגרן (פיזה), ינס ברטלסן (אראו), יאן מולבי (ליברפול), פר פרימן (אנדרלכט).
- חלוצים: פרבן אלקייאר (ורונה), מיכאל לאודרופ (יובנטוס), פלמינג כריסטנסן (לינגבי), יון אריקסן (פיינורד).

ממונטווידאו 30' עד מד 82' — כל משחקי הגמר

:1930
אורוגוואי

אורוגוואי – ארגנטינה 2–4

• מונטווידאו, 30 ביולי 1930;
• 90 אלף צופים באיצטדיון סנטנאריו;
• שופט: לנגנוס (בלגיה).

★ אורוגוואי: באלאסטרו; נאסאזי, מאסקרוני; אנדראדה, פרננדז, גסטירה; רוראדו, סקארונה, קאסטרו, קאה, איריארטה.
★ ארגנטינה: בוטאסו; דלה־טורה, פאטרנוסטר; ח. אווריסטו, מונטי, סואר; פאוצ'לה, ואראלו, סטאבילה, פריירה, מ. אווריסטו.
• שערים לאורוגוואי: דוראדו, קאה, איריארטה, קאסטרו.
• שערים לארגנטינה: פאוצ'לה, סטאבילה.

:1934
איטליה

איטליה – צ'כוסלובאקיה 1–2 (בהארכה)

• רומא, 10 ביוני 1934;
• 50 אלף צופים;
• שופט: אקלינד (שוודיה).

★ איטליה: קומבי; מונזליו, אלמאנדי; פראריס 4, מונטי, ברטוליני; גויאטה, מיאצה, סקיאביו, פרארי, אורסי.
★ צ'כוסלובאקיה: פלאניצ'קה; זאניסק, צטירקי; קוסטאלק, קאמבאל, קרצ'יל; יונק, סבובודה, סובוטקה, ניידלי, פוץ.

• שערים לאיטליה: אורסי, סקיאביו.
• השער לצ'כוסלובאקיה: פוץ.

:1938
איטליה

איטליה – הונגריה 2–4

• פאריס, 19 ביוני 1938;
• 50 אלף צופים באיצטדיון קולומבו;
• שופט: קאפדוויל (צרפת).

★ איטליה: אוליביירי; פוני, ראווה; סראנטוני, אנדראולו, לוקאטלי; ביאבטי, מיאצה, פיולה, פרארי, קולאוסי.
★ הונגריה: סאבו; פולגאר, בירו; סאלאי, ז'וקס, לאזאר; סאס, וינצה, שארושי, שנגלר, טיטקוש.

• השערים לאיטליה: קולאוסי (2), פיולה (2).
• השער להונגריה: טיטקוש.

:1950
אורוגוואי

אורוגוואי – בראזיל 1–2

• ריו דה–ז'אניירו, 16 ביולי 1950;
• 220 אלף צופים (!) באיצטדיון מאראקאנה;
• שופט: רידר (אנגליה).

★ אורוגוואי: מאספולי; מ. גונזאלס, טיחרה; גאמבטה, וארלה, אנדראדה; ג'יג'יה, פאראז, מיגואז, סקיאפינו, מוראן.
★ בראזיל: בארבוסה; אוגוסטו, ג'ובנאל; באואר, דאנילו, ביגודה; פריאקה, זיזיניו, ארמיר, ז'איר, צ'יקו.

• השערים לאורוגוואי: סקיאפיניו, ג'יג'יה.
• השער לבראזיל: פריאקה.

:1954
מע. גרמניה

מע. גרמניה – הונגריה 2–3

• ברן, 4 ביולי 1954;
• 55 אלף צופים;
• שופט: לינג (אנגליה).

★ מערב–גרמניה: טורק; פוסיפאל, קוהלמאייר; אקל, ליבריך, מאי; ראהן, מורלוק, אוטו וולטרף פריץ וולטר, שפ.
★ הונגריה: גרושיץ'; בוז'אנסקי, לאנטוש; בוז'יק, לוראנט, זאכאריאס; צ'יבור, קוצ'יש, הידגקוטי, פושקאש, י.טות.

• השערים לגרמניה: מורלוק (1), ראהן (2).
• השערים להונגריה: פושקאש, צ'יבור.

:1958
בראזיל

בראזיל – שוודיה 2–5

• שטוקהולם, 29 ביוני 1958;
• 55 אלף צופים באיצטדיון ראסונדה;
• שופט: גינייה (צרפת).

★ בראזיל: גילמאר; ד. סאנטוס, נ. סאנטוס; זיטו, בליני, אורלאנדו; גארינצ'ה, דידי, ואווה, פלה, זאגאלו.
★ שוודיה: סוונסון; ברגמארק, אקבום, בורייסון, גוסטאבסון, פארלינג; האמרין, גראן, סימנסון, לידהולם, סקוגלונד.
• השערים לבראזיל: ואווה (2), פלה (2) זאגאלו.
• השערים לשוודיה: לידהולם, סימונסון.

:1962
בראזיל

בראזיל – צ'כוסלובאקיה 1–3

• סאנטיאגו דה–צ'ילה, 17 ביוני 1962;
• 90 אלף צופים;
• שופט: לאטישב (בריה"מ).

★ בראזיל: גילמאר; ד. סאנטוס, נ. סאנטוס; זיטו, מאורו, זוזימו; גארינצ'ה, דידי, ואווה, אמארילדו, זאגאלו.
★ צ'כוסלובאקיה: שרויף; טיכי, פלוסקאל; פופלוהאר, נובאק, מאסופוסט; קוואסניאק, פוספיכאל, שרר, קאדאברה, ילינק.

• השערים לבראזיל: אמארילדו, זיטו, ואווה.
• השער לצ'כוסלובאקיה: מאסופוסט.

:1966
אנגליה

אנגליה – מע. גרמניה 2–4 (בהארכה)

• לונדון, 30 ביולי 1966;
• 100 אלף צופים באיצטדיון „ווימבלי";
• שופט: דינסט (שוויץ).

★ אנגליה: באנקס; כהן, וילסון; סטיילס, ג. צ'ארלטון, מור; בול, הארסט, ב. צ'ארלטון, האנט, פיטרס.
★ מע. גרמניה: טילקובסקי; הוטגס, שנלינגר; בקנבאואר, שולץ, וובר; האלר, זיילר, הלד, אובראת, אמריך.

• השערים לאנגליה: הארסט (3), פיטרס.
• השערים למע. גרמניה: האלר, וובר.

:1970
בראזיל

בראזיל – איטליה 4–1

• מכסיקו–סיטי, 21 ביוני 1970;
• 105 אלף צופים באיצטדיון „אצטקה";
• שופט: גלוקנר (מז. גרמניה).

★ בראזיל: פליקס; קארלוס־אלברטו, אווראלדו; קלודואלדו, בריטו, פלאצה; ג'אירזיניו, גרסון, טוסטאו, פלה, ריוולינו.
★ איטליה: אלברטוסי; בורגניק, פאקטי; ברטיני (ג'וליאנו), רוסאטו, סרה; דומנגיני, מאצולה, בונינסנייה (ריוורה), דה־סיסטי, ריווה.

• השערים לבראזיל: פלה, גרסון, ג'אירזיניו, קארלוס–אלברטו.
• השער לאיטליה: בונינסנייה.

:1974
מע. גרמניה

מע. גרמניה – הולנד 1–2

• מינכן, 7 ביולי 1974;
• 80 אלף צופים באיצטדיון האולימפי;
• שופט: טיילור (אנגליה).

★ מערב–גרמניה: מאייר; פוגטס, ברייטנר; שוורצנבק, בקנבאור, בונהוף; האנאס, גראבובסקי, אובראת, מילר, הולצנביין.
★ הולנד: יונגבלוד; סורביר, האאן; רייסברגן, קרול, יאנסן; ואן־האנאכם, ניסקנס, ראפ, קרויף, רנסנברינק.

• השערים למע. גרמניה: ברייטנר, מילר.
• השער להולנד: ניסקנס.

:1978
ארגנטינה

ארגנטינה – הולנד 3–1

• בואנוס־איירס, 25 ביוני 1978;
• 78 אלף צופים באיצטדיון ריבר־פלייט;
• שופט: גונלה (איטליה).

★ ארגנטינה: פיליול; אולגווין, ל. גאלוואן; פאסארלה, טאראנטיני, ארדילס (לארוסה); גאלגו, קמפס, ברטוני, לוקה, אורטיז (האוזמן).
★ הולנד: יונגבלוד; יאנסן (סורביר) בראנדטס, קרול, פורטבליט; האאן, ו. ואן־דר קרקהוף, ניסקנס; ר. ואן־דר קרקהוף, ראפ (נוניגה) רנסנברינק.

• השערים לארגנטינה: קמפס (2), ברטוני.
• השער להולנד: פורטבליט.

:1982
איטליה

איטליה – מע. גרמניה 1–3

• מדריד, 11 ביולי 1982;
• 90 אלף צופים באיצטדיון בארנבאו;
• שופט: קוהליו (בראזיל), קוונים: אברהם קליין (ישראל), כריסטוב (צ'כוסלובאקיה).

★ איטליה: זוף; ברגמומי, קאבריני; ג'נטילה, קולובאטי, שיריאה; קונטי, טארדלי, רוסי, אוריאלי, גראציאני (אלברטו, קאוזיו).
★ מע. גרמניה: שומכר; ב. פורסטר, בריגל; קאלץ; ק.ה. פורסטר, שטיליקה; ליטבארסקי; דרמלר (רובש), פישר, ברייטנר, ק.ה. רומניגה (מילר).

• השערים לאיטליה: רוסי, טארדלי, אלטובלי.
• השער למע. גרמניה: ברייטנר.

כל המסוגלות

אבי מלר וטובי פולק

יכול להיות שדווקא מ„דבוקה" זו של 11 נבחרות, שאותן כינינו בתואר „המסוגלות", תצא אלופת העולם החדשה ■ לא סביר ? לא הגיוני ? – כבר היו דברים מעולם... אורוגוואי, ליתר בטחון, כלולה ברשימה ■

הגדרה ההולמת ביותר את דבוקת הנבחרות הבאה במכסיקו '86 היא „והיה אם...". פירוש רש"י: והיה אם אכן יתגלה כי הפייבוריטיות הן כאלו בשם ותואר ותו לא – הרי שאלופת העולם הבאה תצא מהחבורה של 11 נבחרות הנפרשת לפניכם להלן.

המכנה המשותף המאפיין את ה„חבילה" הזו הוא יסודות הכדורגל המוצקים הקיימים בכל אחת מן הנבחרות. אבל אליה וקוץ בה: פרט לאחת לא הצליחו האחרות, מעולם, להתעלות מעבר לממוצע של יכולת נאה – משובחת רק לסירוגין ולפרקים קצרים מידי – ולזכות בגביע העולם.

השנה שוב קיים בהן אותו פוטנציאל. הן אלו המסוגלות להפתיע עד הסוף, אך לצערן, הדבר תלוי לא רק בהן: כימיה ו'המראה' לשיא היכולת בעיתוי הנכון לא יספיקו, אם מישהי מהגדולות והמנוסות תחקה את התרגיל. אגב, הסדר לפיו מוצגות 11 המסוגלות איננו שרירותי: הן מדורגות, עפ"י הערכתנו הפרטית, בסולם יורד של סיכויי הצלחה.

אורוגוואי – ראשונה ונשענת על מסורת

אם היה הדירוג העולמי נקבע עפ"י נתונים סטטיסטיים, הרי שבמקום הראשון בין ה־24 של מכסיקו היתה מוצבת אורוגוואי, הנבחרת שזכתה בגביע הראשון ע"ש ז'יל רימא ב־1930, והיתה לראשונה שהעפילה למונדיאל '86. אבל אפילו במונטווידאו יש רבים הגורסים כי מידע זה הוא הפעם האחרונה בה מוזכר שמה של אורוגוואי בנשימה אחת עם המילה ראשון.

אורוגוואי. פעמיים אלופת עולם, בהפרשים של 20 שנה. בדרום־אמריקה עולות המניות.

אורוגוואי זכתה בגביע העולם פעמיים (גם ב־1950) והמסורת עומדת לצידה גם מבחינת מיקומו של הטורניר בדרום־אמריקה, שם זכתה תמיד נבחרת מהיבשת בפרס הגדול, ושם רשמה אורוגוואי את הישגיה הגדולים (2 גביעים, ומקום 4 במכסיקו '70). היא נכשלה בנסיונותיה ליטול חלק בשני הטורנירים החולפים, אבל מקור הספיקות המכרסמים כאשר לגורלה השנה הוא הסגל המפוזר שלה, שחרף העפלה המהירה בלט יותר מכל בבינוניותו.

כאלופת דרום־אמריקה 1984, נפלה אורוגוואי קרבן לבעייה הדרום־אמריקנית הנפוצה: גזילת הכשרונות הגדולים ע"י מועדונים בעלי שם ואמצעים הן ביבשת דרום־אמריקה והן באירופה. אם תוסיפו לכך את ענן הספיקות המרחף מעל ליכולתו המקצועית של המאמן זה ארבע שנים, עומאר בוראס, להכין תלכיד הולם שישתמש נכונה בתיחכום והכשרון הטבעי כדי להתגבר על הכוח והמהירות של האירופים (הראייה: 0–0 עם ויילס ו־1–1 עם אירלנד, שתיהן נבחרות אירופיות לא בסטטוס הגבוה דווקא), ואת ההגרלה המתאכזרת – בבית הקשה עם סקוטלנד, גרמניה ודנמרק – הרי שסיכויי אורוגוואי לא נראים ורודים במיוחד.

מול הצללים יש גם נקודות אור מקצועיות: הראשונה שבהן – בחור בשם אנצו פרנצ'סקולי, חלוץ מריח שערים בן 24, שהוביל השנה את ריבר פלייט הארגנטינית לאליפות תוך שהוא כובש 25 שערים. הארגנטינים, המהללים את כוחו בבעיטות לשער, כינו את פרנצ'סקולי „הנסיך". את תואר ה„מלך" הם הרי שומרים עבור מאראדונה...

ליד אנצו המבקיע יימצאו כמה כשרונות אחרים השווים אלומת זרקור חטופה: חורחה דה סילבה הוביל את אתלטיקו מדריד לגמר מחזיקות הגביע באירופה. ונאציו ראמוס מופיע בחור של לנס הצרפתית ו־וילמאר קברר כובש בקביעות עם ולנסיה מספרד. ההגנה של אורוגוואי לא נחשבת לנקודה החזקה שלה, והיא ספגה מכה עם פציעתו של השוער הראשון ומנוסה רודולפו רודריגז, מסאנטוס הברזילית, היוצא למכסיקו לאחר ניתוח בבטנו.

ה־22 של אורוגוואי:

- גמר גביע העולם: 1930 (אלופה), 50 (אלופה), 54, 62, 66, 70 (מקום 4), 74.
- מאמן: עומאר בוראס.
- שוערים: רודולפו רודריגז (סאנטוס, ברזיל), פרננדו אלווז (פנארול), סלזו אוטרו (וונדררס).
- מגינים: נלסון גוטיירז (ריבר פלייט, ארגנטינה), ארוארדו אצ'וורו (דיפנסור), ויקטור דיאוגו (פאלמייראס, ברזיל), אליסאו ריברו (פנארול), חוזה בטיסטה (אספניול, ארגנטינה), סזאר ווגה (ראנוביו), דאריו פריירה (סאו־פאולו, ברזיל).
- קשרים: מאריו סאראלגי (אלצ'ה, ספרד), חורחה באריוס (אולימפיאקוס, יוון), מיגל בוסיו (פנארול), סרג'יו סאנטין (נאסיונל, קולומביה), חוזה לואי סאלאזאר (פנארול), ראובן פאז (סורטו אלגרה, ברזיל).
- חלוצים: אנצ'ו פרנצ'סקולי (ריבר פלייט, ארגנטינה), אנטוניו אלזאמנדי (ריבר פלייט, ארגנטינה), קרלוס אגילרה (נאשיונאל), חורחה דה־סילבה (אתלטיקו מדריד), וילמאר קברר (ולנסיה, ספרד), ונאציו ראמוס (לנס, צרפת).

הונגריה – כמו בימי „נבחרת הפלא"

הנבחרת הראשונה מאירופה שהשלימה את מבצע מכסיקו היתה הונגריה, שסיימה בית מוקדם קשה בחברת הולנד ואוסטריה (וקפריסין) עם 10 נקודות מ־6 משחקים. המרכיב החשוב של ההישג: לא היה בו אפילו קורטוב של מזל או מקריות. הוא נבע מיכולת שיא של נבחרת הונגרית אשר מאז ימי נבחרת הפלא של שנות ה־50 לא זוכרת ערנה כדורגלנית שכזו.

אז, ב־1954, נדהם העולם כאשר הידגקוטי, קוצ'יש, פושקאש וחבריהם שמטו את גביע העולם בגמר מול גרמניה (3–2) למרות שלפני כן הם השיגו 32 (!!!) נצחונות רצופים (לרבות 6–3 על אנגליה בוומבלי). היום אין איש בהונגריה המתיימר לעשות השוואות עם הגדולה ההיא, אך הפרשנים בהחלט מביטים בהערצה, מהולה בתקוות הסיכויים, על המהפכה־זוטא שביצע בנבחרת הלאומית המאמן גיאורגי מצאיי מאז 1983.

ההצלחה היפה בבית האירופי המוקדם ונצחון ידידותי על מערב־גרמניה עשו את שלהם בהעלאת ערך מניותיה של הונגריה. אבל המהפך האמיתי בהתייחסות אליה חל לפני כשלושה חודשים, עם הנצחון הנפלא של הונגריה בבודאפשט על ברזיל, 3–0. מצאיי טוען כי „ברזיל היא עדיין הפייבוריטית שלי לזכייה במונדיאל". הוא מוכן אף להמעיט בערך הנצחון של חניכיו ולספק לאורחים מריו תירוצים („הרבה כוכבים שלהם חסרו"). אבל מי שחזה ב־90 הדקות ראה אל־נכון כי המשחק הזה היה הרבה יותר קרנבל הונגרי מאשר חדלון ברזילאי.

הונגריה תחת מצאיי, גילתה לפתע את השחקנים ואת הנוסחה. כורג אחר כורג הותאם לסגנון משחק של צוות, והמכונה החלה „רצה".

ה־22 של הונגריה:

- גמר גביע העולם: 1934, 38, 54, 58, 62.
- מאמן: גיאורג מאסאי.
- שוערים: פטר דיז'טל (וידאוטון), יוזף זנדרט (אויפשט דוז'ה), יוזף אנדרוש (הונבד).
- מגינים: שאנדור סאלאי (הונבד), אנטאל רוט (פץ'), אימרה גאראבה (הונבד), זולטן פטר (שאלאגרשוג), יוזף וארגה (הונבד), לאסלו דיז'טל (וידאוטון), יוזף קאשאי (וידיאוטון).
- קשרים: אנטאל נאג' (הונבד), פטר האניש (רבה אטו), לאיוש דטארי (הונבד), גיאורג בוגנר, יוזף קארדוש (דוז'ה אויפשט), גזה כורשה (אוקסייר, צרפת), יוזף נאג' (הונבד).
- חלוצים: ז'וזף קיפריך (טאטאבאניה), מרתון אסתרהזי (א.א.ק. אתונה), גיולה האואן (רבה אטו), לאסלו דז'קה (הונבד).

הונגריה. פציעתו של נילאשי תפגע ביורשיהם של פושקאש וקוצ'יש.

מצאיי איננו מן המצדדים בברק אינדיבידואלי. לפיכך הוא בנה נבחרת הונגרית המתבססת על עבודת צוות – אחד למען כולם – כולם למען אחד – בסגנון שהפך לסמל המסחרי של אלופת אנגליה, ליברפול.

ברם, אפילו מצאיי לא יוכל להתעלם מכך שבין ה־11 הראשונים שלו יש הפעם להונגריה כדורגלן מבריק ומנהיג, משכמו ומעלה, אליו יינשאו מרבית זוגות העיניים. נא לרשום לפניכם: לאיוש דטארי, בן 23, קשר תוקף בעל הובלת כדור, ראיית משחק, מסירות וכושר הבקעה פנומנאלים. אם תרחיק הונגריה לכת במכסיקו, יכול ה„אימפקט" של דטארי להיות בסדר גודל של פלאטיני בספרד, ארדילס בארגנטינה וקרויף בגרמניה.

הקפטן אנטל נאגי (קישור), המגן אימרה גארבה והחלוץ מרטון אסטרהאזי, המכדרר בעל התעיות הגוף, הם הבולטים שבעזור כנגדו של דטארי. הונגריה, כמו הולנד, הגיעה כבר פעמיים לגמר ('38, '54) – ונוצחה. מקננת בי ההרגשה כי אם היא תעשה זאת גם השנה, כבר לא יהיה אפשר לעצור אותה, תהא היריבה בגמר אשר תהיה.

ספרד – הצלחה בחוץ; אכזבה מבית

המוניטין הגדול לו זוכה נבחרתה הלאומית של ספרד בא לה, בעיקר, וכמעט רק בזכות הקבוצות שלה בליגה ובאירופה. רק באחרונה שיחקו שלוש קבוצות ספרדיות בשלוש הגמרים הגדולים של אירופה. אלופת ספרד הטרייה, ריאל מאדריד, זכתה בגביע אופ"א, ואילו אתלטיקו מאדריד כשלה בגמר המחזיקות מול דינאמו קייב, כמו עמיתתה הגדולה ברצלונה ששמטה את גביע האלופות בסביליה, בגמר מול סטיוואה הרומנית. הנבחרת עצמה לא הביאה יותר מדי גאווה לספרדים.

האכזבה הגדולה ביותר נפלה על הספרדים דווקא בביתם, במונדיאל האחרון ב־'82. אחרי הכישלון בטורניר הביתי, החליטה ההתאחדות הספרדית ליזום מהפכה של ממש בנבחרת ובניהולה. לתפקיד המאמן מונה מיגואל מוניוז, האיש שהיה מאמנה של ריאל ב־1960, במשחק הגמר הבלתי נשכח על גביע האלופות, בו הביסה ריאל את איינטרכט פרנקפורט 7–3 בגלזגו. מוניוז, שהחליף את המאמן שנכשל, חוזה אמיליו סנטה־מריה, בנה נבחרת חדשה לגמרי.

את הקבלה המרשימה הראשונה סיפק מוניוז, כיום כבר מעבר לשנתו ה־60, בגמר אליפות אירופה בצרפת, שם הגיעה נבחרתו למשחק הגמר מול המארחת, צרפת. למרות ההפסד בגמר – הצליח ההישג לשקם במידה רבה את גאוות הספרדים הפגועה.

ה־22 של ספרד:

- גמר גביע העולם: 1930, 34, 50, 62, 66, 78, 82.
- מאמן: מיגל מוניוז.
- שוערים: אנדוני זוביזארטה (אתלטיקו בילבאו), חאבייר אורוטיקואצ'אה (ברצלונה), חואן אבלאנדו (ספורטינג גיחון).
- מגינים: מיגל פורלאן „צ'נדו" (ריאל מדריד), אנטוניו מאסדה (ריאל מדריד), חוזה אנטוניו קמאצ'ו (ריאל מדריד), פדרו „תומאס" רנונס (אתלטיקו מדריד), אנדוני גויקואצ'אה (אתלטיקו בילבאו), חוליו אלברטו מורנו (ברצלונה).
- קשרים: „פרנסיסקו" חאבייר לופז (סביליה), רפאל גורדיליו (ריאל מדריד), מיגל גונזאלס „מישל" (ריאל מדריד), ריקרדו גאייגו (ריאל מדריד), „ויקטור" מוניוז (ברצלונה), ראמון מאריה קאלדרה (ברצלונה), חואן אנטוניו סניור (ריאל סארגוסה), אנריקה סטיין „קוויקה" (אתלטיקו מדריד).
- חלוצים: היפוליטו רינקון (ריאל בטיס), חוליו סלינאס (אתלטיקו בילבאו), אמיליו בוטראגניו (ריאל מדריד), פרנסיסקו חוזה קראסקו (ברצלונה), חוזה „אלוי" אולייה (ספורטינג גיחון).

ספרד. בבית לא כל כך הלך לה. אולי במכסיקו.

דרכה של ספרד למכסיקו לא היתה קלה. בשני המשחקים מול איסלנד החלשה פיגרו הספרדים 0–1 לפני שהצליחו לנצח. בטורניר במכסיקו, כאמור, תהנה ספרד מיתרון שאינו שמור לשאר עמיתותיה האירופיות. היא תרגיש כמעט בבית. שפה, טמפרמנט, קהל אוהד, מזג אוויר ועוד. עובדה זו, יחד עם סגל השחקנים המגיעים ממועדונים מפוארים בליגה הספרדית המשובחת – מבטיחים רבות. השאלה, אם כמו שלא נהגו בעבר, הם גם יקיימו.

סגל הנבחרת מבוסס ברובו על שחקני הקבוצות הבכירות בליגה. מברצלונה: חוויר איירוטי, ג'יראדו מירנדה, ויקטור, חוליו אלברטו מורנה, וחוזה רמון אלסנקו. מריאל: אנטוניו מאסאדו, חוזה אנטוניו קאמאצ'ו, ואילו השוערים, זוביזורטה מגיע מאתלטיקו בילבאו, ואבלנדו מספורטינג גיחון. ספרד שובצה בטורניר בבית אחד עם ברזיל, צפון־אירלנד ואלג'יריה. מוניוז טוען שהגיונית – אין כל סיבה שמהבית הזה לא יעפילו לסיבוב השני ברזיל ונבחרתו שלו. זו, בכל אופן, התחזית שלו.

בריה"מ – מבוססת על שחקני קייב

הצלחתה המסחררת של דינאמו קייב בגמר גביע אירופה למחזיקות גביע, הניצחון 3–0 על אתלטיקו מאדריד, יחד עם הכדורגל המצויין שהציגה הקבוצה – לא נעלמו מעיני קברניטי הכדורגל בבריה"מ. גם הפסד־הבית (0–1) מול נבחרתה של אנגליה – לא היטיב עם מעמדו של המאמן אדוארד מאלופייב. כשבועיים לפני שריקת הפתיחה של המונדיאל הודח מאלופייב, ובמקומו מונה מי אם לא מאמן דינאמו קייב, ואלרי לבנובסקי. למחזיקת גביע אירופה למחזיקות, נציגת קייב, 11 נציגים בסגל הסובייטי למונדיאל.

רנאט דסאייב, שוער ו„קפטן" הנבחרת הסובייטית. בא ממוסקווה („ספרטאק") ולא שייך ל„גווארדיה האוקראינית" מקייב, שבאה למכסיקו עם 11 משחקני „דינאמו" ואולג בלוחין בראשם.

ה־22 של בריה"מ:

- גמר גביע העולם: 1958, 62, 66, 70, 82.
- מאמן: ואלרי לובנובסקי.
- שוערים: רנאט דסאייב (קפטן, ספרטאק מוסקווה), סרגיי קראקובסקי (ספרטאק מוסקווה), ויקטור צ'אנוב (דינאמו קייב).
- מגינים: אלכסנדר צ'יבדזה (דינאמו טיביליסי), אלכסנדר בובנוב (ספרטאק), גנאדי מורוזוב (ספרטאק), אנאטולי דמיאננקו (דינאמו קייב), אולג קוזנייצוב (דינאמו קייב), אנדריי באל (דינאמו קייב), ניקולאי לאריאונוב (זניט לנינגראד).
- קשרים: ולאדימיר בסונוב (דינאמו קייב), ואסילי ראטס (דינאמו קייב), פאבל יקובנקו (דינאמו קייב), סרגיי אלייניקוב (דינאמו מינסק), גנאדי ליטובצ'נקו (דנייפר).
- חלוצים: אולג פרוטאסוב (דנייפר), סרגיי רודיאונוב (ספרטאק), ואדים יבטושנקו (דינאמו קייב), איגור בלאנוב (דינאמו קייב), אלכסנדר זבאנוב (דינאמו קייב), אולג בלוחין (דינאמו קייב).

הנבחרת הרוסית שובצה במכסיקו בבית ג', עם צרפת, קנדה והונגריה. מול היתרון המשמעותי שבשיבוץ עם קנדה, שלדעת רבים היא החלשה ביותר במונדיאל הנוכחי, נמצאת בריה"מ בבעייה עם שתי הקבוצות האחרות. צרפת היא אחת הפייבוריטיות הגדולות של מומחים רבים למשחק הגמר, ואולי גם לזכייה בגביע, ואילו הונגריה היא ה„אנדר-דוג" הקלאסי של האליפות, נבחרת בעלת פוטנציאל גבוה שרבים מהמרים עליה כעל ה„סוס השחור" של האליפות.

הנבחרת הרוסית אימצה לעצמה סיגנון התקפי מובהק, בהנהגתו של המאמן המורת, סיגנון שבוודאי לא יקבל תפנית משמעותית עם מינויו של מאמן קייב, שקבוצתו הינה התקפית במוצהר. סגל השחקנים כולל את השוער המצוין רינאט דאסייב, בן 29 מספארטק מוסקווה. המגינים הם באסונוב וצ'יבזדה. השגה הטוב ביותר של ברית-המועצות היה בלונדון 1966, כשסיימה רביעית. ב-56, באולימפיאדת מלבורן, זכתה בתואר האולימפי.

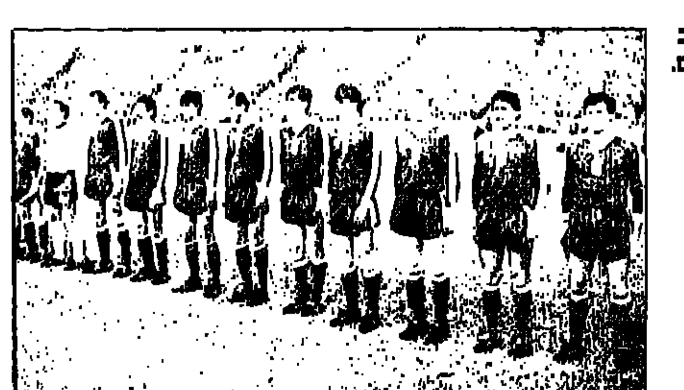
פולין – בכל פעם מפתיעה מחדש...

לא בכדי נבחרה פולין לאחת מ-6 ראשי הבתים במכסיקו. הרקורד הפולני ב-3 הטורנירים האחרונים של המונדיאל הוא מצויין. בכל פעם עולה מחדש שאלת הכוח הממשי של פולין, שבשנים החולפות בין גמר גביע עולם למשנהו איננה „מתנהגת" כמעצמת כדורגל. אבל המעמד העולמי כנראה עושה משהו לפולנים: הם באים ומפתיעים אותנו כל פעם מחדש.

בספרד סיימה פולין במקום השלישי לאחר הפסד לאיטליה בחצי הגמר ונצחון על צרפת במשחק על המקום השלישי. בארגנטינה 78' היתה חמישית בדירוג הכללי ו-4 שנים קודם לכן, בגרמניה, שוב היתה פולין זנב ראשון רק לאריות הגמר, גרמניה והולנד. קצת סטטיסטיקה: מתוך 20 המשחקים של פולין בגמר מאז 74' –נזקפים לזכותה 12 נצחונות, 4 תיקו ו-4 הפסדים. הפרש השערים מרשים: 33–16.

השנה מגיעה פולין למכסיקו באותה אדרת: ציונים לא מספיקים בתעודה של טרום הטורניר, אך שלך מלוכד המקנה לה שוב סיכוי להתקדם עד לשלבים המכריעים. ההבדל הבולט לגבי הפעמים הקודמות: החלק הארי של הגווארדיה הוותיקה עזב את הסגל והמאמן אנטוני פיצ'ניצ'ק הצעיר את השורות (גיל ממוצע 26) וישליך את יהבו על כוחות רעננים יותר.

אמת, פולין עדיין תולה את תקוותיה הגדולות ביותר בכשרון ונסיון של זביגנייב בונייק (מרומא, לא ממכבי חיפה...), אבל הפעם היא הורימה גם דם תוסס וחדש כדי לסייע למאסטרו המחונן. דאריוס דז'יקנובסקי, בן 23 ודולארימאר מאטיסיק, בן 24 הם קשרים המסוגלים להשלים את בונייק. החלוצים הפורים יאן אורבן וטאראסייביץ' (כבש צמד בנצחון

פולין. רקורד טוב במשחקי גביע העולם.

1–5 על איינטרכט פרנקפורט לפני שבועיים) ניזונים מבונייק ועשויים לפרוח למול האתגר. כשער יש לפולין את יוזף מלינרצ'יק עתיר הנסיון, השוער שזכה העונה באליפות פורטוגל עם פורטו, ובהגנה את ה„זקן" ז'מודה, אחד מ-7 כדורגלנים יחידי סגולה הרושמים הופעה רביעית רצופה בגמר גביע עולם.

כאמור, את שיעורי הבית הכינה פולין באדישות-מה. לא כל כך ה-2–2 עם אורוגוואי כמו התבוסה לספרד, 0–3. אבל הפולנים יאמרו לך כי חזרה כללית שכזו היא, כרגיל, סגולה בטוחה להצלחה, ומי אנחנו שנתווכח עם עובדות...

ה־22 של פולין:

- גמר גביע העולם: 1938, 74, 78, 82, 86.
- מאמן: אנטון פייחניצ'ק.
- שוערים: מלינארצ'יק (פורטוגל, פורטו), קאז'ימירסקי (לאגיה ורשה), וונדז'יק (גורניק זאבז'ה).
- מגינים: ווצ'יצ'צקי (ווידזב לודז'), פאבלאק (לך פוזנן), פשיבש (ווידזב לודז'), מאייבסקי (קייזרסלאוטרן, גרמניה), ז'מודה (קרמונזה), אוסטרובסקי (פוגון שטטין), קוביצקי (לגיה ורשה).
- קשרים: זביגנייב בונייק (רומא, איטליה), בונקול (לגיה ורשה), קאראס (לגיה ורשה), מאטישיק (גורניק זאבז'ה), אורבאן (גורניק זאבז'ה), קומורניצקי (גורניק זאבז'ה), טאראסייביץ' (שלונסק וורוצלאוו).
- חלוצים: דז'ייקאנובסקי (לגיה ורשה), סמולארק (ווידזב לודז'), פאלאש' (גורניק זאבז'ה), פורטוק (ס.ק.ס. קאטוביץ), באראן (ל.ק.ס. לודז').

מכסיקו – אין כמו יתרון ביתי...

היסטוריית המונדיאלים מראה כי למארחת יש תמיד יתרון כלשהו. לא תמיד היא מצליחה לנצל אותו, כמו למשל ספרד לפני ארבע שנים, ואולם למכסיקו יתרון משמעותי מאוד בעיקר משום שהיא מארחת בארצה, ארץ בעלת תנאים מיוחדים אשר ללא ספק יקשו על רבות מהנבחרות האורחות. הקהל המקומי המעורר מאסיבית, ביתיות ושפה מוכרת, טיב המים והאוכל – כולם יכולים להעניק יתרון רומה לזה שבו נעזרה ארגנטינה ב-78' עת זכתה בביתה בגביע העולמי.

מכסיקו. פחד גבהים עלול ליפול על ראשי המתחרות. הפעם האחרונה, ב-1970, האירה פנים לברזיל.

ה־22 של מכסיקו:

- גמר גביע העולם: 1930, 34, 50, 54, 58, 62, 66, 70, 78, 86.
- מאמן: בורה מילוטינוביץ'.
- שוערים: הרריה (אוניברסיטת נובה ליאון), לאריוס (קרוז-אזול), רודריגז (או.נאם.).
- מגינים: אמאדור (או.נאם.), קרוז (או.נאם.), מאנזו (אמריקה), קוויארטה (גוואדלחרה), סרווין (או.נאם.), טריו (אמריקה).
- קשרים: תומס בוי (אוניברסיטת נובה ליאון), דה-לוס-קובוס (אמריקה), רומינגואז (אמריקה), אספנה (או.נאם.), מוניוז (אוניברסיטת נובה ליאון), נגרט (או.נאם.), אורטגה (אמריקה).
- חלוצים: אגואירה (אטלנטה), קרוז (מונטריי), פלורס (או.נאם.), הרמוזילו (אמריקה), הרנאנדז (יוגה), סאנשז (ריאל מאדריד, ספרד).

מאמן המכסיקנים הוא היוגוסלאווי בורה מילוטינוביץ'. הוא התמנה לניהול הנבחרת הלאומית אחרי שאימן בהצלחה את נבחרת הכדורגל של האוניברסיטה הלאומית של מכסיקו. לדבריו, קבוצתו לוקה בעיקר בחוסר תוקפנות מספיק בעניין הבקעת השערים. לוקח לה יותר מדי זמן להתחמם, עד אשר מצליחים החלוצים להגיע ולממש מצבים ולתרגמם לשערים. כך למשל לאחרונה, במשחק הכנה מול נבחרת קנדה החלשה, סיימו את המחצית הראשונה בתיקו 0–0, ורק במחצית השניה הצליחו להבקיע ולנצח 3–0. אבל הוא גם טוען שלקבוצתו יתרון בכך שעל-אף שאיננה ממהרת להבקיע, אין שחקניה נכנסים ללחץ, וממשיכים במשחק רגוע עד להשגת תוצאות.

המכסיקנים שובצו כראשי בית ב', עם בלגיה פאראגוואי ועירק. כששמע הכוכב הגדול של הכדורגל המכסיקני, הוגו סאנשז, שמשחקה הראשון של נבחרתו יהיה מול עירק – מיהר להבטיח ברד שערים. סאנשז מבטיח להיות בעל הבית האמיתי של הטורניר. הוא שיחק אמנם רק שני משחקים בין-ארציים במדי נבחרתו, אבל את עיקר תהילתו רכש במדי קבוצתו המצטיינת בספרד, ריאל מאדריד, לה סייע לזכות לפני שבועות ספורים בגביע אופ"א, אחרי שסיים את העונה בספרד כמלך שערי הליגה.

בשנתיים האחרונות עוברת הנבחרת המארחת סידרה ארוכה וקפדנית של הכנות לקראת משחקי הגמר. כך שיחקה 67 משחקים בין-לאומיים, השיגה 37 ניצחונות וכבשה 102 שערים. במשחקים מול 10 פינאליסטיות אחרות השיגו המכסיקנים ניצחונות, 8 תוצאות תיקו ושני הפסדים. הם ניצחו את פולין 5–0, 2–0 את מזרח-גרמניה, 1–0 מול אנגליה וברה"מ, גברו 2–0 על הונגריה וסיימו בתיקו 1–1 עם מחזיקת הגביע איטליה. פרט לסאנשז ישחקו גם צעיר השחקנים פרנסיסקו חווייר קרוז (בן 19), הוותיק ביותר תומאס בוי (בן 33), מנואל נגרט, אלכסנדרו דומיגואז, מיגואל אספנה וקארלוס מוניוז. שום הישג של המכסיקנים בביתם לא ייחשב להפתעה מרעישה.

פורטוגל – עוד לא שכחו את 1966...

כל שנאמר ונכתב בעבר, כמו גם מה שייאמר על נבחרת הכדורגל של פורטוגל, יעמוד בצילם של משחקי הגביע העולמי של 1966 באנגליה. אז דרך כוכבו של אחד מהכדורגלנים הגדולים בעולם בכל הזמנים, ובוודאי גדול שחקני פורטוגל – יוזביו דה סילבה פריירה. האיש ששיגע את אירופה. זו גם היתה הפעם היחידה בה הופיעה נבחרתה של פורטוגל בטורניר גמר גביע, ובהצלחה רבה. הפורטוגלים, בניצוחו של יוזביו, הגיעו בלונדון עד לחצי הגמר, שם נוצחו ע"י הנבחרת המארחת, אנגליה, שכזכור זכתה לבסוף בגביע. הפורטוגלים הסתפקו במקום השלישי.

פורטוגל. יוזביו הגדול איננו. טורש מאמן. מי יחקה את פורטוגל של 1966 ?

היום מדברים בפורטוגל, בפעם הראשונה זה 20 שנה, על יורש ליוזביו האגדי. זהו פרננרו גומש. הוא אמנם רחוק עדיין מרחק רב מהשגיו של אלילו הגדול, אך זכה כבר בתואר „נעל הזהב". החלוץ המצטיין בן ה-29 משחק בפורטו, ועיקר כוחו בהבקעת שערים. חברו המצטיין לנבחרת, פרננדו שאלונה, הועבר לפני שנה לבורדו הצרפתית. תקופה ארוכה שלא שיחק, עקב פציעות וחיכוכים בקבוצתו החדשה, אם כי בתקופה האחרונה התאושש ושב להציג יכולת נאה.

המאמן חוזה טורש, המכונה „הענק העדין", שיחק גם הוא בנבחרת המהוללת של 66', לצידו של יוזביו כקשר תוקף. 17 מתוך 22 השחקנים באים משלושה מועדונים מבוססים: פורטו, בנפיקה וספורטינג. טורש מאמין בשחקניו, וטוען כי הם יוכלו למלא כל איצטדיון בעולם, ולשחק ללא כל רגשי נחיתות. גם הכוכבים הגדולים גומש ואגואש לא מבוטחים מהחלפה במקרה שלא יתאימו לצרכי המאמן.

פורטוגל משובצת בבית ו' עם מרוקו, פולין ואנגליה. על פי התחזיות, הפייבוריטית לעליה ראשונה לשלב הבא היא אנגליה, ואילו בין פולין לפורטוגל ניטש המאבק על הכרטיס השני. עם זאת, אין לבטל לחלוטין את סיכויי המרוקנים להפתיע. הוותיק והמנוסה בין שחקני פורטוגל הוא הקפטן, מנואל פרננרש מספורטינג, ולידו בחוד משחק פאולו פוטרה.

ה־22 של פורטוגל:

- גמר גביע העולם: 1966, 86.
- מאמן: חוזה טורש.
- שוערים: בנטו (בנפיקה), דמאס (ספורטינג), מארטינס (בלננסס).
- מגינים: אימצ'ין (פורטו), פינטו (פורטו), מוראטו (ספורטינג), אוליווירה (בנפיקה), ולוסו (בנפיקה), חווה אנטוניו (בלנשש), פרדריקו (בואוויסטה), אלווארו (בנפיקה), סוברינאו (בלנשש).
- קשרים: מאגאלאס (פורטו), קארלוס מנואל (בנפיקה), חיימה פאצ'קו (ספורטינג), פוטרה (פורטו), ריביירו (בואווישטה), אנדרה (פורטו), סוסה (ספורטינג).
- חלוצים: דיאמנטינו (בנפיקה), גומש (פורטו), רואי אגואש (בנפיקה).

בולגריה – „סיפתח" קשה מול איטליה

בולגריה תשמח וודאי למצוא הרבה מן המשותף עם יריבתה במשחק החונך את אליפות העולם מחרתיים, איטליה. פאולו רוסי, שהוביל את איטליה לזכייה בספרד, הגיע אז למשחקים רעב ודרוך כקפיץ לאחר תום עונש ההשעייה שלו בגין שערורית הטיית משחקים. סקנדל מסוג אחר (אלימות ופיצוץ בגמר הגביע) פקד אשתקד את בולגריה, ובצוות שהיא שולחת לבית 1 במכסיקו יש לפחות שני כוכבים במצב דומה לרוסי: השוער המצויין בוריסלאב מיכאילוב שחזר השנה לנבחרת לאחר שעונש ההשעייה שלו לכל החיים בוטל בלחץ ראשי הנבחרת, והחלוץ סטויקו מלאדנוב שסיים עונש הרחקה לחצי שנה.

אבל ספק אם ההשוואה מרמזת על מסלול צעידה של בולגריה הרומה לזה של איטליה 82'. פרט ל„סיפתח" הקשה הממתין לבולגרים במכסיקו-סיטי, ייצטרכו הבלם הקפטן המנוסה (58 הופעות) גיאורגי דימיטרוב ויתר חניכיו של המאמן איוואן ווטצוב (בלם בינלאומי שהופיע בגביע העולם ב-66' והבקיע שער...עצמי), להתגבר על מחסום פסיכולוגי גבוה מאד: מעולם לא זכתה בולגריה בנצחון בגביע העולמי, למרות שהיא הגיעה לגמר ארבע פעמים. תריסר המשחקים המונדיאליים בהם היו הבולגרים מעורבים עד היום הסתיימו במפח-נפש: 8 הפסדים ו-4 תיקו.

הסיכויים לשבור את הקרח טובים הפעם מתמיד, ולא רק בגלל שבבית הבולגרי נמצאת נבחרת תיאורטית ברמות דרום-קוריאה (היא דווקא מתייחסת לבולגריה כיריבה הנוחה ביותר שלה...), אלא בשל יכולת משופרת על כר הדשא. מי שראה את הבולגרים מנצחים בסופיה את צרפת (2–0) במוקדמות ואת דנמרק 3–0 לפני חודשיים, למד כי לבולגרים צוות מיומן, המוכן כמעט לכל משימה, ביום טוב. הבעייה: המספר המצומצם של הימים הטובים והעובדה שהם מתרחשים, רובם ככולם, בבית. הבולגרים, למרות כשרון רב ומוראל גבוה, הם מה שנקרא „נוסעים גרועים".

בולגריה. טבילת אש ראשונה, מחרתיים מול אלופת העולם, איטליה.

ה־22 של בולגריה:

- גמר גביע העולם: 1962, 66, 70, 74.
- מאמן: איוואן ווטצוב.
- שוערים: בוריסלב מיכאילוב (ויטושה), איליה ואלוב (וראצה).
- מגינים: גאורגי דימיטרוב (סרדטס), אלכסנדר מארקוב (ספרטאק פלבן), פטאר פטרוב (ויטושה), ניקולאי ארבוב (סליבן), איליה דיאקוב (דוברודז'ה), רדוסלאב ודראבקוב (סרדטס).
- קשרים: נאסקו סיראקוב (ויטושה), אניו סראקוב (לוקומוטיב פלובדיב), גאורגי יורדאנוב (ויטושה), חריסטו קולב (לוקומוטיב פלומטיב), פלאמן מארקוב (מץ, צרפת), אנדריי ז'ליאזקוב (שטרסבורג, צרפת).
- חלוצים: ואסיל דראגוסלב (ברו), פלאמן גטוב (ספרטאק פלבן), בוייקו וליצ'קוב (לוקומוטיב סופיה), בוז'ידר איסקרנוב (ויטושה), קוסטדין קוסטדינוב (טראקיה פלוריב), אטנאס פאשב (טראקיה פלוריב), סטוייקו מלאדנוב (סרדטש), ז'בקו גוספודינוב (ספרטק וארנה).

סקוטלנד – אלופת העולם בצרות...

סקוטלנד היתה זוכה בקלי-קלות בגביע העולם ל...צרות צרורות. שימו לב: שניות ספורות לאחר שהבטיחה את עלייתה למכסיקו, בתיקו 1–1 עם ויילס בקרדיף, שהושג בזכות בעיטת 11 מפוקפקת, התמוטט ונפטר מנהלה ג'וק סטין. אלכס פרגוסון, שהצעיר את אברדין לאליפות סקוטלנד וגביע מחזיקות הגביע האירופי, מונה במקומו ויצטרך להתמודד עם מכות אחרות: פרישתו של קני ראלגליש ברגע האחרון בשל פציעה והמסורת

סקוטלנד. הידיעה המדאיגה מכולן: פציעתו של קני דאלגליש.

המרכאות של סקוטלנד בגביע העולמי – היא מעולם לא הצליחה להעפיל מעבר לשלב הראשון.

אובדן דלגליש יכול להיות בעל אפקט פסיכולוגי ראשון במעלה. המנהל־שחקן המצטיין, שהוביל זה עתה את ליברפול לראבל, רשם זה מכבר שיא של 100 הופעות בינלאומיות וכבש שיא (יחד עם דניס לאו) של 30 שערים במדי הנבחרת. אבל דלגליש הוא נכס, למרות 35 שנותיו, בעיקר בגלל המנהיגות והמשמעת שהופעתו משרה במשחק הסקוטי. סטיב ארצ'יבלד, הסקורר של טוטנהאם לשעבר ועתה ברצלונה, הוזמן במקום „המלך קני". מבחינת התפקיד על המגרש – יצטרך דווקא עמית של דלגליש בליברפול בעבר להיכנס לנעליו: גראהם סונס.

סונס ודלגליש, היו גורמי הצלחה מרכזיים בשלטון האנגלי והאירופי של ליברפול בשנות ה־80. עתה חוזר סונס מגלות באיטליה (סמפדוריה) כדי לנהל ולשחק בגלאזגו ריינג'רס, והוא יזדקק לכל נסיונו ויכולתו על־מנת לארגן ולדרבן את השורות של סקוטלנד, בבית כה מחייב עם גרמניה, אורוגואי ודנמרק.

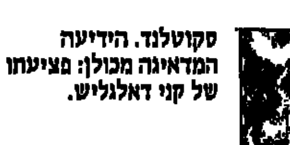
המוטו של פרגוסון היה לבנות סגל המורכב רובו ככולו על טהרת כדורגלנים ביתיים, הווה אומר סקוטים המשחקים בקביעות בליגה הסקוטית ולא באנגליה. יש לו אמנם 8 פזורי אנגליה, איטליה וספרד בסגל, אבל ההרכב הראשון זועק פטריוטיות לשמה. בשער יש לסקוטלנד, סוף־סוף, שוער שאפשר לסמוך עליו, ג'ים לייטון מאברדין. המועדון הזה, שפרגוסון עדיין מנהלו, מספק גם את העורף הקשות ברמות הבלמים וילי מילר (קפטן) ואלכס מקליש.

האלופה סלטיק מגישה את רוי אייטקן החזק ופול מקסטיי החכם בקישור. הסקוטים ה'זרים' שייצטרכו לשאת בעול רב הם גורדון סטראכן הנפלא (מנצ'סטר־יונייטד) – המסוגל להכריע משחק בהברקה או שתיים – במרכז השדה, ועתה, עם עזיבת דלגליש, כנראה גם צ'ארלי ניקולאס (ארסנל) שיקבל הזדמנות להוליך את ההתקפה בצוותא עם דייויד ספידי (צ'לסי), גראם שארפ (אברטון) או הלהיט הסקוטי הגדול ביותר בלונדון השנה – פראנק מקאווני שכבש 28 שערים בעונה הראשונה שלו בווסטהאם.

סקוטלנד ניחנה בהתלהבות רבה ולחימה למען הדגל, אך לוקה בתחכום מוגבל. הכנותיה למכסיקו היו פושרות למדי: נצחון 3–0 על רומניה ו־1–0 סוחט פיהוקים על ישראל בר"ג, לעומת 0–0 עם הולנד והפסד 2–1 לאנגליה. הסקוטים ינחתו במכסיקו אחרונים, למחרת פתיחת המשחקים. הסיכויים כי הם גם יעזבו אחרונים – קלושים. אבל שבירת הקרח של העפלה לסיבוב הבא נראית כהישג יד.

ה־22 של סקוטלנד:

- גמר גביע העולם: 1974, 78, 82.
- מאמן: אלכס פרגוסון.
- שוערים: ג'ים לייטון (אברדין), אנדי גוראם (אולדהאם), אלן ראף (היברניאן).
- מגינים: ארתור אלביסטון (מנצ'סטר יונייטד), ריצ'רד גאף (דאנדי יונייטד), מוריס מאלפאס (דאנדי יונייטד), אלכס מקליש (אברדין), וילי מילר (אברדין), סטיב ניקול (ליברפול).
- קשרים: רוי אייטקן (סלטיק), ג'ים בט (אברדין), פול מקסטיי (סלטיק), דייויד נֵיירי (דאנדי יונייטד), גראם סונס (סמפדוריה), גורדון סטראכן (מנצ'סטר יונייטד), איימון באנון (דאנדי יונייטד), דייבי קופר (ריינג'רס).
- חלוצים: צ'רלי ניקולאס (ארסנל), גראם שארפ (אברטון), סטיב ארצ'יבלד (ברצלונה), פרנק מקאווני (ווסטהאם), דייויד ספידי (צ'לסי).

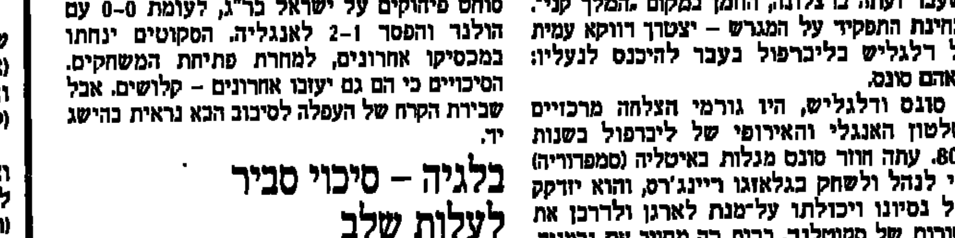

בלגיה – סיכוי סביר לעלות שלב

שיבוצה של נבחרת בלגיה בבית ב', עם המארחת מכסיקו, עירק ופאראגוואי, נותן לה, לכאורה, סיכוי סביר לעלות לסיבוב השני אחרי התאקלמות בתנאי הגובה ודלילות האוויר של מכסיקו. על פי התחזיות, אין לנבחרתו של גי תייס כל סיבה שלא לגבור לפחות על השתיים הפחות מרשימות בבית זה. הדרך למכסיקו לא היתה קלה. רק ניצחון זעיר 2–1 על הולנד בדקה ה־83, בבית, שהביא אותה למונדיאל.

הבלגים טוענים שבעייתם העיקרית היא עניין הגבהים ודלילות האוויר במדינה המארחת. על מנת לנסות ולהתגבר על הבעייה, יצאו החודש הבלגים למחנה אימונים בן 10 ימים באלפים, והיו אמורים להגיע למכסיקו כשבוע לפני המשחק הראשון, על מנת להתרגל לתנאים הקשים. המאמן תייס מודע לקושי שבשיבוץ עם הנבחרת המארחת, ולדעתו יהיה על קבוצתו להבקיע כמה שיותר שערים מול עירק ופאראגוואי.

שחקנה הבין־לאומי הבולט של הנבחרת הבלגית הוא שוערה ושוער ביירן מינכן ז'אן־מארי פאף. לקראת סיום משחקי הליגה בגרמניה חלה אמנם נסיגה משמעותית בכושרו, אך הוא התאושש, והצליח לעזור לקבוצתו לזכות באליפות ממש על קו הגמר, מול וורדר ברמן.

בלגיה. באירופה יש לה שם טוב מאוד. נראה אותה במונדיאל.

הכוכבים הבולטים של הנבחרת הבלגית, פרט לפאף: ארווין ואנדנברג, הסקורר הגדול של אנדרלכט, ועימו ואן־דר אלסט, רנקין, חרטס, ורקאוטרן, צ'רניאטינסקי וואן־דר מיסן. רוב שחקני הסגל מגיעים משתי הקבוצות הבכירות בבלגיה, אנדרלכט ופ.צ. בריז'. מבריז' מגיע גם קפטן הקבוצה יאן קולמאנס.

זו ההופעה השביעית של בלגיה בטורניר הגמר, ורק בספרד 1982 הצליחה לעבור את מכשול השלב הראשון. סקרנות רבה עוררה הופעתם של „השדים האדומים" באליפות אירופה לפני שנתיים בצרפת מול הנבחרת המארחת. את התבוסה 5–0 הם רוצים לשכוח ולהשכיח.

ה־22 של בלגיה:

- גמר גביע העולם: 1930, 34, 38, 54, 70, 82.
- מאמן: גאי תיס.
- שוערים: גילברט בודאר (סטנדרד ליאז'), ז'אן מארי פאף (ביירן מינכן), ז'אק מונרון (אנדרלכט).
- מגינים: הוגו ברוס (פ.צ בריז'), מישל דהוולף (גנט), ג'ורג' גרון (אנדרלכט), מישל רנקין (סטנדרד ליאז'), סטפאן דמול (אנדרלכט), פטריק וורוורט (בירסחוט), פרנקי ואן־דר־אלסט (פ.צ. בריז'), אריק גרץ (איינדהובן).
- קשרים: ליאו קליסטרס (ווטרשיי), אנזו שיפו (אנדרלכט), רנה ואן־דר־אייקן (אנדרלכט), פרנקי ורקאוטרן (אנדרלכט), ליאו ואן־דר־אלסט (פ.צ. בריז'), ריימונד מומנס (לוקרן).
- חלוצים: יאן קולמאנס (פ.צ. בריז'), ארווין ואנדנברג (אנדרלכט), ניקו קלאסן (סטנדרד ליאז'), פיליפ דסמט (ווארגם), דניאל ווייט (ווארגם).

צפון־אירלנד – קטנה אבל גדולה

צפון־אירלנד לא תזכה בגביע העולם, אבל היא בהחלט מסוגלת לנצח את אלופת העולם. כי זו דרכה המפורסמת של אלסטר הקטנה, התופסת רק 14 אלף קמ"ר משטחה של בריטניה הגדולה: היא נהנית במיוחד להלום ביריבים מן הדרג הראשון. מאידך, מה שמחזיר אותה לבסוף לממדיה הטבעיים הוא עקב אכילס של הפסדים ליריבות הזוטרות ממנה...

דוגמאות לא חסרות, וקודם כל מספרד 82', שם היתה צפון־אירלנד לנבחרת היחידה ה„בלתי מדורגת" שהעפילה לסיבוב השני. זה קרה לאחר נצחון 1–0 על המארחת, ספרד, שהציב את חניכיו של בילי בינגהאם בראשות הבית! אח"כ בא הנצחון הכפול והמדהים על מערב־גרמניה בקדם אליפות אירופה. האירים הנחילו ליופ דרוואל ושחקניו את ההפסד הביתי הראשון מאז 1974 (!), אבל נכשלו בהעפלה לטורניר הגמר בצרפת בגלל... הפסד לתורכיה.

החודשים האחרונים חלפו על פי מיטב המסורת: נצחון חוץ על רומניה 1–0 ותיקו 0–0 בוומבלי עם אנגליה שהבטיחו את המקום במכסיקו. ובמשחקי רעים: 0–0 עם צרפת בפאריס ו־1–1 מול דנמרק בבלפאסט. ברזיל וספרד – יריבות צפון־אירלנד בבית ד' – ראו הוזהרתן! אלג'יריה, עמה מתמודדים האירים במשחק הראשון, עשוייה לפי קוד זה לעשות חיים על חשבונם...

ההצלחה היחסית הפנטסטית של צפון־אירלנד באה תודות לשני גורמים עיקריים: כור ההיתוך הנפלא שמשמשת הליגה האנגלית עבור מרבית השחקנים, והמקצועיות לעילא ועילא של המנג'ר בילי בינגהאם, שגם בדרג המועדוני עבד תמיד עם „אנדרדוגס" וידע להפיק את המקסימום ממשאבים מצומצמים.

בינגהאם הוא חסיד גדול של כושר גופני, מסירות אין־קץ ומוטיוואציה. את כל אלה יש לבחורים שלו בשפע. קחו למשל את השוער פאט ג'נינגס, בן 40, 22 שנים בסגל (!) בעל שיא ההופעות הבינלאומיות (116) שלעולם לא יוותר על צ'אנס ללבוש את האפודה הלאומית. ותיקים אחרים שיידרשו למאמץ קבוצתי עליון: ג'רי ארמסטרונג (בן 32), מרטין אוניל (31), סמי מקילרוי (31) והמגן ג'ימי ניקול (29).

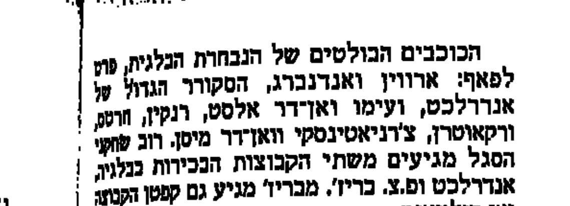
הקלף של בינגהאם הוא מי שהיה הכדורגלן הצעיר ביותר בספרד, נורמן וייטסייד ממנצ'סטר־יונייטד. אז, בן 17, הוכיח וייטסייד מה טמון בו. הפעם הוא מבוגר, שקול ומנוסה יותר ומסוגל לשחק ביעילות כחלוץ וקשר (תפקידו ביונייטד). גם איאן סטיוארט (ניוקאסל), סטיב פני (ברייטון) והמוזמן החדש דייויד קמפבל עשויים להתבלט בגואדלחרה, המקום בו קיווה וזכה בינגהאם להיות מוגרל. הוא כנראה יודע משהו שאנחנו נדע רק בימים הבאים.

ה־22 של צ. אירלנד:

- גמר גביע העולם: 1958, 82.
- מאמן: בילי בינגהאם.
- שוערים: פאט ג'נינגס (אברטון), ג'ים פלאט (קולריין), פיליפ יוז (בארי).
- מגינים: ג'ימי ניקול (ווסט־ברומיץ'), מל דונאגי (לוטון), נייג'ל וורתינגטון (שפילד ונסדיי), ג'ון מקללנד (ווטפורד), ג'ון אוניל (לסטר), אלן מקדונלד (ק.פ.ר).
- קשרים: דייב מקרירי (ניוקאסל), סמי מקילרוי (מנצ'סטר סיטי), ג'רי ארמסטרונג (צ'סטרפילד), נורמן וייטסייד (מנצ'סטר יונייטד), סטיב פני (ברייטון), פול ראמזי (לסטר).
- חלוצים: דייויד קמפבל (נוטינגהאם פורסט), ברני מקנאלי (שרוסברי), בילי המילטון (אוקספורד), קולין קלארק (בורנמות'), ג'ימי קוין (בלקבורן), איאן סטיוארט (ניוקאסל), מרק קוחי (לינפילד).

צפון־אירלנד. עוד תקווה של האי הבריטי.

בר־מצוה לברזיל

דוד אייגר

150 מדינות חברות בהתאחדות הבין־לאומית בכדורגל (פיפ"א) – יותר מאשר באו"ם – אולם רק 55 מהן (כולל אלו שיהיו במכסיקו 86'), זכו בכבוד־השיא והופיעו בטורניר־הגמר של גביע העולם, מאז ראשיתו של המפעל העולמי הססגוני והמלהיב הזה, לפני 56 שנה. בין 55 המאושרות, גם ישראל שרשמה הופעה אחת, במכסיקו 1970, קיימה בה שלושה משחקים – 2 סיימה בתיקו, ב־1 הפסידה – ומאזן שעריה היה 1–3.

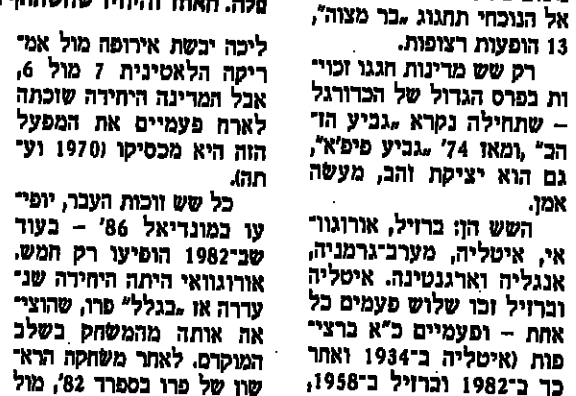
מבין 55 האומות שחרטו שמן בהופעות בגביע העולם, ברזיל – מעל כולן. לא רק משום שהכדורגל שלה מיוחד במינו – „דת ופולחן ממש", כהגדרת הברזילים עצמם – אלא משום שכרטיס הביקור שלה, מרשים ולפי שעה ללא מתחרים; היא לא נעדרה משום טורניר גמר – ובמונדיאל הנוכחי תחגוג „בר מצוה", 13 הופעות רצופות.

רק שש מדינות חגגו זכויות בפרס הגדול של הכדורגל – שתחילה נקרא „גביע הזהב" ,ומאז 74' „גביע פיפ"א", גם הוא יציקת זהב, מעשה אמן.

השש הן: ברזיל, אורוגוואי, איטליה, מערב־גרמניה, אנגליה וארגנטינה. איטליה וברזיל זכו שלוש פעמים כל אחת – ופעמיים כ"א ברציפות (איטליה ב־1934 ואחר כך ב־1982 וברזיל ב־1958, 1962, ואחר־כך ב־1970); אורוגואי פעמיים (1930 ו־1950), מערב־גרמניה (1954 ו־1974), אנגליה (1966) וארגנטינה (1978).

עד שאיטליה זכתה במונדיאל האחרון בספרד 82', החזיקה אורוגוואי בשיא מיוחד במינו: פער השיא של 20 שנה, בין זכייה לזכייה. אבל איטליה „שברה" אותו: 44 שנה אחרי זכייתה הקודמת, בפאריס ב־1938, נטלה את התואר והגביע במאדריד 82'.

בדו־קרב הסמוי על היוקרה שאירוח המשחקים – מרליכה יבשת אירופה מול אמריקה הלאטינית 7 מול 6, אבל המדינה היחידה שזכתה לארח פעמיים את המפעל הזה היא מכסיקו (1970 ועתה).

פלה. האחד והיחיד שהשתתף וזכה בשלושה גמרים.

כל שש זוכות העבר, יופיעו במונדיאל 86' – בעוד שב־1982 הופיעו רק חמש. אורוגוואי היתה היחידה שנעדרה או „בגלל" פרו, שהוציאה אותה מהמשחק בשלב המוקדם. לאחר משחקה הראשון של פרו בספרד 82', מול נבחרת קמרון, בהופעת הבכורה שלה במונדיאל (0־0) – היתה אורוגוואי הראשונה ששיגרה לפרו „ברכה": „יישר כח, המשיכו בכך"... לילוג מר, שמחה לאיד – ומין „נקמה" שבזאת...

★ ★ ★

אורוגוואי ב־1930, איטליה ב־1938 וברזיל ב־1970, הן היחידות שזכו בגביעי העולם באותם טורנירים, ללא הפסד

★ ★ ★

אוכה זילר ממערב גרמניה מחזיק בשיא של 21 משחקים – בארבעה טורנירי גמר מ־58' עד 70' ברציפות. פלה הוא היחיד שהופיע בשלוש נבחרות של ברזיל שזכו בגביעי העולם – אף כי החמיץ, בגלל פציעה, את משחק הגמר של 62', שבו זכתה ברזיל. בסך הכל הופיע פלה ב־14 משחקים במסגרת גביע העולם – ארבעה ב־58', שניים (עד שנפצע) ב־62' ושישה בשנת 1970. כן הופיע בשני משחקים ב־1966

★ ★ ★

שערו של מוטל'ה שפיגלר נגד שווריה ב־1970 (1–1), היה ה־796 במנין

★ ★ ★

אנטוניו קאראבאחל, שוער מכסיקו, מחזיק בשיא של חמש הופעות בגביע העולם מ־50' עד 66' ברציפות

★ ★ ★

בסך הכל, הובקעו עד כה ב־12 מהדורות גביע העולם 1196 שערים

★ ★ ★

בין שש „הקטנות והיומרניות" במונדיאל יש אמנם כמה שמות שיעלו אולי גיחוך על השפתיים • אבל רצוי לזכור מה עשו נבחרות קטנות בעבר • ארה"ב גברה על אנגליה הגדולה; צפון־קוריאה הזערורית הכניעה את איטליה • רק קנדה יכולה להיחשב ל„ליגה ד'" בקבוצה זו של נבחרות, אך מי יודע ?...

אבי מלר

אין צדק ושוויון בתהילת גביע העולם. מדי ארבע שנים נחקק שמה של הזוכה בגביע באותיות הזהב של דברי ימי הכדורגל – ועמוק עמוק בזכרונם של חובבי הספורט. אבל נסו לדלות מנבכי מוחם של האוהדים שמות ופרטים אחרים על המצליחניות של המונדיאל הזה וההוא ומה שתקבלו, במרבית המקרים, יהיה שמה והישגה של נבחרת זו או אחרת שבאה, ראתה והרדימה יריב אציל בעל שושלת יוחסין נאדרת.

כמעט כל מונדיאל והסנסציות שלו. הגיבורות ליום אחד או לשבוע, העושות את הבלתי ייאמן פעם אחת –ובד"כ מסתפקות בכך. מי יכול לשכוח את ארה"ב של 1950, שהממה את אנגליה 1–0 בבית המוקדם ?, את תוניסיה (0–0 עם גרמניה ונצחון 3–1 על מכסיקו) ?, איראן (1–1 עם סקוטלנד) בארגנטינה 78' ?, את קמרון (1–1 עם האלופה איטליה ו־0–0 עם השלישית פולין) ואלג'יריה (2–1 פנטסטי נגד גרמניה שרק בגלל ה„הסכם" האוסטרו־גרמני במשחק האחרון בבית המוקדם השאיר את האלג'ירים מחוץ לשלב הבא) לפני 4 שנים בספרד, ובעיקר – את צפון־קוריאה של 1966, שבחרה את מולדת הכדורגל כדי להכניע בשלב הראשון את איטליה המושפלת 1–0, העפילה לרבע הגמר ונוצחה 5–3 ע"י פורטוגל לאחר שכבר הוליכה 0–3 !

צפון־קוריאה היא איפוא ה„אנדרדוג" היחיד עד היום שהצליח לשרוד ולעבור שלב. השארנו את איזכור ההישג שלה לסוף רשימת המפתיעות עד היום – ולתחילת הסקירה של ה„קטנות והיומרניות" של 86', מסיבה פשוטה: השנה יכולה ההיסטוריה לחזור על עצמה, אם כי בשינוי אדרת קל: דרום־קוריאה היא שהגיעה למכסיקו והוגרלה לבית אחד עם...איטליה.

שוב קוריאה – אבל הפעם מן הדרום...

זו הפעם השנייה שדרום־קוריאה נוטלת חלק בגמר גביע העולם. ב־1954 היתה בשר־תותחים לתורכיה ולהונגריה וסיימה את הופעתה עם 0 נק' והפרש שערים 16–0. סיכויי הקוריאנים להבקיע הפעם שער בכורה טובים יותר, ולו בשל נסיונם המצטבר: ב־1956 ו־1960 זכתה דרום־קוריאה באליפות אסיה. ב־1983 רשמה לעצמה הישג מכוכב עוד יותר: מקום רביעי באליפות העולם לנוער שנערכה במכסיקו. שחקנים רבים שהביאו אותה לציון הדרך הזה יופיעו במכסיקו, שכן הם היוו את השלד עליו בנה המאמן קים צ'ונג נאם, בן 42, את השלד שגבר על מאלזיה ונפאל בבית המוקדם ויפאן – בפלייאוף האסייני – כדי להעפיל למונדיאל.

נאם היה מגן בינלאומי לשעבר, אבל במשחקיה של דרום־קוריאה הוא הוכיח כי הדגש שלו הוא על משחק התקפה מהיר, תחבולני ומשופע בבעיטות לשער מכל מרחק. ארגנטינה, איטליה ובולגריה יצטרכו להזהר במיוחד מכת המחץ של צ'וי־סון־הו, המבקיע מספר אחד של קוריאה, ומי שנחשב לחלוץ הטוב במזרח הרחוק, וכן הקשר בעל הבעיטה החדה, לי־טה־הו. כרגיל עוטה מסך של מסתורין את ההכנות של הקוריאנים למכסיקו, אך אם לשפוט לפי משחקי ההכנה הספורים שלהם – קשה להתרשם שסיכוייהם לחזור על מבצע הצפוניים בגודיסון־פארק טובים במיוחד: נצחון על הונג־קונג, תיקו עם גרמניה עד גיל 21, והפסד לפאראגוואי (3–1).

ה־22 של ד. קוריאה:

- גמר גביע העולם: 1954, 86.
- מאמן: קים־ג'אנג־נאם.
- שוערים: או־יון־קיו (יו־קונג־אויל), צ'ו־ביונג־דוק (הללוג'ה).
- מגינים: פארק־קיונג־הום (איירון & סטיל), ג'נג יונג־האוון (דאה־אוו), צ'אנג־גונג־סו (יו־קונג־אויל), קים־פיונג־סוק (היון־דאי), יו־ביינג־אוק (אוניבס' האנג־האנג), קים־יונג־סה (יו־קונג־אויל), צ'ו־יונג־ג'ונג' (לאקי גולד).
- קשרים: צ'ו־קוואנג־רה (דה־האוו), פארק־צ'אנג־סון (דה־האוו), נו־סון־ג'ין (יו־קונג־אויל), הו־צ'אנג־מוו (היאן־דאי), קים־סאן־סו (היאן דאי), צ'ו־מין־קוק (לאקי־גולד).
- חלוצים: צ'ה־בום־קון (באייר לברקוזן, גרמניה), לי־טהא־הו (דאה־אוו), צ'ואי־סון־הו (איירון & סטיל), ביון־ביונג־ג'יו (דהא אוו), קים־צ'ו־סאנג (אוניברסיטת צ'ו־סון), קים־סוק־וון (דהא אוו).

אלג'יריה – השלד יישען על שחקני ספרד 82'

השם הטרי ביותר של מחוללת סנסציות הוא כאמור זה של אלג'יריה. לא רק הנצחונות הגדולים על גרמניה וצ'ילי (3–2) בספרד אלא הדרך שבה הם הושגו: לא מקריות ולא מזל – כי אם כדורגל טכני תוקפני. הפעם יש לאלג'ירים הזדמנות להוכיח כי ארבע השנים שחלפו לא רק שלא גרעו מהיכולת הנ"ל אלא סייעו לשיפוצה.

האלג'ירים עצמם משוכנעים שכך הוא הדבר, ולו בשל העובדה שהכדורגלנים ששירתו אותם נאמנה בספרד מהווים עדיין את החוליות המרכזיות בנבחרת ונהנים מנסיון גדול פי כמה. היתה להם סיבה טובה לחשוש מפציעותיו (לרבות שבר ברגל) של מנהיגם וכוכבם, ומבקיע שער הנצחון נגד גרמניה, לאקדר בלומי, אבל הקשר המצויין החלים לאחרונה ונמצא בכושר טוב.

בלומי – והמאמן ראבאח סאדאנה, שהחליף אשתקד את מחזיק התפקיד בספרד, מוחידין חאלף, יוכלו לסמוך גם על הזרים של אלג'יריה, ראבאח מאדג'אר, קיצוני שזכה זה עתה באליפות פורטוגל עם פורטו, וסאלח אסאד, גם הוא איש כנף המופיע במילוז מצרפת. החלוץ המרכזי ג'אמאל מנאר מבקיע בקביעות במדי אלופת אלג'יריה, ג'ס.

ההישג הגדול של „הירוקים" מאלג'יר היה דווקא אשתקד במשחק ידידות עם יובנטוס: נצחון 3–2. משחקי ההכנה שלהם הסתכמו בעיקר באליפות אפריקה לאומות, שהיוותה מבחינתם אכזבה מרה: רק נצחון אחד, על מוזמביק, הפסד לקמרון וכשלון בנסיון ההעפלה לחצי הגמר. גם ההפסד בשוייץ בתחילת החודש (2–0) לא העלה את מניותיהם. אבל האתגר הרי עושה את שלו וברזיל, ספרד, וצפון־אירלנד עלולות לגלות, החל מהשבוע הבא, אלג'יריה אחרת לגמרי.

ה־22 של אלג'יריה:

- גמר גביע העולם: 1982.
- מאמן: ראבאח סאדאנה.
- שוערים: נאסר אדין דריד (בל־אבס), מהדי סרבאח (קובה), חמיד סדאמי (ג'.א.ט.).
- מגינים: מחמוד גנדוז (אל־ביאר), נורדין קורישי (ליל, צרפת), עבדאללה ליג'ן (מונאקו, צרפת), פודל מגהאריה (שיף), פאוזי מאנסורי (מונפלייה, צרפת), עבדלחמיד סאדמי (ג'.א.ט.).
- קשרים: לחדאר בלומי (מאסקרה), חאקים בן־מאברוק (ראסינג פאריז, צרפת), טרג' בנסאוללה (לה־האבר, צרפת), מוחמד קאסי־סעיד (קובה), קארים מארוק (מונפלייה, צרפת), ג'אמל טלמסאני (לח. שו־דה־פון, שוויץ).
- חלוצים: סלאח אסאד (מילוז, צרפת), נאסר בויישה (ג'.א.ט.), ראבאח מאדג'ר (פורטו, פורטוגל), ג'אמל מנאד (ג'.א.ט), שריף אוג'אני (לבאל, צרפת), חוסיין יאהי (בלקור), ראשיד תארקק (נוטס קאונטי, אנגליה).

מרוקו – גאוותו של המלך חסן

הנבחרת המפתיעה של אליפות אפריקה שנערכה השנה במצרים, היתה ללא ספק זו של מרוקו. המרוקנים הציגו כדורגל שוטף ורב־יוזמה והגיעו לגמר מול הנבחרת המארחת. שער שנוי במחלוקת 10 דקות מן הסיום העניק את גביע אפריקה למצרים, אבל שלח את מרוקו הביתה מעודדת פי כמה לגבי סיכוייה במכסיקו (ששאבו חיזוק גם מ־0–0 ידידותי עם בולגריה). אפילו המלך חסן לא הסתיר את גאוותו ותקוותיו.

רמת הציפיות של המרוקנים עלתה גם בעקבות ההגרלה שאמנם שיבצה אותם בבית המוקדם במונטריי, האיזור הגבוה והחם ביותר מבין ששת הבתים, אך הציבה בפניהם אתגרים מתונים יותר מאשר יתר הנבחרות הקטנות: „רק" פולין, אנגליה ופורטוגל – כולן זקוקות עדיין להשראה כדי לגלות יכולת עקבית ומורגלות פחות ממרוקו בתנאי החום.

הקפטן של מרוקו, והמנהיג האמיתי שלה על המגרש, הוא דווקא השוער בן 25 באדו זאקי, שחולל נפלאות בקדם גביע העולם כשספג רק שער אחד. אבל ה„סטאר" של הנבחרת הארומה הוא מוחמד טימומי, חלוץ בן 25 המכונה „פלה של אפריקה", ואשר באמתחתו כמה הזמנות להצטרף למועדון אירופי, כנראה בצרפת, עם תום הטורניר במכסיקו. גם טימומי סבל מרגל שבורה, החלים ויוביל את התקפת נבחרתו. במרכז השדה יש למרוקו פליימייקר ותיק, דולמי עבדול־מג'יד בן 35, שלנסיונו יכולה להיות חשיבות מכרעת.

מאמן מרוקו הוא חוזה פאריה, ברזילי בן 52 שהתאסלם ושינה את שמו למהדי. עכשיו מצפים ממנו בראבאט כי ימיר את דתם של חניכיו, על המגרש, ל„ברזילאית"...

ה־22 של מרוקו:

- גמר גביע העולם: 1970.
- מאמן: חוזה פאריה (מהדי).
- שוערים: באדו זאקי (קזבלנקה), סלח־א־דין חמיאר (ראבאט), עבדל־פתח מודאני (קניטרה).
- מגינים: לבן אל־אואדי (ראבאט), עבדל־מג'יד למריס (ראבאט), לאבד חליפה (קניטרה), נור־א־דין בויאחיאוי (קניטרה), מוסטפה ביאז (מאראקש), פאדל ג'ילאל (קזבלנקה), עבדאללה ביראר (קריבגה).
- קשרים: עבדל־מג'יד דולמי (קזבלנקה), עבד־אדזאק קאיירי (ראבאט), מוחמד סאהיל (מאראקש), מוסטפה תאראווי (לוזאן, שוייץ), מוחמד טימומי (ראבאט), מונסף אל־חאדאווי (אסאלה).
- חלוצים: מרי מוסטפה (ולנסיינס, צרפת), מרי קרימאו (לה־הבר, צרפת), אזרין אמאנאלה (בסאנקון, צרפת), עזיז בודרבאלה (סיון, שוייץ), פתח ריאטי (פאז), עבדל־עזיז סולייטאני (פאז).

בעיראק רשומים רק 3000 שחקני כדורגל...

בין מרוקו ועיראק עובר קו מחבר ששני קצוותיו הם אלו: שתי הנבחרות – יחד עם אלג'יריה – מייצגות את העולם הערבי ולשתיהן מאמן ממוצא ברזילי. אבל כאן למעשה נגמר הקשר, משום שהעיראקים חוגגים הופעת בכורה בשלב הגמר של גביע העולם, ועבורם היתה ההעפלה למכסיקו תהישג כהא היריעה, אשר מעתה ואילך יכול רק לצבור תנופה.

כדי לעמוד על ממדי ההצלחה העיראקית שבכניסה בשערי המונדיאל מספיקה עובדה אחת מרהימה: בעיראק רשומים רק 3000 שחקני כדורגל. למדינה אחת מתוך ה־24 במכסיקו, דרום־קוריאה, יש אמנם פחות כדורגלנים רשומים (2500), אך הללו נגזרים מאוכלוסיה של 41 מיליון נפש בעוד בעיראק יש 16 מיליון תושבים בלבד.

כדי להגיע להישג יחסי שכזה – דרושה מהפכה־זוטא. ואכן, על הכדורגל העיראקי עברה לפני מספר שנים רפורמה שהתבטאה בהקצאת משאבים רבים לפיתוח הספורט, בניית מתקנים, וכמובן, רכישת שירותיהם של מאמנים זרים.

כך הגיע לבגדד צוות של ארבעה מאמנים ברזילים שעברו במשך ארבע שנים, בסיוע כספי חסר תקדים של הממשל. מתוכם יצא ונשאר גם המאמן הלאומי הנוכחי, הברזילי ג'ורג' (חורחה) סילבה רה־וורה, שתוך תקופה קצרה יחסית גיבש לעצמו סגל יומרני ומיומן והיקנה לשחקניו יסודות משחק דרום־ אמריקניים.

מוגזם? לא עבור מי שראה את צעידתה הבוטחת של עיראק בבית האסיאני המוקדם (עם ערב הסעודית, ירדן וקאטאר) ויותר מכל בפלייאוף עם סוריה. לאחר 0–0 מאכזב בדמשק „שרפו" העיראקים את השדה בכוויית (המשחק נערך על מגרש נייטראלי בגלל מלחמת איראן – עיראק) וניצחו את סוריה 3–1 תוך תצוגת כדורגל מרשימה.

סילבה השתית את המשחק העיראקי על מערך של 4–3–3, המבוסס על שילוב מעניין בין היסודות הטכניים של הטיפול בכדור וההתלהבות מרקיעת השחקים של העושים במלאכה. גם בעיראק הקפטן

ה־22 של עיראק:

- גמר גביע העולם: לא השתתפה עד היום.
- מאמן: חורחה סילבה (ארו).
- שוערים: ראאד חאמודה (אל חורטה), פאתח נוסאייף (אל ג'ייח), אחמג ג'אסם (אל־ראשיד).
- מגינים: סמיר שאקר (אל־ראשיד), ג'מאל עלי (עטלאבה), ערנאן דרג'אל (אל־ראשיד), חליל מוחמד עלאווי (אל־ראשיד), קאדם מושאקר (אל־ראשיד), גאנם עראבי (שבאב), סאלם האשם (אל־ראשיד), מאאד איברהים (אל־ראשיד).
- קשרים: מתמור שאקר (אל־ראשיד), קרים מוחמד עלמאווי (אל־ראשיד), נאתק האשם (אל־ראשיד), מוחמד חארס (אל־ראשיד), חוסיין סעיד (עטלאבה), באסל קורביסה (שבאב).
- חלוצים: אחמר ראדחי (אל־ראשיד), אינאר עבר (אל־ראשיד), חמיד ראחים (ג'ייח), אימאד יאסם (טאהאראן), עלי חוסיין (עטלאבה).

דרום־קוריאה. ללכת בדרכי הצפון.

אלג'יריה. לא מקריות, לא מזל. כדורגל תוקפני.

מרוקו. המאמן הברזילי שינה שמו למהדי.

עיראק. כמו כולם – גם שם תורה מברזיל.

הוא השוער ראאר חאמודי, והסופרסטאר לשמו הוא „מלך מרכז השדה" חוסיין סעיד. נקודת התורפה היא חולייה עורפית, לפעמים נלהבת יותר מאשר מאורגנת, אבל העיראקים משתבחים בנצחון כביר אחר במשחקי ההכנה שלהם: 2–0 על דנמרק בבגדד, ומקווים כי על כנפיו הם ימריאו לצמרות חדשות. מול האיכות השנייה במחלוקת של מכסיקו, בלגיה ופאראגוואי בבית 2 – נראה כי לעיראק הסיכוי הטוב ביותר להיות קוטלת הענקים של '86.

פאראגוואי סובלת מהסינדרום הבראזילי...

מי שנהנתה, למעשה, מן ההפקר – היא נבחרת פאראגוואי. לא רק שהגיעה למכסיקו כמנצחת טורניר המפסידות בדרום־אמריקה, אין לה גם מאומה ברקורד העכשווי שלה המצדיק את הכללתה בהגרלת הבתים כמכסיקו בקבוצה השלישית של הנבחרות ולא בין הזאטוטות.

העיוות נעשה בסה"כ בשל סיבה טכנית: העדפתה של פאראגוואי, לה תהיה זו הופעה רביעית בגמר העולמי (קודם לכן 1930, 1950, 1958), על־פני דנמרק המלוטשת, שנדחקה אל קטגוריית הנחותות בגין הופעת הבכורה שלה בטורניר. אנחנו מבכרים להתעלם מצורת קבלת ההחלטות הזו, ולסווג את פאראגוואי כנציגה הדרום־אמריקנית של „ליגה ד'" במונדיאל.

להבדיל אלף אלפי הבדלות – פאראגוואי סובלת מהסינדרום הברזילי של נדידת שחקנים טובים. אבל האקסודוס של הכוכבים שלה מתרכז, בעיקר, בתוך היבשת הלטינית עצמה. מכל מקום, הפזורה הפאראגוואית ברחבי אמל"ט, בצוותא עם המסורת האפורה משהו של הנבחרת הלאומית, שילבו יד ביד בחסימת האפשרות של הגברת המשקל והכוח של פאראגוואי בזירה העולמית.

ובכל זאת – הנבחרת עשוייה להוליד כמה שמות שיהיו שגורים בפי מכורי המונדיאל במשך שבועיים ויותר. הפוטנציאל הטוב מכולם הוא זה של ה„פלאטיני" של פאראגוואי, הקשר התוקף חוליו סזאר רומרו, בן 28, המשחק בשורות פלומיננזה מברזיל. רומרו שיחק לצד פלה ובקנבאואר בניו־יורק קוסמוס, ונבחר אשתקד לשחקן השנה של העתונאים בדרום־אמריקה. גולים פאראגוואיים אחרים המסוגלים להשפיע ולהתבלט לצירו הם הקשר אדולפינו קנטה (קרוז, מכסיקו) ששירת כהצלחה גם בארגנטינה, הקשר חורחה נונז והחלוצים בואנוונטורה פריירה ורוברטו קאבאנאס (קאלי, קולומביה).

המאמן קאיטאנו ריי, שהצהיר כי „הבעיה היא שבארצי יש הרבה בלבול וחוסר־ארגון", הוא רואה חשבון במקצועו, ולבטח עשה כבר את החשבון הפשוט של היריבות הבינוניות ומטה בבית 2, אשר לפיו פאראגוואי מסוגלת, עם משחק אחד טוב ותו לא, לסיים במקום השלישי ולהעפיל עם „הדרג הנמוך".

הה"22 של פאראגוואי:

- גמר גביע העולם: 1930, 50, 58.
- מאמן: קייטאנו רה.
- שוערים: רוברטו פרננדז (קאלי, קולומביה), חורחה באטליה (סול דה אמריקה), ג'וליאן קורונל (גוארני).
- מגינים: חואן טוראלס (ליברטאר), וירג'יניו קאקרס (גוארני), ולדימירו שטינה (גוארני), רוג'ליו דלגאדו (אולימפיה), סזאר זאבאלה (פורטנו), ויקטור הוגו זאיאס (אתלטיקו קולג'יאלס).
- קשרים: אוסמיו קאבראל (גוארני, חורחה גואש (אולימפיה), חורחה נונז (קאלי), פרנציסקו אלקראז (נאשיונל), רולנדו צ'ילאוורט (גוארני), סזאר רומרו (פלומיננזה), אדולפינו קאנטה (קרוז אזול, מכסיקו).
- חלוצים: אווריסטו איסאסי (אולימפיה), בואנהוונטורה פריירה (קאלי), ראמון חיקס (ליברטאר), רוברטו קאבאנאס (קאלי), אלפרדו מנדוזה (מדלין, קולומביה), פאוסטינו אלונסו (סול דה אמריקה).

קנדה – מדינה בלי ליגה מסודרת...

על החולצה של קנדה מופיע ללא ספק המספר 24 ברשימת הנבחרות. לאחר 28 שנים של נסיונות, חוגגים הקנדים הצלחה ראשונה להעפיל לגמר גביע העולם. אבל למעשה – רומה קנדה לתלמיד המנסה לקפוץ כיתה מבית הספר היסודי היישר לתואר באוניברסיטה. למדינה הזו פשוט אין מסורת וקהל לכדורגל: הספורט הפופולארי במדינה הוא הוקי־קרח ובייסבול. מאז התפרקות הליגה הצפון־אמריקנית לפני יותר משנה – אין בקנדה ליגת כדורגל מסודרת ומרבית השחקנים מופיעים ברחבי ארה"ב בליגות ראווה של כדורגל באולמות.

יש איפוא פאראדוקס מסויים בעובדה שרשת הטלוויזיה הקנדית תקרין את כל משחקי מכסיקו '86 בשידור ישיר: זו תהיה מעין טלוויזיה לימודית לקהל הצופים שבקושי מכיר את המשחק, את חוקיו ואת השחקנים שהביאו כבוד כה גדול למדינתם. לדוגמה: רק 7000 צופים מילאו את יציעי המגרש המרופט (בין שני בתי קברות בניופאונדלנד) בו הבטיחה קנדה את העפלתה למכסיקו לאחר נצחון על הונדורס...

האופי המיוחד של אוכלוסיית קנדה, מותיר רישום עז גם על נבחרת הכדורגל המורכבת ממהגרים שנולדו בפינות רבות ורחוקות של תבל, אך למדו את הכדורגל שלהם באונטריו, אלברטה או קולומביה הבריטית. בגלל העדר הפופולאריות של הכדורגל – מתבססים הקנדים על צוות ותיק שרבים משחקניו שייכים לסגל זה שנים רבות. ההתלהבות והמסירות שלהם, משוגעים לדבר שכמוהם, הם הנכס היקר של קנדה ובאמת ניתוח של משחקם מורה על רוח לחימה ו„שריפת קילומטרים" כתחליף להעדר ברק. האתגר הקנדי יכול לזכות בדירבון מן האווירה והקהל במכסיקו – גורם שכה חסר לשחקנים בארצם.

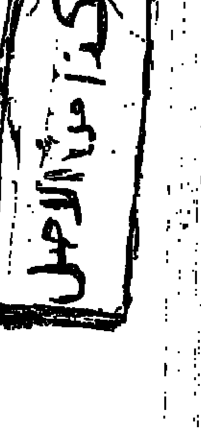
למראית עין קנדה היא איפוא הנבחרת החלשה ביותר בטורניר. גם כוכביה – הקיצוני איגור וראבליץ' המשחק בסראיין הבלגית, המגינים קולין מילר (ריינג'רס, סקוטלנד) טרי מור (גלנטורן האירית) ואיאן ברידג' (שור־דה־פון, שוויץ) – אינם מן הסוג של „מאץ' וינרס". הקנדים גם הוגרלו לבית 3 המפרך, עם צרפת, הונגריה וברית"מ. אבל למרות זאת, אפילו אותם אסור 'לקבור' טרם שריקת הפתיחה, כפי שהוכיח משחק המבחן לפני כשבועיים נגד ויילס (2–0 לקנדה) וכפי שיחזור ויזכיר לנו ולהם המאמן טוני וייטרס – שוער אנגליה בשנות ה־60, ששיחק בבלקפול ובברנלי וניהל את פלימות' ו־ואנקובר וייטקאפס – הבא ממסורת ארוכה ומפוארת של גביע שוקק סנסציות.

הה"22 של קנדה:

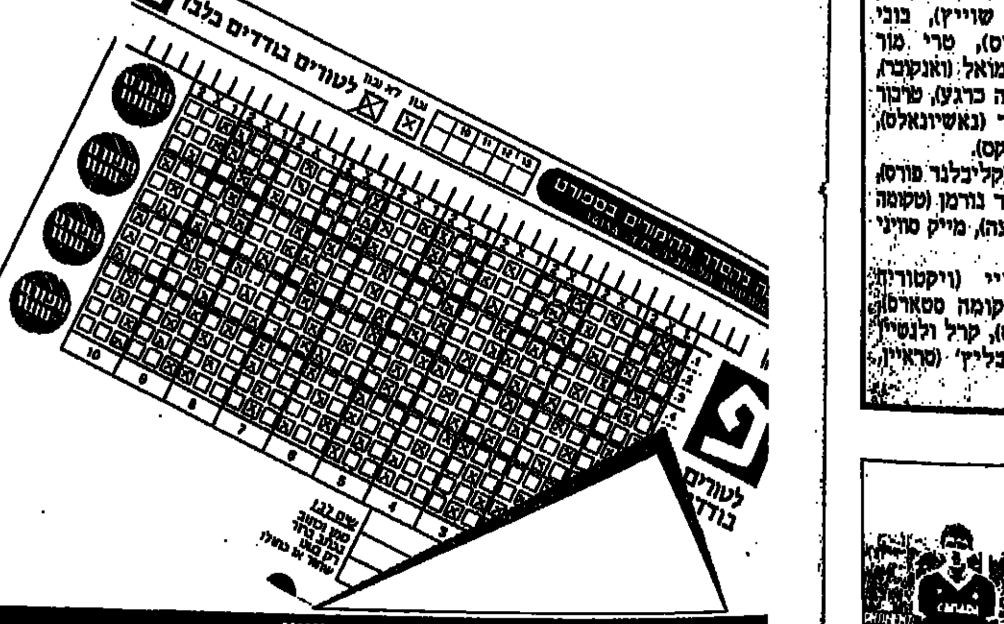
- גמר גביע העולם: לא השתתפה עד היום.
- מאמן: טוני וייטרס.
- שוערים: פול רולן (אדמונטון), סוון האברמן (נאשיונאלס), טינו לטיירי (מינסוטה סטרייקרס).
- מגינים: קולין מילר (גלאזגו ריינג'רס), איאן ברידג' (שור־דה־פון, שוייץ), בובי לנארדוצי (טאקומה סטארס), טרי מור (גלנטורן, צ. אירלנד), רנדי סמואל (ואנקובר), ברוס וילסון (קפטן, ללא קבוצה כרגע), טרבור מקאלום (ללא קבוצה), באירד (נאשיונאלס), ג'ורג' פאקוס (ויקטוריה אתלטיקס).
- קשרים: פסקל דה־לוקה (קליבלנד פורס), פול ג'יימס (ללא קבוצה), דייויד נורמן (טקומה סטארס), רנדי רייגן (ללא קבוצה), מייק סוויני (קליבלנד פורס).
- חלוצים: קן גאראויי (ויקטוריה אתלטיקס), דייל מיטצ'ל (טקומה סטארס), ברנקו סגוטה (סן־דייגו סוקרס), קרל ולנטיין (קליבלנד פורס), איגור וראבליץ' (סראיין, בלגיה), קארסון (נאסוגה).

פאראגוואי. כולם בורחים לברזיל...

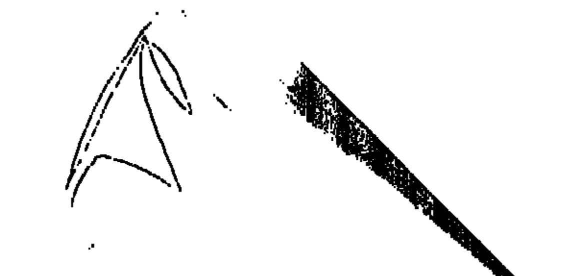
קנדה. מה היא מחפשת במכסיקו ?...

תחזיטוטו

נועם בן־ישראל

אוסטרליה — לא לזלזל

השבוע מתחילים בטוטו משחקי הקיץ שעיקרם הוא משחקי הליגות האוסטרליות. ישנם מהמרים רבים שמחכים לתקופה זו, בעיקר אלה הסומכים על המזל...

למרות שההכנסות הכלליות של הטוטו יורדות בקיץ — הרי הפרסים, בגלל מיעוט הזוכים, הם תמיד גבוהים, אפילו עבור ניחוש 10.

אוסטרליה, היבשת החמישית, היא מדינת־ענק ·המאוגרת בפדרציה של שבע מדינות. בכל אחת מהן פעילות עניפה ומסודרת של משחקי כדורגל, בסך הכל — 19 ליגות לבוגרים. לשם השוואה: במדינת ויקטוריה לבדה רשומים בהתאחדות לכדורגל 35 אלף כדורגלנים, כ־3000 יותר מאשר אצלנו !

עד לפני שלוש שנים פעלה, בנוסף לליגות במדינות השונות, גם ליגה כלל־ארצית, אלא שפעולתה הופסקה בגלל המרחקים העצומים ביבשת הג־רולה.

ניחושי הקיץ בטוטו יתבססו על משחקים בשלוש מדינות:

ויקטוריה — ליגה ראשונה ושניה. בויקטוריה קיימת גם ליגה לאומית, אולם משחקיה נערכים בימי ראשון. הליגה הראשונה מקבילה לליגה האר־צית אצלנו.

מערב אוסטרליה — הליגה הלאו־מית. בנוסף לה — יש עוד שתי ליגות. במערב אוסטרליה מעניקים שלוש נקודות לנצחון, כמו באנגליה ובישר־אל.

דרום אוסטרליה — הליגה הראשו־נה. בנוסף לה יש עוד ליגה.

שמות הקבוצות זהות, בדרך־כלל, לשמות הערים, או לפי ארצות המוצא של השחקנים. אוסטרליה היא ארץ של מהגרים ומכאן שמות כמו „פולניה", „ליון", „יובנטוס" ועוד.

תחזית למחזור 39

טופס ניחושי השבוע נפתח במש־חק הפתיחה של גביע העולם במכסיקו, בין נבחרות איטליה ובולגריה. להזכירכם שמשחקים במסגרת גביע העו־לם במכסיקו — ישולבו בחורש הקרוב בטפסי ה„ספורטוטו".

1. איטליה — בולגריה. כיאה לא־לופת עולם, ובניגוד למסורת, יתחיל הטופס בסימן נצחון. 1.

2. דובטון — דונקאסטר. הקבוצה הביתית הספיקה בחמש השנים האחרו־נות להיות בליגה השניה, הראשונה, הלאומית ושוב בראשונה. עכשיו היא, כנראה, בדרך למטה. 2.

3. נונאוורינג — נוקס־סיטי. לאחר שלושה נצחונות ותיקו בחודש האחרון — נפגשת נונאוורינג עם היורדת מה־ליגה הלאומית. משולש.

4. ס. אוקלי — אלביון. מיפגש מסקרן בין העולה מהליגה השניה (אוקלי) ליורדת מהליגה הלאומית. בינתיים, לפי הטבלה, נראים המארחים חזקים יותר. 1,X.

5. סאנבורי — ווריבי. המארחים כבר סיימו בתיקו בשניים ממשחקיהם החודש. לכן — 1, 2.

6. בייזווטר — אוסבורן פארק. המשחק הראשון ממערב־אוסטרליה. בשנה שעברה ניצחו המארחים 2–1. השנה נראות הקבוצות שקולות. תיקו.

7. אתונה — גוסנלס. לאחר שנה בליגה השניה שבה גוסנלס לליגה הראשונה. בינתיים לא כל כך מצליחה. 1.

8. קלמסקוט — אזורי. גם במשחק זה מארחת עולה חדשה את מובילת הטבלה, שלזכותה בינתיים מאזן מוש־לם בחוץ: ארבעה נצחונות. אנחנו ממ־ליצים על משולש, בנסיון לתפוס הפתעה.

9. אליזבט — קמבלטאון, המפגש הראשון מדרום־אוסטרליה. לפרות הבדלי המיקום —אנו מציעים משולש גם בשנה שעברה, במצב דומה, ניצחה אליזבת.

10. פולניה — הלאס. הפולנים נגד היוונים ! שתי הקבוצות ניצחו השבת ונראה שיתרון הביתיות יקבע. 1,X.

11. סאליסבורי — ליון. המארחים פוגשים את העולה החדשה לליגה (השם המלא — ליון גראנז). לאחר ששתי הקבוצות סיימו השבת בתיקו זהה (2–2), מתחילים מתיקו — ומוסיפים 1.

12. טורנס — פרה הילס. אלופת '84, טורנס, שקועה כיום בתחתית הטבלה. בשבת תפגוש שקבוצה תח־תית אחרת, שניצחה בשבת האחרונה. אשתקד הסתיים המשחק בין השתיים בנצחון פרה הילס 1–0. משולש.

13. וודביל — קרואטיה. יתרון האורחים נראה מכריע. מאחר והם טרם הפסידו — נוסיף גם 1 ל־2.

ויקטוריה, ליגה ראשונה

(אחרי 10 מחזורים)

.1	ס. אוקלי	6–20	17
.2	ברודמדוס	6–17	17
.3	ווריבי	10–14	14
.4	אלטונה־גייט	9–17	13
.5	נונאוורינג	9–15	12
.6	דונקאסר	14–19	12
.7	סט. מלבורן	13–13	9
.8	ריצ'מונד	17–16	9
.9	סאנבורי	11–11	8
.10	נוקס־סיטי	14–13	8
.11	אלביון	22–15	8
.12	דנדנונג צפון	20–11	7
.13	מונינגטון	21–8	5
.14	דובטון	20–3	3

מערב אוסטרליה

(3 נקודות לניצחון)
(אחרי 8 מחזורים)

.1	אזורי	7–26	22
.2	ספירווד	6–22	22
.3	אתונה	11–16	16
.4	סטירלינג	10–20	14
.5	פרימנטאל	16–15	12
.6	בייזווטר	12–11	10
.7	אינגלווד	14–6	9
.8	גוסנלס	14–7	8
.9	באלאנה	8–12	7
.10	אוסבורן־פארק	24–15	7
.11	קלמסקוט	17–12	5
.12	פורסטפילד	19–6	4

דרום־אוסטרליה

(אחרי 9 מחזורים)

.1	קרואטיה	7–19	15
.2	קמבלטאון	10–19	13
.3	סאליסבורי	9–15	13
.4	הלאס	8–16	11
.5	פולניה	10–12	9
.6	אזורי	15–17	9
.7	וודביל	16–12	8
.8	ליון	20–15	8
.9	מודבורי	20–14	7
.10	אליזבט	16–8	6
.11	פרת־הילס	17–12	5
.12	טורנס	18–7	5

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	2	x	1
1			X
2	X		
3		X	
4			X
5	X		X
6		X	
7			X
8	X	X	
9			X
10		X	
11	X		X
12	X		
13		X	X

שלושות — / כפולים 4 / טורים 16

הפתעות

	2	x	1
1	X		
2		X	X
3	X		
4			X
5		X	X
6	X		
7	X		X
8	X		X
9		X	
10		X	X
11			X
12	X		X
13			X

שלושות — / כפולים 6 / טורים 64

הגיוני

	2	x	1
1		X	
2	X		X
3		X	X
4	X		X
5		X	X
6	X	X	X
7			X
8		X	X
9	X		
10		X	X
11			X
12		X	
13	X		

שלושות 1 / כפולים 6 / טורים 192

לעשירים

	2	x	1
1	X	X	X
2	X		
3	X	X	X
4			X
5		X	X
6	X	X	X
7		X	X
8	X		
9			X
10		X	X
11			X
12	X		
13	X	X	

שלושות 3 / כפולים 4 / טורים 432

שיטה מצומצמת

	2	x	1
1			X
2	X		
3	X	X	X
4		X	X
5	X		X
6		X	
7			X
8	X	X	X
9	X	X	X
10		X	X
11			X
12	X	X	X
13	X		X

שלושות 4 / כפולים 4 / 1296 טורים מלא / 144 טורים בשיטה המצומצמת

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	2	x	1	2	x	1	2	x	1
4	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1
5	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1
6	x	x	x	x	x	x	x	x	x
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	x	1	2	1	2	x	2	x	1
9	1	2	x	x	1	2	2	x	1
10	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1	x,1
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1
12	2	2	2	x	x	x	1	1	1
13	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1

מועדון חובבי הספורט

מדריך קניות עם הטבות בלעדיות לאוהדי הספורט בחסות

לקוראי

פירסום בתי העסק בחסות חברת
כל ההכנסות נתרמו לפעילות הפועל פתח־תקוה.

סרף־פוינט SURF-POINT

מאת: ורדה גלמן

לראשונה נפתח בישראל בלב ת״א מרכז מכירות חדשני ומקצועי של גלשנים ואביזרי גלישה ברמה בינלאומית.
מרכז המכירות האמור לעיל ממוקם ברח׳ המלך ג׳ורג׳ 87 ליד דיזנגוף סנטר ממש בלב ליבה של העיר ומנוהל ע״י דני ענבר ואמנון.
רק בסרף פוינט יכולים להציע לך את הגלשן המוביל בעולם בראונינג! גלשני איכות אלו עשויים מקרבון וקוולאר המעניקים לגלשן חוזק וקלות ומצטיינים בגימור מושלם.
ניתן למצוא בחנות מבחר גלשני רוח לכל הרמות במגוון מחירים, סרף פוינט ידועים בכך שהם מוכרים ציוד טוב יותר במחירים נמוכים!
ברצוני להדגיש שסרף פוינט קבלו את סוכנות בראונינג בישראל למרות שפנו לבקש את הסוכנות מספר לא קטן של יבואנים מישראל וזאת כיון ששמם הטוב הגיע עד צרפת.
עתה ברצוני לספר לכם על בראונינג. בראונינג קיים מעל 100 שנה וידוע לכולם בתור בראונינג F-M היות והוא עוסק בפיתוח אמצעי הלחימה ובתעשיה הבטחונית פותחו טכנולוגיות חדישות של שיטות וחומרים שאצל יצרני גלשנים אחרים הן אינן מקובלות. ולפיכך בראונינג היא חברה יוקרתית ביותר בעולם. בראונינג עוסקת בפיתוח החל מציוד נשק ועד ציוד לטניס ולגולף וכן קשורה גם לאופנה ספורטיבית משקאות וגלשנים. כיון שהתעשיה הבטחונית קשורה איתם ניתן לקבל גלשנים ברמה איכותית גבוהה וברמת ביצוע גבוהה במים, הגלשנים של בראונינג הם בעלי ביצועים עדיפים במים(!).
הגימור של הגלשנים הינו מעולה ובלעדי לבראונינג והוא נראה כמו גלשני קסטרו מייזר והם קלים וקשיחים במיוחד. לסיכום הגלשן תואם את הסטנדרטים הגבוהים של בראונינג. בסרף פוינט Surf-Point ניתן למצוא גם גלשנים של ספיד־גן, וייאב ריידר, סללום גן, קרייזי רד ועוד.
בחנות הגדולה והמרהיבה שאינך יכול להתעלם מיופיה וגודלה ניתן למצוא חליפות וחגורות טרפז של גדול היצרנים באירופה מובי־דיק אשר כל איש ים מכיר את שמו האגדתי. איני יכולה שלא להזכיר את האוירה החברתית והאמינה שנתקלתי בה בהכנסי לחנות. פשוט "כיף" להכנס אפילו מבלי לקנות גם הסטייל האירופאי תורם לעניין, בסרף־פוינט יש בהישג יד מבחר גלשני קסטום וגלשני גלים וביגוד גלישה מא־ת. בקיצור: "כל מה שגושל מחפש" עתה הוא יוכל למצוא במרכז ת״א ולא יצטרך להרחיק לכת. החנות נותנת שרות תיקונים לכל ציוד הגלישה וקשת הגלשנים.
סרף׳ פוינט מזמינים עתה את מיטב הגולשים להצטרף לנבחרת בראונינג ומספר המקומות מוגבל ניתן להרשם ברח׳ קינג ג׳ורג׳ 87 ת״א. המחירים בסרף פוינט הינם יותר מסבירים והם נמוכים מגלשנים תוצרת הארץ וזאת עקב הסדר עם מפעלי בראונינג.
בסרף פוינט יש צוות אנשי מקצוע מנוסים ומוסמכים לטיפול בגלשנים ומחסן חלקי חילוף מושלם לכל גלשן בארץ. יש אפשרות של טרייד־אין בגלשנים. כל אדם שמעוניין להפטר מהגלשן הישן שלו יוכל לחסוך את טרדות המחיר ויזכו אותו במחיר סביר לגבי גלשן חדש וללא כל עמלה נוספת.
ברצוני לציין מחירים לדוגמא:
מחיר גלשן הינו 825 ש״ח (550 דולר במקום 950 דולר). גלשנים מקצועיים — 1328 ש״ח (885 דולר) במקום 1875 ש״ח (1250 דולר). חליפות לים ניתן למצוא החל מ־85 דולר וחגורות טרפז החל מ־34 דולר (58 ש״ח).
כל המצטרף למועדון סרף־פוינט יקבל מידע שוטף ומעודכן לגבי פעילויות בענף הגלישה: מבצע מכירות ותחרויות ארציות ובינלאומיות.

מועדון הספורט החדש בפ״ת

מאת: איריס אביגור

מועדון ספורט חדש וחדיש, מועדון הספורט פתח־תקוה, פותח שעריו לתושבי פתח־תקוה וסביבותיה בחודש יוני הקרוב, ברחוב מינץ (המשך לרחוב חפץ חיים). גולת הכותרת של המועדון — מגלשות מים ענקיות, בגובה בניין בן 4 קומות, אשר מראשן יגלשו לאורך מסלול של כ־90 מטר. חידוש נוסף, המועדון תוכנן כמתקן מודרני שיפעל משך כל ימות השנה ללא הפסק, קיץ וחורף כאחד.
מועדון הספורט פתח־תקוה הוקם ביוזמת עירית פתח־תקוה ובחסות החברה לפיתוח פתח־תקוה, כפרוייקט נוסף לשיפור איכות החיים של תושבי העיר. התכנון, ההקמה בפועל וניהול המועדון נמסרו ליזמים פרטיים שבראשם עומד הלל מדרי (51) מהנדס ואיש עסקים המתמחה בהקמת פרוייקטים גדולים בארץ ובחו״ל. לצורך תפעול המועדון נשכרו שירותי הייעוץ של אורי היילברון (50) מנכ״ל תיירות ונופש פעיל בע״מ, חברה המתמחה בפיתוח ובייעוץ בנושא תפעול יעיל של מרכזי ספורט בקנה מידה גדול, ממקימי מועדון כפר המכביה ומועדון הספורט חיפה.
מועדון הספורט פתח־תקוה משתרע על שטח של כ־15 דונם ופרוייקט [illegible]

באמצע יוני, יאפשר למבקרים במועדון להנות בזמן מיידי מבריכת שחיה, בריכת זרמים, מגלשות מים מרהיבות שאחת מהן אמורה להיות נועזת במיוחד, חדרי כושר, מסעדה, מרשאות שיזוף, פינות צל מקורות, ופעילות חוגית ענפה. השלב השני יוסיף למועדון 4־6 מגרשי טניס מוארים, מגרש משולב למשחקי כדור וכן הרחבה כללית של שטחי המועדון.
המועדון תוכנן במתכונת של מועדון חברים ואולם שעריו יפתחו גם בפני מבקרים אקראיים תוך שמירה על רווחת חברי המועדון, ובהנחה כי גם אלו יצטכפו במהרה למשוכנעים כי לאיכות חיים יש מחיר ויש תמורה. תחשיב פשוט מוכיח כי עלות המינוי המשפחתי נמוכה מעלות אותה הפעילות אילו היו בני המשפחה מתפצלים בין החוגים ופעילויות התרבות השונות בעיר. חברי המועדון יהיו זכאים, כמובן, להשתתף ברוב הפעילויות [illegible]

מבצע תיירות – לונדון קיץ 1986

במהלך חודשי הקיץ הנופשים בטבריה והצפון אשר יפנו לבתי המלון ובתי העסק באמצעות מדריך הקניות שיתפרסם במועדון התיירות — מוסף גבר לעניין ישתתפו בהגרלה שבועית של

כרטיס טיסה ללונדון

בחסות חברת גרין קארד

בעלי העסקים ובתי המלון המעוניינים להשתלב במבצע נא לפנות:

03-296731, 204494

